សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Science Economiques

Royal University of Law and Economics

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ

ស្រាវជ្រាវពីថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៧ ដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧

ស្រាវជ្រាវឡើងដោយ

និស្សិតឈ្មោះ ៖ **លោក គង់ ធុន**

លោក ផាត់ សំណាង

សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ

លោក ជួន ប៊ុនធី

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ **នីតិសាស្ត្រ**

ជំនាន់ទី ១៧

ឆ្នាំចូលរៀន ២០១៣

ឆ្នាំសរសេរសារណា ២០១៧

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ **គង់ ធុន** និងខ្ញុំបាទឈ្មោះ **ផាត់ សំណាង** ជានិស្សិតផ្នែកនីតិសាស្រ្តនៃ **សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្រ្ត និងវិទ្យាសាស្រ្តសេដ្ឋកិច្ច** ឆ្នាំសិក្សា ២០១៦-២០១៧ ជំនាន់ទី ១៧ ។

ជាដំបូងខ្ញុំបាទទាំងពីរនាក់ សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ **លោកឪពុក អ្នកម្តាយ** ដែលបានបង្កើតរូបកាយកូន និងចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា អប់រំទូន្មាន ឧបត្ថម្ភរូបកូនគ្រប់បែបយ៉ាងតាំងពីតូចដល់ធំ ទាំងកម្លាំងកាយ ទាំងកម្លាំងចិត្តមិនគិតពីការនឿយហត់របស់លោកទាំងពីរនោះឡើយ នឹងបានឲ្យកូនបានរៀនសូត្រមានចំណេះដឹងរហូតដល់បញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រដោយជោគជ័យ ។

គុណូបការៈយ៉ាងធំអនេក និងវិសេសវិសាលថ្លៃថ្លាបំផុត ដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបានរបស់លោកអ្នកមានគុណទាំងពីរ ដែលជាម្លប់ដ៏ប្រពៃត្រជាក់ត្រជុំសម្រាប់កូនគ្រប់ៗរូបមានទំហំធំធេងរកអ្វីប្រៀបផ្ទឹមពុំបានឡើយ។ ទង្វើរបស់លោកទាំងពីរធ្វើឲ្យកូនៗចងចាំជានិច្ចគ្មានថ្ងៃបំភ្លេចបាន ហើយនឹងស្ថិតក្នុងដួងព្រលឹងរបស់កូនៗ ជារៀងដរាបគ្មានថ្ងៃសូន្យនោះឡើយ ។

ខ្ញុំបាទ **គង់ ធុន** ក៏សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅដល់លោក **កៅ ច័ន្ទផាន់ណារិទ្ធិ** និងលោកស្រី **ម៉ៅ ញឹម** ដែលបានជួយទំនុកបម្រុងដល់រូបខ្ញុំបាទ ចាប់តាំងពីការសិក្សានៅថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រឆ្នាំទី១ រហូតដល់ការបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនេះ ។

យើងខ្ញុំពីរនាក់ក៏សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ **សាកលវិទ្យាធិការ សាកលវិទ្យាធិការរង និង លោក លោកស្រីសាស្រ្តាចារ្យទាំងអស់នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្រ្ត និង វិទ្យាសាស្រ្តសេដ្ឋកិច្ច** ដែលបានខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការផ្តល់នូវពុទ្ធិល្អៗយ៉ាងពិតប្រាកដសម្រាប់ជាប្រទីបបំភ្លឺជីវិតយើងខ្ញុំ នៅក្នុងថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនេះ ។

ជាពិសេសយើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះលោកសាស្រ្តាចារ្យ **ជួន ម៉ុនធី** ដែលជាសាស្រ្តាចារ្យណែនាំ ដើម្បីធ្វើឲ្យមាននូវដំណើរការនៃការតាក់តែងសារណានេះឡើងប្រកបដោយជោគជ័យ ។ ជាពិសេសលោកបានចំណាយនូវកម្លាំងកាយ កម្លាំងចិត្ត និងពេលវេលាដ៏មានតម្លៃក្នុងការខិតខំ ប្រឹងប្រែងពន្យល់ណែនាំ តម្រង់ទិស ផ្តល់ឯកសារ

ពាក់ព័ន្ធ និងសារណា ផ្ដល់អនុសាសន៍ល្អៗ និងជួយកែលម្អចំណុចខ្វះខាតទាំងឡាយ ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាឲ្យសារណាយើងខ្ញុំបានទទួលនូវលទ្ធផលល្អ និងត្រឹមត្រូវ ។

ជាចុងបញ្ចប់ យើងខ្ញុំទាំងពីរនាក់សូមប្រសិទ្ធពរជ័យសិរីបវរជូនដល់ *លោកអ្នកមានគុណទាំងពីរ ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រីសាស្ត្រាចារ្យ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ* ទាំងអស់សូមបានប្រកបតែនឹងព្រះពុទ្ធពរទាំងបួនប្រការគឺ **អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ** កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

អារម្ភកថា

ក្រោយពីបានឆ្លងកាត់ការសិក្សា និងក្រេបជញ្ជក់ចំណេះដឹងរយៈពេល ៤ឆ្នាំនៅ **សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច** យើងខ្ញុំក៏សម្រេចចិត្តជ្រើសរើសយកប្រធានបទស្តីពី **"ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ"** ដែលមានសាស្ត្រាចារ្យដឹកនាំ **លោក ជួន ម៉ុនធី** ដើម្បីយកមកធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងចងក្រងជាឯកសារបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនីតិសាស្ត្រ ។

ការជ្រើសរើសយកប្រធាននេះមកធ្វើការស្រាវជ្រាវ ពុំមែនជារឿងចៃដន្យនោះទេ ប៉ុន្តែជាការពិចារណាយ៉ាងហ្មត់ចត់តាមរយៈការសិក្សាលើអត្ថបទច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ គឺដោយសារតែយល់ឃើញថាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងដំណើរការរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ចាប់តាំងពីដំណើរការស៊ើបសួរតាមកាលប្បវត្តិរហូតដល់ការបិទការស៊ើបសួរ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ប្រធានបទនេះក៏បានឆ្លងកាត់ពិគ្រោះ និងផ្តល់យោបល់ពីសំណាក់លោកសាស្ត្រាចារ្យ មេធាវី ក្រឡាបញ្ជី បងប្អូនមិត្តនិស្សិតរួមជំនាន់ដើម្បីសរសេរសារណានេះ ។

ខ្ញុំបាទពិតជាមានសេចក្តីរីករាយយ៉ាងខ្លាំង ដែលបានសរសេរសារណាដែលស្តីអំពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបសួរ ដោយមានសាស្ត្រាចារ្យ ណែនាំ **លោក ជួន ម៉ុនធី** ដែលបានផ្តល់យោបល់ណែនាំ ផ្តល់ឯកសារដល់យើងទាំងពីរនាក់ដើម្បីអាចសរសេរសារណានេះទៅដោយរលូនបានល្អ ។ សង្ឃឹមថាសារណានេះ នឹងក្លាយជាឯកសារស្រាវជ្រាវដល់សិស្ស និស្សិតជំនាន់ក្រោយៗ ដើម្បីសិក្សាស្រាវជ្រាវពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

បើទោះបីជាមានការខិតខំសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងហ្មត់ចត់យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ការសរសេរសារណានេះពិតជាមានចំណុចមួយចំនួនដែលខ្វះខាត ដូចនេះយើងខ្ញុំទាំងពីរនាក់រង់ចាំទទួល ការរិះគន់ពីសំណាក់សាស្ត្រាចារ្យ សិស្សនិស្សិតផ្សេងៗទៀតដើម្បីកែលម្អសារណានេះឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ ។

មាតិកា

ទំព័រ

សេចក្តីផ្តើម 1

ជំពូកទី១៖ គោលការណ៍ទូទៅ និងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 3

១គោលការណ៍ទូទៅនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 3

១១ គោលការណ៍សេរីភាព. 4

១.២ គោលការណ៍ផ្សេងៗ 5

២លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 7

២១ លក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់. 8

២២ លក្ខខណ្ឌនៃទោសដែលត្រូវដាក់ពន្ធនាគារ. 9

២៣ លក្ខខណ្ឌអាយុរបស់ជនត្រូវចោទ. 11

៣មូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 12

៣១ មូលហេតុទូទៅ. 13

៣២ មូលហេតុពិសេស. 19

៤ថេរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 20

៤១ ចិរវេលាឃុំខ្លួន ដោយផ្អែកលើមូលហេតុទូទៅ. 20

៤២ ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយមូលហេតុពិសេស. 24

ជំពូកទី២៖ នីតិវិធីនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 26

១ដំណើរការនៃការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 26

១១ ការផ្តើមគំនិតក្នុងការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន. 27

១២ នីតិវិធីមុនការសម្រេច និងបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន. 31

២ការតាក់តែងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 34

២១ ដើមដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន. 36

២២ ស្ថានភាពអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់......36
២៣ សំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច និងសម្រេចបញ្ចប់......37
៣អនុភាពនៃដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 37
៤ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន 37
៤១ និយមន័យ......38
៤២ និទ្ទេសដែលត្រូវចុះលើដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន......38
៤៣ ការអ.នុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន 39
៥សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 39
៥១ សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ច......40
៥២ សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យធ្វើកោសលវិច័យ......41
៥៣ សិទ្ធិស្នើសុំនៅក្រៅឃុំ......42
៥៤ សិទ្ធិជ្រើសរើស ឬ ស្នើសុំ ឬ ចាត់តាំង ឬ ផ្លាស់ប្តូរមេធាវី......42
៥៥ សិទ្ធិប្តឹងជិតចិត្ត......43
៥ ៦.សិទ្ធិទទួលដំណឹងពីការបិទបញ្ចប់សំណុំរឿង 44
៥៧ សិទ្ធិទទួលបានដំណឹងពីដីកាដំណោះស្រាយ......45
៥៨ សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យបិទសំណុំរឿង......46
ជំពូកទី៣៖ ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 48
១ការបញ្ចប់ដោយតុលាការជាន់ទាប 48
១១ ការស្នើសុំ......48
១ ២.ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនតាមរយៈការបិទការស៊ើបសួរ......50
២ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ 52
២១ សភាស៊ើបសួរ......53
២២ សមត្ថកិច្ចសភាស៊ើបសួរ......54
៣ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន......56

៤ .អត្ថិភាពនៃសិទ្ធិបុគ្គល 56
៤១ ជនត្រូវចោទ ឬ មេធាវី. 57
៤២ ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា. 57
៥រយៈពេលនៃការធ្វើបណ្តឹង 58
៦នីតិវិធីរបស់សភាស៊ើបសួរ 58
៦១ ទម្រង់ការប្តឹង និងការបញ្ជូនសំណុំរឿង. 58
៦២ ការបន្តការស៊ើបសួរ. 59
៧សាលដីការបស់សភាស៊ើបសួរ 61
៨ការគិតបញ្ចូលថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន 63
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន 64
អនុសាសន៍ 67
ឯកសារយោង
ឧបសម្ព័ន្ធ

សេចក្តីផ្តើម

ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើនៅទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧ ដោយព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រោយពីចូលជាធរមានក្រមនេះដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការដំណើរការនៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជំនួសឱ្យនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ១៩៩៣។ នៅក្នុងក្រមថ្មីនេះ បានបែងចែកស្ថាប័ននៃការដំណើរការនីតិវីធីផ្សេងៗ ពីគ្នាពីដំណាក់កាលមួយទៅដំណាក់កាលមួយទៀត ដើម្បីធានាឱ្យការនូវដំណើរការស្វែរកអត្តិភាព និងកំណត់ពីពិរុទ្ធភាពលើជនណាម្នាក់ ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តទោសដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ។ ក្រៅពីក្រមនេះច្បាប់ពិសេសគឺ ***ច្បាប់ស្តីពីយុត្តិធម៌អនីតិជន*** ក៏ត្រូវបានតាក់តែងឡើង និងឈានទៅដល់ការប្រកាសឱ្យប្រើនៅថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ក្នុងគោលបំណង ***ធានាការពារសិទ្ធិ និងឧត្តមប្រយោជន៍របស់អនីតិជនដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស, គាំទ្រដល់កាស្តារនីតិសប្បទា និងការធ្វើសមាហរណកម្មអនីតិជនទៅក្នុងសង្គម និងសហគម និងធានាការពារប្រយោជន៍សង្គម និងសហគមន៍*** ។

ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ ក៏ជាដំណាក់កាលមួយផងដែរនៅក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធីថ្មីនេះ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរដើរតួនាទីក្នុងការស៊ើបសួរទៅលើបទល្មើសដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយតំណាងអយ្យការមកលើជនត្រូវចោទ តាមរយៈដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ។ នៅក្នុងកិច្ចស៊ើបសួររបស់ខ្លួន ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបំពេញកិច្ចផ្សេងៗ ដែលខ្លួនយល់ឃើញថាមានប្រយោជន៍ក្នុងការសម្តែងឱ្យឃើញពីការពិត ពីព្រោះថាចៅក្រមស៊ើបសួរ ស៊ើបសួរទាំងភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងភស្តុតាងដោះបន្ទុក ។ ជាពិសេសនៅក្នុងដំណើរការនៃការស៊ើបសួររបស់ខ្លួនចៅក្រមស៊ើបសួរអាច ប្រើប្រាស់វិធានផ្សេងៗដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រមនេះជាពិសេស គឺវិធានការនិរន្តរាយដែលនៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែងតែប្រើប្រាស់ជាចាំបាច់ ។ នៅក្នុងនោះដែរ ***ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** ក៏ជាវិធានការមួយដែលចៅក្រមស៊ើបសួរអាចប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចរបស់ខ្លួនបានដែរ បើយល់ឃើញថាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទជាវិធានការចុងក្រោយ និងចាំបាច់ក្នុងការដំណើរការនីតិវិធីរបស់ខ្លួន ។

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាវិធានការមួយដែលចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចឃុំខ្លួនទៅលើជនត្រូវចោទដែលមានខ្លួន និងអត្តសញ្ញាណនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់តំណាងអយ្យការ ។ ជាទូទៅ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចធ្វើឡើងតាមរយៈ

ការប្តឹងសុំរបស់តំណាងអយ្យការ ឬ តាមរយៈឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ការឃុំខ្លួននេះធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីជាការជួយសម្រួលដល់នីតិវិធីរបស់តុលាការក្នុងការស្វែងរកការពិត ។ សូមបញ្ជាក់ផងដែរថា *ជនដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនត្រូវចាត់ទុកថាជាជនមានទោសឡើយដរាបណាមិនទាន់មានការប្រកាសពីទោសស្ថាពរណាមួយដោយតុលាការ* ។

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទស្តីពី **"ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ"** ធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងស្វែងយល់អំពី ***ការគោរព និងធានាឱ្យបាននូវនីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** ។ មានន័យថា មុននឹងធ្វើការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវគិតអំពីគោលការណ៍សេរីភាពរបស់ជនត្រូវចោទហើយប្រសិនបើសម្រេចថានឹងឃុំ ត្រូវតែគោរពឱ្យបានអំពីលក្ខខណ្ឌដែលមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ជាធរមាន ។

ក្នុងការសិក្សាទៅលើប្រធានបទនេះ យើងខ្ញុំសូមធ្វើការសិក្សាទៅលើ*លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដំណើរការនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន* ។ ប៉ុន្តែដោយហេតុពេលវេលានៃការសិក្សាមានកម្រិត យើងខ្ញុំសូមធ្វើការសិក្សាអំពីការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅ*ត្រឹមតែសភាស៊ើបសួរនៃសាលាឧទ្ធរណ៍តែប៉ុណ្ណោះ* ។

តើអ្វីទៅជាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ? ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវឆ្លងកាត់ដំណើរការនៃនីតិវិធីបែបណាខ្លះ ? ហើយថាតើ ការឃុំខ្លួននេះត្រូវបានបញ្ចប់ទៅវិញតាមរយៈសកម្មភាព ឬ តាមទម្រង់បែបណាដែរ ?

ដើម្បីជាដំណោះស្រាយ ក៏ដូចជាការឆ្លើយតបទៅលើបញ្ហាគតិយុត្តដូចដែលបានចោទឡើងខាងលើនេះ សារណានៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវទៅលើប្រធានបទនេះ នឹងធ្វើការសិក្សាលម្អិតទៅលើចំណុច ***គោលការណ៍ទូទៅ និងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** (ជំពូកទី១) ***នីតិវិធីនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** (ជំពូកទី២) និង ***ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** (ជំពូកទី៣) នឹងត្រូវបានសិក្សាដូចតទៅ៖

ជំពូកទី១៖ គោលការណ៍ទូទៅ និងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

១. គោលការណ៍ទូទៅនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

នៅពេលដែលមនុស្សកើតមក ត្រូវបានទទួលនូវការការពារតាមរយៈច្បាប់ជាតិ និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិផ្សេងៗដូចជា សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សឆ្នាំ១៩៤៨ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយឆ្នាំ១៩៦៦ ជាដើម ដែលបានចែងថាបុគ្គលម្នាក់ៗមានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត សេរីភាព និងសន្តិសុខផ្ទាល់ខ្លួន[1] ។ ចំណែកឯប្រទេសកម្ពុជាវិញ រដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលជាច្បាប់កំពូលនៃព្រះរាណាចក្រកម្ពុជា។ ច្បាប់ និង សេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយនៃស្ថាប័ននានារបស់រដ្ឋ ត្រូវស្របទៅនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញជាដាច់ខាត[2] ។ បញ្ញតិជាច្រើនមាត្រា ដែលចាប់ពីមាត្រា៣១ រហូតដល់មាត្រា៥០ ដែលបានផ្តល់នូវសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរផងដែរ ។ ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិរស់រៀនមានជីវិតមានសេរីភាព និងសន្តិសុខផ្ទាល់ខ្លួន[3] ប៉ុន្តែអ្វីដែលគួរតែត្រូវដឹង និងចងចាំក្នុងចិត្ត និងជាការប្រតិបត្តិនោះ គឺការរស់រៀន និងសេរីភាពរបស់មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវធ្វើយ៉ាងណាកុំឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់ការរស់នៅ និងសេរីភាពរស់បុគ្គលផ្សេងទៀត ។ នេះជាគោលបំណងដែលរដ្ឋត្រូវគិតគូរ យកចិត្តទុកដាក់ជាចម្បងដោយហេតុថា បើគ្មានច្បាប់ ឬ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយក្នុងការកម្រិតនូវសិទ្ធិនោះទេ នោះវានឹងនាំមកនូវផលវិបាកដល់សង្គមជាតិជាក់ពុំខានដែលធ្វើឱ្យសង្គមមានអសន្តិសុខជាដើម ។

ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួនជនណាម្នាក់នឹងអាចធ្វើទៅកើត លុះត្រាតែអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមបញ្ញត្តិច្បាប់[4]។

អ្វីទៅជាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ?

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន (Provisional Detention) សំដៅទៅលើការឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះសំដៅទៅលើការឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទ តាមដីការបស់អង្គជំនុំជម្រះ ដើម្បីរងចាំសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ[5] ។

---

[1] សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស, ១០ ធ្នូ ១៩៤៨, មាត្រា៣។

[2] រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា១៥០ ។

[3] រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា ៣២ កថាខណ្ឌទី១។

[4] រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា ៣៨ កថាខណ្ឌទី៣។

[5] អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា, វិធានផ្ទៃក្នុង (វិសោធនកម្មលើកទី៩)(ភ្នំពេញ៖ ឆ្នាំ២០១៥), សន្ទានុក្រម ទំព័រទី១៣២។

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន: គឺចាំបាច់ធានាឱ្យមានវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទនៅចំពោះមុខតុលាការ ហើយក៏ធានាមិនឱ្យមានការរំខានដល់ដំណើរការនៃការស៊ើបអង្កេត ឬ ប្រព្រឹត្តបទល្មើសថ្មីទៀតមុនពេលជម្រះក្តី[6] ។ ដោយសារតែការសម្រេចបែបនេះ គឺជាការដកហូតនូវសេរីភាពជនត្រូវចោទ ដូច្នេះការសម្រេចឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានការពិចារណាឱ្យបាហ្មត់ចត់ និងផ្តល់មូលហេតុឱ្យបានសមស្របតាមបញ្ញត្តិច្បាប់ ។ គ្មានជនណាម្នាក់ត្រូវបានគេចាប់ខ្លួន ឃុំខ្លួន ឬ និរទេសខ្លួនតាមអំពើចិត្តឡើយ[7] ។

១.១ គោលការណ៍សេរីភាព

អ្វីទៅជាសេរីភាព ?

សេរីភាព *Liberty* គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់មនុស្សម្នាក់ៗដែលមិនអាចត្រូវដកហូតបាន[8] ។ ប៉ុន្តែការប្រើប្រាស់សេរីភាពរបស់ខ្លួន មនុស្សត្រូវគោរពនូវសិទ្ធិសេរីភាព និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់អ្នកដទៃ ក្នុងគោលបំណងឱ្យមានស្ថេរភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈនៅក្នុងសង្គម ។ ដូចនេះក្នុងការការពារសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម រដ្ឋត្រូវកសាងច្បាប់ដើម្បីកំណត់ពីព្រំដែនក្នុងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិសេរីភាពឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ ដែលបានកំណត់ពីអត្ថិភាពនៃបទល្មើស និងទោសជាធរមាន ។ ក្នុងករណីនេះសិទ្ធិ និងសេរីភាពពីធម្មជាតិខ្លះត្រូវបានដកហូត ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាការរំលោភពីសិទ្ធិសេរីភាពរបស់មនុស្សនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញវាជាការធានាការពារ និងគោរពសិទ្ធិសេរីភាពរបស់មនុស្សទូទៅ ។

មនុស្សទាំងអស់កើតមកមានសេរីភាព និងសមភាពក្នុងផ្នែកសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងសិទ្ធិ[9] ។ ពាក្យថាសេរីភាព និងសមភាពនៅទីនេះ គឺសំដៅទៅលើការប្រើប្រាស់សេរីភាពរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗក្នុងទំហំនៃដែនរបស់ខ្លួនដែលធ្វើយ៉ាងណា គឺពុំត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេរីភាពរបស់បុគ្គលដទៃឡើយ ដែលហៅថា ***សមភាពនៃការប្រើប្រាស់សេរីភាព ។***

ជាគោលការណ៍ជនត្រូវចោទត្រូវតែមានសេរីភាព[10] ក្នុងករណីពិសេសជនត្រូវចោទអាចត្រូវឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងផ្នែកនេះ (ផ្នែកទី៤ ស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន) ។ គ្មានជនណាម្នាក់ត្រូវបានដកហូតសេរីភាពបានឡើយ លើកលែង

---

[6] ក្រសួងយុត្តិធម៌, សៀវភៅក្បួននីតិវិធីតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ (ភ្នំពេញ៖ ,ឆ្នាំ២០១៦), ទំព័រទី៤៧

[7] សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស, ១០ ធ្នូ ១៩៤៨, មាត្រា៩។

[8] វ៉ាន់ ច័ន្ទតារា, *នីតិសិទ្ធិមនុស្ស Human Right Law* (ភ្នំពេញ៖ ,ឆ្នាំ២០១៤), ទំព័រ៦

[9] សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស, ១០ ធ្នូ ១៩៤៨, មាត្រា១។

[10]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៣។

តែមានហេតុផល និងស្របតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ ។ ផ្អែកតាមបញ្ញត្តិខាងលើនេះ ទោះបីជាចៅក្រមស៊ើបសួរមានសិទ្ធិអំណាច នៅក្នុងការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក៏ដោយ ក៏ចៅក្រមត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌច្បាប់ដ៏តឹងរឹង ហើយបើទោះបីជាជនត្រូវចោទកំពុងស្ថិតនៅក្រោមការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក៏ដោយ ជនត្រូវចោទបាត់បង់តែសិទ្ធិសេរីភាពតែប៉ុណ្ណោះ សិទ្ធិផ្សេងៗទៀតមិនត្រូវបានដកហូតនោះទេ ដូចជាសិទ្ធិការពារខ្លួនតាមផ្លូវតុលាការ សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ជាដើម ។

១.២ គោលការណ៍ផ្សេងៗ

អ្វីទៅជា គោលការណ៍សន្មត់ទុកជាមុនថាគ្មានទោស ?

បុគ្គលគ្រប់រូបដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមានសិទ្ធិ ***ទទួលបាននូវការសន្មត់ទុកជាមុនថាគ្មានទោស*** រហូតដល់ពេលដែលពិរុទ្ធភាពត្រូវបានរកឃើញតាមច្បាប់[11] នេះគឺជាសិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាសកល ។ សិទ្ធិនេះទាមទារឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសពីបុគ្គលគ្រប់រូប ដែលបានចូលរួមគ្រប់ដំណាក់កាលនៃប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌ ។

ជនជាប់ចោទណាក៏ដោយ ត្រូវចាត់ទុកជាមនុស្សឥតទោស ដរាបណាតុលាការមិនទាន់កាត់ទោសជាស្ថាពរ[12] ។ ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះហើយទើបនាំឱ្យមានការពិភាក្សា ក៏ដូចជាមានការខ្វែងគំនិតគ្នាយ៉ាងច្រើនពីសំណាក់អ្នកច្បាប់មួយចំនួន ជាពិសេសដោយផ្អែកលើគំនិតរៀងៗខ្លួន ដែលនាំឱ្យតំណាងរាស្ត្រចំនួនមួយភាគដប់ ដែលជាអ្នកមានសិទ្ធិប្ដឹងសុំឱ្យក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញពិនិត្យពីធម្មនុញ្ញភាពនៃច្បាប់នានាបាន[13] បានប្ដឹងទៅក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ ។ នៅក្នុងពេលនោះដែមានសមាជិកសភាចំនួន ១៧រូបបានដាក់ពាក្យបណ្ដឹងនៅឆ្នាំ១៩៩៩ ក្នុងគោលបំណងសុំឱ្យពិនិត្យពីធម្មនុញ្ញភាពនៃ***ច្បាប់ស្ដីពីការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដែលរដ្ឋសភាអនុម័តនៅថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩*** នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញនីតិកាលទី១ ដោយប្ដឹងថាច្បាប់នេះមានអធម្មនុញ្ញាភាពទៅនឹងមាត្រា ៣៨ កថាខណ្ឌទី៧នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលជាច្បាប់កំពូល[14] ។ ជាលទ្ធផលសេចក្ដីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ-បានសម្រេចថា **ច្បាប់ស្ដីពីការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នខាងលើនេះមិនមានអធម្មនុញ្ញភាពនោះទេ**

[11] សេចក្ដីប្រកាសជាសកលស្ដីពីសិទ្ធិមនុស្ស, ១០ ធ្នូ ១៩៤៨, មាត្រា១១ កថាខណ្ឌទី១។ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្ដីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋសិទ្ធិនយោបាយ, ២៦ ឧសភា ១៩៩២, មាត្រា១៤ កថាខណ្ឌទី៤។

[12] រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា ៣៨ កថាខណ្ឌទី៧។

[13] រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា ១៤១ កថាខណ្ឌទី១។

[14] សេចក្ដីសម្រេច ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ, លេខ១៣ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩។

ដោយសម្អាងថា *ការឃុំខ្លួនមានរយៈពេលប៉ុណ្ណាក៏ដោយឱ្យមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ ហើយអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធីឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះ មិនត្រូវចាត់ទុកថាជាមនុស្សមានទោសទេ ព្រោះក្នុងរយៈពេលនោះតុលាការគ្រាន់តែធ្វើការស៊ើបអង្កេត (ការស៊ើបសួរ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧) ឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយមុននឹងឈានទៅដល់ការជំនុំជម្រះ ថាតើខ្លួនមានទោស ឬ មិនមានទោសប៉ុណ្ណោះ* ។

សេចក្តីសម្រេចមួយនេះដែលជាការជម្រះនូវការបកស្រាយ ក៏ដូចជាការខ្វែងគំនិតគ្នាពីសំណាក់អ្នកច្បាប់នាសម័យនោះ ។

ដូចយើងដឹងហើយថា **សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ** ជាសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរបិទផ្លូវតវ៉ា[15] ហើយមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាមៗតែម្តង ។ សេចក្តីសម្រេចមួយនេះបានក្លាយជាយុត្តិសាស្ត្រសម្រាប់វិស័យតុលាការ ក៏ដូចជាអ្នកអនុវត្តច្បាប់នានាដែលលើកឡើងពីគោលការណ៍សន្មត់ទុកជាមុនថាគ្មានទោស ។ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះ ការប្រព្រឹត្តមកលើជនជាប់ចោទត្រូវបានប្រព្រឹត្តមកលើខ្លួនតាមលក្ខណៈមនុស្សធម៌ និងការគោរពសេចក្តីថ្លៃថ្នូរពីកំណើតរបស់មនុស្ស[16] ។ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយក៏បានចែងដែរថា *" ជនជាប់ចោទពីបទព្រហ្មទណ្ឌត្រូវ សន្មត់ថាគ្មានទោសរហូតដល់ពិរុទ្ធភាពរបស់ខ្លួនត្រូវបានកំណត់ស្របតាមច្បាប់[17] "* ។

គោលការណ៍នៃការការពារអនីតិជន ក៏ជាចំណុចមួយដែលចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពិចារណាមុននឹងសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដែរ ពីព្រោះថាអនីតិជនត្រូវតម្រូវឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស ។ ជនត្រូវចោទដែលត្រូវដកហូតសេរីភាព ត្រូវទទួលបានការប្រព្រឹត្តមកលើខ្លួនតាមលក្ខណៈមនុស្សធម៌ និងគោរពសេចក្តីថ្លៃថ្នូរពីកំណើតរបស់មនុស្ស ។ ជនជាប់ចោទត្រូវ ដាក់ឱ្យនៅផ្សេងពីទណ្ឌិត លើកលែងតែមានកាលៈទេសៈពិសេស ។ ជនជាប់ចោទជាអនីតិជនត្រូវដាក់ផ្សេងពីនីតិជន ហើយត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន[18] ។បន្ថែមពីលើនេះ ដោយមានការយកចិត្តទុកដាក់ និងការគាំពារដល់កុមារដែលជាទំពាំងស្នងឬស្សី ជាអ្នកបន្តវេនច្បាប់កម្ពុជាក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ អនីតិជនអាយុ

---

[15] ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ, លេខ ជស/រកម/០៤៩៨/០៦, ០៨ មេសា ១៩៩៨, មាត្រា៣៨ កថាខណ្ឌទី៤។

[16] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៨៣។

[17] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៤ កថាខណ្ឌទី២។

[18] កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋសិទ្ធិនយោបាយ, ២៦ ឧសភា ១៩៩២, មាត្រា១០។

តិចជាង ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ មិនអាចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះទេ[19] ។ រាល់ការបើកការស៊ើបសួរ ទោះជានៅក្នុងកំណត់ហេតុបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខ ឬ ការស្តាប់ចម្លើយជនត្រូវចោទទោះជានៅក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិម គឺត្រូវមានមេធាវីអមជានិច្ច[20] បើទោះបីជាជនត្រូវចោទមិនបានជ្រើសរើសមេធាវីដោយខ្លួនឯងក៏ដោយ ក៏ប្រធានតុលាការត្រូវផ្តួចផ្តើមគំនិតចាត់តាំងមេធាវីនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងលក្ខន្តិកៈមេធាវីដែរ ។

២. លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

គោលការណ៍សេរីភាព[21] ជាគោលការណ៍មូលដ្ឋានដែលបុគ្គលគ្រប់រូបត្រូវមានសេរីភាព ដូចយើងដឹងហើយថាបុគ្គលម្នាក់ បើទោះបីជាទទួលរងនូវការចោទប្រកាន់ពីតំណាងអយ្យការដែលជាម្ចាស់នៃបណ្តឹងអាជ្ញា[22] ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានទោសទេដរាបណាមិនទាន់មានការប្រកាសពីតុលាការថាគ្មានទោស ។ ប៉ុន្តែដើម្បីជាការងាយស្រួលក្នុងការបំពេញកិច្ចរបស់ខ្លួនតុលាការអាចសម្រេចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ ។ ដូចបានបកស្រាយរួចមកហើយការឃុំខ្លួននេះ មិនមែនជាការដែលអាចចាត់ទុកថាជននោះមានទោសព្រហ្មទណ្ឌណាមួយនោះទេ តែជាការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីតុលាការស្វែងរកថា ជននោះមានទោសដែរ ឬ ទេតែប៉ុណ្ណោះ។

ដោយសារតែមានការបកស្រាយបែបនេះហើយដែលនាំឱ្យមានសំណួរចោទឡើងថា ៖ ***ចុះប្រសិនបើការឃុំខ្លួនអស់រយៈពេលជាយូរ ប៉ុន្តែនៅពេលទីបញ្ចប់នៃនីតិវិធីបែរជារកឃើញថាជនត្រូវចោទរូបនោះពុំបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចការចោទប្រកាន់នោះតើវាទៅជាយ៉ាងណា ? តើវាជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សដែរ ឬទេ ? ហើយបុគ្គលដែលរងនូវការឃុំខ្លួនបែបនោះ តើអាចទាមទារសំណងព្យសនកម្ម ឬសំណងនៃការខូចខាតបានដែរ ឬ ទេ ? ហើយសំណងនោះទាមទារពីបុគ្គលណាក្នុងទំហំប៉ុណ្ណា ?***

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាជម្រើសចុងក្រោយ នឹងចាំបាច់ ហេតុដូចនេះហើយនៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរមុននឹងសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺត្រូវពិចារណាទៅលើលក្ខខណ្ឌដែលជាចាំបាច់មួយចំនួន ***១.១ លក្ខខណ្ឌបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់ ១.២ លក្ខខណ្ឌទោសដែលត្រូវដាក់ពន្ធនាគារ ១.៣ លក្ខខណ្ឌអាយុនៃជនជាប់ចោទ*** ដែលនឹងត្រូវបានយកមកសិក្សាលម្អិតដូចតទៅនេះ៖

[19] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១២។
[20] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៤៣។
[21] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៣។
[22] រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា ១៣១។

២.១ លក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់

ជម្រើសនៃការចោទប្រកាន់របស់តំណាងអយ្យការ ដែលមានចែងនៅក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ បានកំណត់យកគោលការណ៍កាលានុវត្តភាពនៃការចោទប្រកាន់ ដែលព្រះរាជអាជ្ញាអាចធ្វើឡើងតាមរយៈការបើកការស៊ើបសួរ ការបញ្ជូនទៅជម្រះផ្ទាល់ ឬ តាមនីតិវិធីបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួនភ្លាម[23] ឬ តម្កល់រឿងទុកឥតចាត់ការ ។ ដូចយើងដឹងហើយថា នីតិវិធីនៃការបញ្ជូនទៅជម្រះផ្ទាល់ ឬ ការបង្ហាញខ្លួនភ្លាម គឺមិនឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរនោះទេ[24] ជនត្រូវចោទនឹងត្រូវបង្ហាញខ្លួននៅដំណាក់កាលចៅក្រមជំនុំជម្រះតែម្តង ។ លើកលែងតែករណីការបង្ហាញខ្លួនភ្លាម ប្រសិនបើតុលាការដែលទទួលបណ្តឹងតាមនីតិវិធីបង្ហាញខ្លួនភ្លាមយល់ឃើញថា លក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ៤៧ (ការបង្ហាញខ្លួនភ្លាម) មិនបានបំពេញទេ ឬភាពស៊ាំញ៉ាំនៃសំណុំរឿងតម្រូវចាំបាច់ឱ្យមានការស្រាវជ្រាវឱ្យបានជ្រាលជ្រៅបន្ថែម តុលាការត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្ថែម ។ ជនជាប់ចោទត្រូវបង្ហាញខ្លួននៅថ្ងៃនោះតែម្តងនៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ[25] ។

ប៉ុន្តែចំពោះបទឧក្រិដ្ឋវិញចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែធ្វើការស៊ើបសួរ រីឯបទមជ្ឈិមវិញអាចធ្វើការស៊ើបសួរក៏បាន ឬ មិនស៊ើបសួរក៏បាន[26] ពីព្រោះថាបទមជ្ឈិមខ្លះមិនមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញនោះទេ ពោលនៅពេលកើតមានបទល្មើសតុលាការអាចប្រមូលភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ពីអត្ថិភាពនៃបទល្មើស បង្ហាញពីពិរុទ្ធភាពបានភ្លាមៗតែម្តង ។ ចង់បញ្ជាក់ថាចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានលុះត្រាតែនីតិវិធីមានការឆ្លងកាត់ ឬ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

យោងតាមបញ្ញត្តិមាត្រា២០៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចអនុវត្តបានតែក្នុងករណីចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិម (បទមជ្ឈិមដែលមានដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ) ។ លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចធ្វើតែក្នុងករណីនៃការចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិមតែប៉ុណ្ណោះ ហើយបទប្បញ្ញត្តិនេះមិនអនុ-វត្តនៅក្នុងករណីបទលហុនោះទេ ។

ដោយហេតុនេះហើយទើបមានអ្នកសិក្សាខ្លះតែងតែចោទជាសំណួរឡើងថា៖ ហេតុអ្វីបានជាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចធ្វើឡើងចំពោះករណីបទលហុ ?

---

[23] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៤៣។

[24] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៤៦ មាត្រា៤៧។

[25] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៤៨ កថាខណ្ឌទី១០។

[26] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១២២។

ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងគោលគំនិតនេះមានទស្សនៈយល់ឃើញផ្សេងៗគ្នាទាក់ទងទៅនឹងសំណួរនេះ ៖

ទស្សនៈទី១យល់ឃើញថា៖ *បទលហុ*[27] ជាបទល្មើសដែលអតិបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារដែលត្រូវទទួលរងនោះមានរយៈពេលក្រោម ឬ ស្មើនឹង៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ។ ទោសដាក់ពន្ធនាគារអាចបន្ថែមនូវទោសពិន័យជាប្រាក់ផងដែរ ។ បទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសត្រឹមតែពិន័យជាប្រាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះហើយទើបបទលហុ មិនតម្រូវឱ្យមានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។

ទស្សនៈទី២យល់ឃើញថា៖ បទលហុជាបទល្មើសដែលស្រាលជាងគេបើធៀបទៅនឹងចំណាត់ថ្នាក់នៃបទល្មើសផ្សេងៗទៀតដែលមានបទឧក្រិដ្ឋ[28] និងបទមជ្ឈិម[29]។

ទស្សនៈទី៣យល់ឃើញថា៖ បើមានការឃុំខ្លួនចំពោះបទលហុ វាហាក់បីជាមិនសាកសមដោយហេតុថាការឃុំខ្លួននេះ គឺធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលមួយដែលសមស្រប ដែលតុលាការយល់ឃើញថាខ្លួនអាចរកភស្តុតាងផ្សេងៗដែលទាក់ទិនទៅនឹងអង្គហេតុបាន ។

ជាសរុបរួមមកមូលហេតុដែលច្បាប់មិនកំណត់ឱ្យមានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នចំពោះបទលហុ ព្រោះបទលហុផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារតិចជាង ឬ ស្មើ ៦ ថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ ហេតុនេះហើយការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នវាមិនមានភាពចាំបាច់ឡើយសម្រាប់បទល្មើសនេះ ។

២.២ លក្ខខណ្ឌនៃទោសដែលត្រូវដាក់ពន្ធនាគារ

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នតែក្នុងករណីចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិម ដែលច្បាប់កំណត់ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬ លើសពី ១ (មួយ)[30] ឆ្នាំ ចំណុចនេះបញ្ជាក់អំពីគោលការណ៍ដែលច្បាប់បានកំណត់ចំពោះការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចៅក្រមអាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់មិនមែនជាបទលហុ ដែលត្រូវជាបទមជ្ឈិម ឬ បទឧក្រិដ្ឋដោយមិនពិចារណាទៅលើទោសពិន័យជាប្រាក់ឡើយ ។

តាមខ្លឹមសារនៃមាត្រានេះ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអនុវត្តបានតែក្នុងករណីដែលច្បាប់កំណត់ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ **មានន័យថាជាទោសដែលច្បាប់កំណត់សម្រាប់បទល្មើសនីមួយៗ មិនមែនទោសដែលត្រូវប្រកាសដោយសាលក្រមនោះទេ** ។ ជាឧទាហរណ៍បញ្ជាក់ បទមនុស្សឃាតដោយអចេតនា ដែលច្បាប់បានបញ្ញត្តិឱ្យផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី

[27] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៤៨។
[28] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៤៦។
[29] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៤៧។
[30] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៤។

១ (មួយ) ឆ្នាំទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ[31] ដោយបទចោទនេះបានបំពេញលក្ខខណ្ឌនៃទោសដែលត្រូវដាក់ពន្ធនាគារ ដូច្នេះការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចធ្វើទៅបាន[32] ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែប្រាកដថាជនជាប់ចោទត្រូវចោទពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិម ដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬ លើសពី១ (មួយ) ឆ្នាំ (យោងតាមមាត្រា២០៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ) ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពិនិត្យមើលថាប្រសិនបើរកឃើញពិរុទ្ធ ក្រោយពេលសវនាការជនត្រូវចោទអាចទទួលទោសជាប់ពន្ធនាគារស្មើ ឬ លើសពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ឬ អត់ ។

ការកំណត់ដាក់ពន្ធនាគារនេះ មានមតិមួយចំនួនបានបកស្រាយថា ជាកម្រិតអប្បបរមានៃទោស តាមការបកស្រាយដោយពិនិត្យមើលខ្លឹមសារនៃពាក្យពេចន៍ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយមតិមួយចំនួនទៀតបានបកស្រាយថាជាកម្រិតអតិបរមានៃទោស ហើយការបក-ស្រាយនេះវាស្របទៅនឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅតុលាការនានានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ក៏ស្របទៅនឹងបរិបទសង្គមកម្ពុជាយើងបច្ចុប្បន្នដែរ ។

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ដូចជាបទឃាតកម្មគិតទុកជាមុន[33] ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធានាគារអស់មួយជីវិត បទឃាតកម្មប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ដែលផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១៥ (ដប់ប្រាំ) ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ[34] ដូច្នេះ ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋប្រភេទខាងលើនេះ បានបំពេញលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយស្វ័យប្រវត្តិ ។ ចំណែកឯបទមជ្ឈិមវិញ មានការបកស្រាយពីទោសអតិបរមា ឬ អប្បបរមាដែលច្បាប់បានកំណត់អាស្រ័យទៅតាមបទល្មើសនីមួយៗ ។ បទល្មើស *លួច ដែលបញ្ញត្តិដោយច្បាប់ឱ្យផ្តន្ទាទោសដាក់*ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ[35] ប្រសិនបើគិតពីអប្បបរមានៃទោស បទល្មើសនេះ បានកម្រិតអប្បបរមាដាក់ពន្ធនាគារ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានទេ ព្រោះមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌអប្បបរមានៃទោសដាក់ពន្ធនាគារ ។ ប៉ុន្តែបើឆ្លុះបញ្ចាំងពីការអនុវត្តជាក់ស្តែង នៅពេលដែលមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ធ្វើការបញ្ជូនខ្លួនជនល្មើសមកកាន់តុលាការ ហើយចៅក្រមសម្រេចមិនធ្វើការឃុំខ្លួនទៅលើជននោះ ដោយសារលក្ខខណ្ឌនៃបទល្មើសមិនចូលទៅក្នុងកម្រិតអប្បបរមានៃទោស ។ នោះចៅក្រមស៊ើបសួរនឹងមានបញ្ហាប្រឈមនឹងមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដែល

[31] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៧។
[32] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុចទី៥គូច។
[33] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០០។
[34] ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/១១០៩/០២២,៣០ វិច្ឆិកា ២០០៩, មាត្រា២០៤។
[35] ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/១១០៩/០២២,៣០ វិច្ឆិកា ២០០៩, មាត្រា៣៥៦។

ខិតខំឃាត់ខ្លួនជនល្មើស និងបញ្ជូនមកតុលាការ ។ ជាក់ស្តែងមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬសាធារណៈជនទោះតិច ឬ ច្រើនក្តីនឹងមានអារម្មណ៍ថា តុលាការពុករលួយ ស៊ីសំណូក ទើបមានការដោះលែងជនល្មើសមកវិញ ។

ជារួមមក សម្រាប់លក្ខខណ្ឌដែលទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់ខាងលើនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទបាន លុះត្រាណាតែបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់នោះបានបញ្ញត្តិទោសដាក់ពន្ធនាគារជាអតិប្បបរមាស្មើ ឬ លើសពី១ (មួយ) ឆ្នាំដូចដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២០៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ ២០០៧ ។ ប៉ុន្តែទោះបីជាលក្ខខណ្ឌនេះត្រូវបានបំពេញ ក៏ដោយការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែមានមូលហេតុច្បាស់លាស់ដែលមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ ។

២.៣ លក្ខខណ្ឌអាយុរបស់ជនត្រូវចោទ

អនីតិជន សំដៅដល់ជនដែលមានអាយុតិចជាង ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ នៅពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស[36] ។ ចំណែកឯ នីតិភាពនៃការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌគឺចាប់ពីអាយុ ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ឡើងទៅ[37] ។ ការកំណត់បែបនេះ ជាគោលការណ៍មួយដែលគិតពីឧត្តមប្រយោជន៍ដល់អនីតិជន ទៅតាមការកំណត់របស់លិខិតូបករណ៍អន្តរជាតិនានា ដែលកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័ន ។ ប៉ុន្តែ តុលាការអាចប្រកាសទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌទៅលើអនីតិជនចាប់ពីអាយុ ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ ឡើទៅ ប្រសិនបើកាលៈទេសៈ នៃបទល្មើស ឬ បុគ្គលិកលក្ខណៈ របស់អនីតិជនតម្រូវ[38] ដែលជាអញ្ញត្រកម្មទៅនឹងគោលការណ៍ដែលបានលើកឡើងខាងលើ ។

ដូចនេះយើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់អនីតិជន គឺបានតែចំពោះអនីតិជនអាយុចាប់ពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំឡើងទៅតែប៉ុណ្ណោះ រីឯអនីតិជនអាយុក្រោម ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំមិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌឡើយ ។

អនីតិជនអាយុក្រោម ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំមិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌឡើយហេតុនេះហើយអនីតិជនអាយុក្រោម ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះទេ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវប្រគល់អនីតិជននោះទៅឱ្យឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាល ឬ ក្នុងករណីគ្មានអ្នកអាណាព្យាបាល ត្រូវប្រគល់ឱ្យមណ្ឌលអប់រំថែរក្សា

[36] យុត្តិធម៌អនីតិជន, ,១៤ កក្កដា ២០១៦, មាត្រា៤ ចំណុច៣។

[37] ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/១១០៩/០២២,៣០ វិច្ឆិកា ២០០៩, មាត្រា៣៨។

[38] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៣៩ កថាខណ្ឌទី២។

បណ្ដោះអាសន្នរង់ចាំសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ [39] ។ ប្រសិនបើអនីតិជនអាយុតិចជាង ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំមិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌផងនោះ (ប៉ុន្តែត្រូវទទួលខុសត្រូវសំណង ព្យសនកម្មតាមរយៈវិធាននៃអំពើអនីត្យានុកូល) បើច្បាប់បញ្ញត្តិអនុញ្ញាតឱ្យមានការឃុំខ្លួន នោះ វាហាក់បីជាពុំសមហេតុផលឡើយ ឬ អាចនិយាយបានថាជាការរំលោភលើសិទ្ធិកុមារ ដូចដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងអនុសញ្ញាស្ដីពីសិទ្ធិកុមារ ។ មួយវិញទៀតរដ្ឋក៏បានគិតគូរពីកុមារសម ដូចសុភាសិតខ្មែរពោលថា ***"កុមារជាទំពាំងស្នងឬស្សី"*** ដែលគួរគប្បីទទួលបានការគាំពារ ការ អប់រំយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ជាទីបំផុតផងដែរ ។

ចំពោះករណីអនីតិជនដែលមានអាយុចាប់ពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំឡើងទៅ គឺតម្រូវឱ្យ មានការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ហើយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាក៏តម្រូវឱ្យមានការឃុំ ខ្លួនផងដែរនៅក្នុងករណីចាំបាច់ ។ រីឯចំពោះនីតិជនវិញ[40] មិនមានការហាមឃាត់ឱ្យមានការ ឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នឡើយ ប៉ុន្តែទោះបីជាលក្ខខណ្ឌអាយុនេះត្រូវបានបំពេញយ៉ាងនេះក្ដី ចៅក្រមស៊ើបសួរគប្បីពិចារណាឱ្យបានច្បាស់លាស់ថាការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន គឺជាវិធាន ការចាំបាច់ និងចុងក្រោយបំផុត ហើយការសម្រេចនេះក៏ត្រូវផ្អែកលើមូលហេតុដែលមានបញ្ញត្ត ទុកនៅក្នុងច្បាប់ដែលមានមូលហេតុទូទៅ និងមូលហេតុពិសេសដែលនឹងត្រូវយកមកសិក្សា លម្អិតនៅចំណុចបន្ទាប់ ។

៣. មូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

ក្រៅពីគោលការណ៍សេរីភាព គោលការណ៍ផ្សេងៗ និងលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះ អាសន្នដូចដែលបានពន្យល់ខាងលើ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះ អាសន្នចំពោះជនត្រូវចោទ នោះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចតាមដីកាដោយមានសម្អាង ហេតុ ។ នៅក្នុងដីកានោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវយោងតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២០៥ (មូលហេតុនៃ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន)[41] ដែលអ្នកសិក្សាភាគច្រើនបានដឹង និងមានមូលហេតុពិសេស មួយទៀតដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៣០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ ។

---

[39] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១២។

[40] តាមន័យច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌនីតិជន គឺបុគ្គលដែលមានអាយុចាប់ពី១៨ឆ្នាំឡើងទៅ ។ នីតិជនផ្ទុយពីអនីតិជន។ អនីតិជនគឺជាជនមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ។ ហ៊ីង ធីឬទ្ធិ,*វចនានុក្រមច្បាប់* (ភ្នំពេញ៖ ,ឆ្នាំ២០១២),ទំព័ទី២២៧។

[41] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៦ កថាខណ្ឌទី២។

៣.១ មូលហេតុទូទៅ

នៅចំណុចនេះដែរ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបង្ហាញពីមូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនចំនួនមួយ ឬច្រើនដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២០៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដោយពន្យល់អំពីសម្អាងហេតុសម្រាប់គាំទ្រទៅលើមូលហេតុនីមួយៗ ដែលចៅក្រមស៊ើបសួរបានលើកឡើង ឬ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តដែលមានជាអាទិ៍ដូចខាងក្រោម[42]៖

ក. ដើម្បីបញ្ចប់បទល្មើស ឬ បង្ការកុំឱ្យកើតឡើងថ្មី[43]

ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវពន្យល់ពីរបៀបដែលការឃុំខ្លួនអាចបញ្ចប់ ឬ បង្ការបទល្មើសកុំឱ្យកើតជាថ្មី-តើមានហេតុផលសមរម្យដើម្បីជឿជាក់ថា ជនត្រូវចោទអាចនឹងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលខ្លួនត្រូវចោទ ឬ ទេ ? តើមានហេតុផលសមរម្យដើម្បីជឿជាក់ថា ជនត្រូវចោទអាចបន្តប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬ ប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះជាថ្មីឬទេ[44] ?

ជាធម្មតាសកម្មភាពនៃបទល្មើសមិនដូចគ្នាទេ បទល្មើសមួយចំនួនមានលក្ខណៈស្រាល និងបង្កព្យសនកម្មតិចតួច តែបទល្មើសខ្លះមានលក្ខណៈសាហាវ ឃោរឃៅ និងបណ្តាលឱ្យមានព្យសនកម្មធ្ងន់ធ្ងរ បង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខសង្គម អាចនាំឱ្យមានការបាត់បង់អាយុជីវិតមនុស្សជាច្រើននាក់ ។ ក្រោយពីជនល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយហើយត្រូវឃាត់ខ្លួន នោះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពិនិត្យមើលលទ្ធភាពនៃការកើតឡើងវិញនៃបទល្មើស ឬ ការរាលដាលនៃបទល្មើសបន្តទៀត ព្រោះករណីខ្លះប្រសិនបើជនល្មើសមិនត្រូវបានឃុំខ្លួនទេ នោះអាចនឹងមានលទ្ធភាពនៃការបន្តសកម្មភាពល្មើសទៀតបាន ។

ឧទាហរណ៍នៅក្នុងអង្គហេតុនៃករណីប៉ុនប៉ងឃាតកម្មគិតទុកជាមុន ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២០០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៩ ដែលបញ្ញត្តិដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ហើយវាបានកើតឡើងដោយជនល្មើស និងជនរងគ្រោះមានទីលំនៅនៅជិតគ្នា ។ ករណីនេះ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនធ្វើការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះទេវាអាចនឹងមានហានិភ័យច្រើនសម្រាប់តុលាការ សង្គម និងជាពិសេសគឺជនរងគ្រោះ និងគ្រួសារជនរងគ្រោះជាដើម ។ ដោយហេតុថា ករណីបទល្មើសឃាតកម្មគិតទុកជាមុន ដូចដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើគឺត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ជនល្មើសប្រាកដជាមានអារម្មណ៍ថាខ្លួននិងបាត់បង់ឱកាសក្នុងការសម្រេចបំណង (ប្រព្រឹត្តអំពើសម្លាប់មនុស្សដែលខ្លួនចង់សម្លាប់) ប៉ុន្តែដោយគាប់ជួនចៅក្រមស៊ើបសួរ ដែលទទួលបន្ទុករឿងក្តីមិនបានធ្វើការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

---

[42] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌។

[43] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៥ កថាខណ្ឌទី១។

[44] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុចទី៣តួច។

ហើយអនុញ្ញាតឱ្យជននោះនៅក្រៅឃុំដោយមានសេរីភាព ឬ គ្រាន់តែដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ[45] ឬ មិនដាក់ នោះបទល្មើសអាចនឹងត្រូវបានកើតឡើងជាថ្មីដោយជនល្មើសព្យាយាមធ្វើការសម្រេចបំណងរបស់ខ្លួន ដោយធ្វើការសម្លាប់ជនរងគ្រោះជាដើម ។ មួយវិញទៀតចំពោះតុលាការវិញ អាចប្រឈមនឹងការពិបាកក្នុងការដំណើរការនីតិវិធីព្រោះថាជនល្មើសនឹងធ្វើការគេចខ្លួន មិនព្រមសហការដំណើរការនីតិវិធីជាមួយចៅក្រមស៊ើប-សួរនោះទេ ដែលធ្វើឱ្យមានការយឺតយ៉ាវក្នុងនីតិវិធីនៃការស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

ខ. ដើម្បីរារាំងកុំឱ្យមានការគាបសង្កត់លើសាក្សី ឬ ជនរងគ្រោះ ឬ ដើម្បីរារាំងកុំឱ្យមានការត្រូវរ៉ូវគ្នារវាងជនត្រូវចោទ និងអ្នកសមគំនិត[46]

ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវពន្យល់ពីរបៀបដែលការឃុំខ្លួនអាចរារាំងដល់ការគាបសង្កត់សាក្សី ឬ ជនរងគ្រោះ ឬ រារាំងកុំឱ្យមានការត្រូវរ៉ូវគ្នារវាងជនត្រូវចោទ និងអ្នកសមគំនិត តើមានហេតុផលសមរម្យដើម្បីជឿជាក់ថា ជនត្រូវចោទអាចគាបសង្កត់សាក្សី ឬ ជនរងគ្រោះដែរ ឬ ទេ ? តើជនសមគំនិតនៅតែមានសេរីភាពដែរ ឬ ទេ (មិនបារម្ភពីការត្រូវរ៉ូវគ្នាទេ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានឃុំខ្លួន)[47] ?

ក្នុងករណីខ្លះ មានការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយមនុស្សតែម្នាក់ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តដោយផ្ទាល់ (ចារី)[48] ឬ មានគ្នាច្រើននាក់ចូលរួមប្រព្រឹត្ត (សហចារី)[49] និងអ្នកសមគំនិត[50] ។ សកម្មភាពទាំងនោះ អាចមានជនរងគ្រោះ ឬ សាក្សីបានឃើញផ្ទាល់ភ្នែក ហើយសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីនោះជាភស្តុតាងដ៏សំខាន់ដើម្បីបង្ហាញពីការពិត នៃអង្គហេតុទាំងមូលក្នុងការរកឱ្យឃើញពីពិរុទ្ធភាពទៅលើជនត្រូវចោទ ។ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរ មិនសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទនោះទេ ជនត្រូវចោទអាចទៅគំរាមគំហែងជនរងគ្រោះ ឬ សាក្សីតាមវិធីផ្សេងៗមិនឱ្យឆ្លើយការពិតនៅចំពោះមុខតុលាការ ។ ក្នុងករណីខ្លះទៀត មានសាក្សីមួយចំនួន មានចេតនាទុច្ចរិតក្នុងគោលបំណងដើម្បីទទួលបានផលប្រយោជន៍ណាមួយពីជនត្រូវចោទ បែរជាឆ្លើយអ្វីដែលមិនមែនជាការពិត ដែលធ្វើឱ្យខ្លួនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដោយពុំដឹងខ្លួន[51] ។ តែក្នុងករណីខ្លះទៀតអាចធ្វើឱ្យជនត្រូវចោទ នឹងអ្នកសមគំនិតអាចត្រូវរ៉ូវ

[45] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២៣ កថាខណ្ឌទី១។
[46] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៥ កថាខណ្ឌទី២។
[47] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៨ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុចទី៥គូច។
[48] ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី,*សន្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ខ្មែរ អង់គ្លេស បារាំង* (ភ្នំពេញ៖,ឆ្នាំ២០១១), លេខរៀងទី៣៨ ទំព័រទី១២។
[49] ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី,*សន្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ខ្មែរ អង់គ្លេស បារាំ* (ភ្នំពេញ៖,ឆ្នាំ២០១១), លេខរៀងទី២១៥ ទំព័រទី៦៦។
[50] ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី,*សន្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ខ្មែរ អង់គ្លេស បារាំ* (ភ្នំពេញ៖,ឆ្នាំ២០១១), លេខរៀងទី២៤៦ ទំព័រទី៧២។
[51] ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/១១០៩/០២២,៣០ វិច្ឆិកា ២០០៩, មាត្រា៥៤៧។

គ្នាទៅបំផ្លាញភស្តុតាងផ្សេងៗដែលសមត្ថកិច្ចពុំទានបានរកឃើញ ឬ ដើម្បីគាបសង្កត់សាក្សី ឬ ជនរងគ្រោះមិនឱ្យធ្វើសក្ខីកម្មដើម្បីបង្ហាញពីការពិត ហេតុដូច្នេះហើយការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាករណីចាំបាច់បំផុត ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំពោះករណីដែលជនត្រូវចោទ និងអ្នកសមគំនិតត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនត្រូវបានចាត់ទុកថាខ្លាចមានការត្រូវរ៉ូវគ្នាឡើយ ។

ឧទាហរណ៍៖ ឈ្មោះ *ក, ខ* និង **គ** បានព្រមព្រៀងគ្នារៀបចំគម្រោងក្នុងការសម្លាប់ *ឃ* ដែលជាគូសត្រូវនឹងគ្នាជាយូរណាស់មកហើយ ។ ក្រោយមក **ក** និង **ខ** បានយកកាំភ្លើងខ្លីមួយដើម ដើម្បីស្ទាក់ចាំសម្លាប់ **ឃ** ដោយឱ្យឈ្មោះ **គ** ជាអ្នកតាមដាន និងរាយការណ៍អំពីដំណើររបស់ **ឃ** និងចាំមើលផ្លូវជាដើម ។ ចៃដន្យនៅចំណុចនៃការធ្វើសកម្មភាពសម្លាប់នោះមានបុរសម្នាក់ទៀតឈ្មោះ **ង** ដែលកំពុងធ្វើការនៅកន្លែងកើតហេតុបានជួយអន្តរាគមន៍ដែលអាចជួយសង្គ្រោះជីវិតបុរសឈ្មោះ **ឃ** ពីកាសម្លាប់នោះបាន ។ រីឯជនល្មើសឈ្មោះ **ក** និង **ខ** ត្រូវបានសមត្ថកិច្ចឃាត់ខ្លួនបញ្ជូនទៅចំពោះមុខតំណាងអយ្យការ ហើយតំណាងអយ្យការបានធ្វើការចេញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបញ្ជូនទៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ដែលទទួលបន្ទុករឿងក្តី រីឯបុរសឈ្មោះ **គ** វិញបានគេចខ្លួនបាត់តែម្តង ។ ក្រោយមកចៅក្រមស៊ើបសួរបានសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទឈ្មោះ **ក** និង**ខ** ឡើយ ។ ក្រោយពីការដែលបាននៅក្រៅឃុំ ឈ្មោះ **ក** និងឈ្មោះ **ខ** បានជួបឈ្មោះ **គ** ដែលជាអ្នកសមគំនិត ហើយបានជជែកពិភាក្សាគ្នាដោយរៀបចំគម្រោងទៅធ្វើការគំរាមកំហែងលើជនរងគ្រោះឈ្មោះ **ឃ** និងសាក្សីឈ្មោះ **ង** មិនឱ្យនិយាយពីការពិតនៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬ នៅចំពោះមុខចៅក្រមជំនុំជម្រះជាដើម ដែលជាភស្តុតាងយ៉ាងសំខាន់ដើម្បីបង្ហាញឱ្យឃើញពីអត្ថិភាពនៃអង្គហេតុ និងសម្រាប់បង្ហាញឱ្យឃើញពីពិរុទ្ធភាពចំពោះជនត្រូវចោទ ។

គ. ដើម្បីរក្សាភស្តុតាង ឬ តម្រុយជាសម្ភារៈ[52]

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពន្យល់ពីរបៀបនៃការឃុំខ្លួន អាចរារាំងជនត្រូវចោទពីការធ្វើឱ្យខូចពីភស្តុតាង ឬ តម្រុយជាសម្ភារៈ - តើនៅតែមានភស្តុតាង ឬ តម្រុយជាសម្ភារៈ ដែលនគរបាលមិនទានមានដែរ ឬ ទេ ? តើមានហេតុផលសមរម្យដើម្បីជឿជាក់ថា ជនត្រូវចោទអាចនឹងគេចខ្លួន ឬ បំផ្លាញភស្តុតាង ឬ តម្រុយជាសម្ភារៈ ឧ: អាវុធ ពាក់ពន្ធនឹងបទល្មើសជាដើម[53] ?

[52] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៥ ចំណុចទី៣។

[53] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុច គ ទំព័រ៣។

ជាទូទៅ ក្រោយពីមានហេតុការណ៍ណាមួយកើតឡើងក្រៅពីសាក្សី និងជនរងគ្រោះដែលបានឃើញ បានដឹង បានឮហេតុការណ៍ដោយផ្ទាល់ ក៏នៅមានភស្តុតាង ឬ តម្រុយជាសម្ភារៈផ្សេងទៀតដែលអាចបញ្ជាក់ពីការពិតនៃអង្គហេតុ ។ តួនាទីរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ គឺស្វែងរកទាំងភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងភស្តុតាងដោះបន្ទុក[54] ដើម្បីបញ្ជាក់ពីអត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាពនៃអង្គហេតុក្នុងគោលបំណងស្វែងរកឱ្យឃើញថាជនត្រូវចោទមានពិរុទ្ធភាព ឬ គ្មាន ដែលមានលក្ខណៈខុសពីតំណាងអយ្យការ ដែលជាម្ចាស់នៃបណ្តឹងអាជ្ញា[55]ដែលដើរតួនាទីជាអ្នកចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ និងសន្និដ្ឋានឱ្យតុលាការអនុវត្តច្បាប់[56] ។ ប្រសិនបើភស្តុតាងត្រូវបានលុបបំបាត់ ការពិតមិនអាចរកឃើញថាបានឡើយ ហើយយុត្តិធម៌ក៏អាចបាត់បង់ទៅតាមនោះដែរ ហេតុដូច្នេះការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាករណីចាំបាច់ដើម្បីធានាថាជនត្រូវចោទគ្មានលទ្ធភាពទៅបំផ្លាញភស្តុតាង ឬ តម្រុយពិរុទ្ធភាពផ្សេងៗ ។

ឧទាហរណ៍ៈ នៅក្នុងករណីនៃបទល្មើសជួញដូរគ្រឿងញៀនណាមួយ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវតែសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ ដើម្បីធានាថាជនត្រូវចោទរូបនោះមិនត្រឡប់ទៅវិញ និងទៅបំផ្លាញវត្ថុតាងគ្រឿងញៀនដែលជននោះបានលាក់ទុកនៅកន្លែងដែលសមត្ថកិច្ចមិនទាន់បានរកឃើញ ហើយនៅមានការសង្ស័យថាអាចនៅមានវត្ថុតាងបន្ថែមទៀត ហើយវត្ថុតាងនៅក្នុងករណីនៃបទល្មើសគ្រឿងញៀនសំខាន់ណាស់ ព្រោះការសម្រេចទោស ដោយផ្អែកលើបរិមាណសារធាតុសុទ្ធ ដែលមានចែងនៅក្នុងតាងរាងនៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ។

ឃ. ដើម្បីរក្សាជនត្រូវចោទទុកជូនតុលាការចាត់ការតាមនីតិវិធី[57]

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពន្យល់ពីរបៀបដែលការឃុំខ្លួន អាចធានារក្សាវត្តមានជនត្រូវចោទទុកជូនតុលាការចាត់ការតាមនីតិវិធី តើមានភាពសមរម្យដើម្បីជឿជាក់ថា ជនត្រូវចោទអាចនឹងរត់គេចខ្លួន ឬ ភៀសខ្លួនទៅក្រៅប្រទេសដែរ ឬ ទេ[58] ?

នៅដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ ជនត្រូវចោទ និងជនដែលពាក់ព័ន្ធអាចនឹងត្រូវបានកោះហៅមកស្តាប់ ឬ សួរចម្លើយដើម្បីស្វែងរកការពិត ហើយនៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះភាគីត្រូវមានវត្តមានដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចពិភាក្សាដេញដោលសាធារណៈដើម្បីរកយុត្តិធម៌ ។

[54] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១២៧ កថាខណ្ឌទី២។
[55] រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា១៣១ ថ្មី ។
[56] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧ កថាខណ្ឌទី១។
[57] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៥ ចំណុចទី៤។
[58] សេចក្តីណែនាំលេខៈ ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុច **ឃ**។

ជាក់ស្តែងមិនថានៅប្រទេសកម្ពុជាយើងទេ ឬ ក៏នៅប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ដែលមានពលរដ្ឋមានកម្រិតយល់ដឹងពីមូលដ្ឋានច្បាប់ទេ ជនត្រូវចោទតែងតែរត់គេចខ្លួនដើម្បីរកកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនជាមុន ហើយមិនបាននៅរងចាំការជំនុំជម្រះរកយុត្តិធម៌តាមផ្លូវតុលាការនោះទេ ។

ឧទាហរណ៍: នៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចមិនឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ ហើយសម្រេចឱ្យនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន នោះវាអាចនឹងមានផលវិបាកមួយចំនួនដូចជាករណីមានបទល្មើសឃាតកម្មគិតទុកជាមុន ដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ហើយចៅក្រមបានសម្រេចឱ្យជននោះនៅក្រៅឃុំ នោះជនត្រូវចោទអាចគេចខ្លួនមិនចូលរួមក្នុងនីតិវិធីរបស់តុលាការ ដែលធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការដំណើរការស្វែងរកយុត្តិធម៌ ។ ជនត្រូវចោទអាចរត់គេចខ្លួនទៅក្រៅប្រទេសដែលជាផលវិបាកយ៉ាងខ្លាំងដែលចៅក្រមស៊ើបសួរ គួរពិចារណាឱ្យបានច្បាស់លាស់មុននឹងធ្វើការសម្រេចចិត្ត ។

ខ. ដើម្បីការពារសន្តិសុខឱ្យជនត្រូវចោទ[59]

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពន្យល់ពីរបៀបដែលការឃុំខ្លួន អាចការពារសន្តិសុខឱ្យជនត្រូវចោទ តើមានយោបល់ណាមួយដែលថាជនរងគ្រោះ ឬ ជនផ្សេងទៀតអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជនត្រូវចោទដែរ ឬ ទេ[60] ?

ជាធម្មតាអំពើល្មើសតែងតែបង្កព្យសនកម្មហើយ ដែលតែងតែធ្វើឱ្យមានការរងរបួសស្នាម ការបាត់បង់អាយុជីវិត ឬ ខាតបង់ ឬ បាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិជនរងគ្រោះជាដើម ។ ហេតុនេះហើយជនដែលត្រូវជាប្តី ជាប្រពន្ធ ជាកូន ជាឪពុក ជាម្តាយ ឬជាសាច់ញាតិផ្សេងទៀតរបស់ជនរងគ្រោះតែងតែមានគំនិតចង់សងសឹកមកលើជនត្រូវចោទ ។ ការឈឺចាប់របស់មនុស្សតែងតែចង់សងសឹកដោយផ្ទាល់ដៃ ដោយប្រទេសកម្ពុជាប្រជាជនពុំសូវស្វែងយល់ឱ្យស៊ីជម្រៅពីច្បាប់ពេលខ្លះសាច់ញាតិរបស់ជនរងគ្រោះចង់សម្លាប់ជនត្រូវចោទវិញដោយទុកថាជាការសងសឹកដែលពួកគេភ្លេចថាការធ្វើសកម្មភាពបែបនេះ ត្រូវបានហាមឃាត់ដោយច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ហើយចាត់ទុកថាសកម្មភាពបែបនេះជាបទល្មើសថែមទៀតផង ។

ករណីខ្លះ បទល្មើសមួយចំនួនជនល្មើសមិនមែនប្រព្រឹត្តតែឯងនោះទេ គឺមានមេខ្លោងនៅពីក្រោយខ្នងរបស់គេ ដែលបទល្មើសបែបនេះភាគច្រើនកើតមានចំពោះបទល្មើសគ្រឿងញៀន ដែលជាការរត់ពន្ធគ្រឿងញៀនមានលក្ខណៈអន្តរជាតិជាដើម ។ ដោយហេតុថា

[59] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៥ ចំណុចទី៥។
[60] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុច **ង**។

មេខ្លោងគ្រឿងញៀនតែងតែគិតថា បើជនដែលជាបក្សពួករបស់ខ្លួនដែលជាជនត្រូវចោទដែលត្រូវតុលាការចោទប្រកាន់ នោះនៅរស់ប្រាកដជាបែកការធំជាក់ជាពុំខាន ។ ហេតុនេះ ហើយពួកគេប្រាកដជាស្វែងរកមធ្យោបាយដើម្បីសម្លាប់ជនត្រូវចោទជាក់ជាពុំខាន ។ ដូចនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពិចារណាឱ្យបានច្បាស់លាស់ថាការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ឬ ការមិនឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ គឺជាមធ្យោបាយដ៏ល្អប្រសើរដែរ ឬ ទេ ។

ឧទាហរណ៍: លោក **ក** ដែលជាអ្នកជិតខាងរបស់លោក **ខ** ថ្ងៃមួយដោយឃើញឱកាសល្អដែលកូនស្រីតែម្នាក់គត់របស់លោក **ខ** ឈ្មោះ **រំដួល** នៅផ្ទះតែម្នាក់ឯង ។ ដោយឃើញដូចនោះឈ្មោះ **ក** ក៏បានធ្វើសកម្មភាពរំលោភនាង **រំដួល** រហូតបានសម្រេច ។ ក្រោយមកឈ្មោះ **ក** ក៏ត្រូវសមត្ថកិច្ចឃាត់នឹងបានបញ្ជូនទៅកាន់តុលាការ ។ ដោយនេះជាករណីបទឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ ប៉ុន្តែចៅក្រមស៊ើបសួរដោយឃើញថាលោក **ក** ជាជនក្រីក្រហើយប្រពន្ធរបស់គាត់ជិតដល់ខែដែលត្រូវឆ្លងទន្លេទៀត ដូចនោះចៅក្រមស៊ើបសួរក៏បានសម្រេចចិត្តមិនឃុំខ្លួនឈ្មោះ **ក** ប៉ុន្តែមិនទាន់បានប៉ុន្មានថ្ងៃផង លោក **ខ** ដែលត្រូវជាឪពុកនាង **រំដួល** ដោយការខឹងទប់អារម្មណ៍មិនបានក៏លបកាប់សម្លាប់ឈ្មោះ **ក** តែម្ដង ។

ដូចនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែស្វែងយល់ឱ្យបានច្បាស់ថា ការឃុំខ្លួនជាបណ្ដោះអាសន្ន គឺជាមធ្យាបាយដ៏ល្អប្រើសើរបំផុតក្នុងការរក្សាសន្តិសុខ សុវត្ថិភាពជូនជនត្រូវចោទពីការធ្វើបាប ឬ ការសងសឹកពីសំណាក់ជនរងគ្រោះ ឬ សាច់ញាតិជនរងគ្រោះជាដើម ។

ច. ដើម្បីធានារក្សាសណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈកុំឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់បណ្ដាលមកពីបទល្មើស[61]

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពន្យល់ពីរបៀបដែលការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ អាចរក្សាសណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ កុំឲ្យមានភាពច្របូកច្របល់ណាមួយដែលបណ្ដាលមកពីបទល្មើស[62] ។

ចំពោះបទល្មើសមួយចំនួនការឃុំខ្លួនជាការចំបាច់ ដូចនោះចៅក្រមស៊ើបសួរគួរសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ព្រោះប្រសិនបើអនុញ្ញាតឱ្យជននោះនៅក្រៅឃុំ វានឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬ ធ្វើឱ្យសង្គមជាតិមានភាពច្របូកច្របល់ដោយសារតែឥទ្ធិពលនៃបទល្មើសនោះ ។

[61] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៥ ចំណុចទី៦។

[62] សេចក្ដីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុច **ច**។

៣.២ មូលហេតុពិសេស

ក្រៅពីមូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដែលមានបានបញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២០៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលមានមូលហេតុចំនួន០៦ (ប្រាំមួយ) ចំណុចដូចដែលបានពន្យល់ខាងលើ ក៏មានមូលហេតុពិសេសដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា ២៣០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ ផងដែរដែលអនុញ្ញាតឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងការសម្រេចឃុំខ្លួនជាបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទដែលគេហៅថា ***មូលហេតុពិសេសនៃការឃុំខ្លួនជាបណ្ដោះអាសន្ន*** ។

ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចមិនឃុំខ្លួនជាបណ្ដោះអាសន្នចំពោះជនត្រូវចោទ ឬ អាចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការបានគ្រប់ពេលវេលា ប្រសិនបើជនត្រូវចោទនោះត្រូវបានចោទប្រកាន់អំពីបទល្មើស ដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ[63] ។ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទមិនត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ននោះទេ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យគោរពនូវកាតព្វកិច្ចមួយ ឬ ច្រើនដូចតទៅ ៖

១. មិនត្រូវចេញក្រៅព្រំប្រទល់ដែនដីដែលកំណត់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

២. មិនត្រូវផ្លាស់ប្ដូរលំនៅឋានដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

៣. មិនត្រូវទៅកាន់ទីកន្លែងខ្លះដែលកំណត់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

៤. ត្រូវចូលបង្ហាញខ្លួនតាមការកំណត់នៅអង្គភាពនគរបាល ឬ កងរាជអាវុធហត្ថដែលចាត់តាំងដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

៥. ត្រូវឆ្លើយតបនឹងការកោះហៅពីគ្រប់បុគ្គលដែលចាត់តាំងដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ។

៦. ប្រគល់ជូនដល់ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីគ្រប់ឯកសារបញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណ ។

៧. មិនត្រូវបើកបររថយន្ត ។

៨. មិនត្រូវទទួល ឬ ជួបបុគ្គលមួយចំនួនដែលចង្អុលបង្ហាញដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

៩. ដាក់ប្រាក់ធានាដែលចំនួនប្រាក់ធានា និងថេរវេលាបង់ប្រាក់នេះ ត្រូវបានកំណត់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរដោយផ្អែកលើធនធានរបស់ជនត្រូវចោទ ។

១០. មិនត្រូវកាន់កាប់ ឬ យកតាមខ្លួននូវអាវុធ ។ ត្រូវប្រគល់ជូនដល់ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនូវអាវុធដែលជនត្រូវចោទកាន់កាប់ ។

១១. ត្រូវប្រគល់ខ្លួនឲ្យពេទ្យព្យាបាល និងជាយថាហេតុដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមរបបព្យាបាលរោគក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ។

១២. មិនត្រូវធ្វើសកម្មភាពខាងវិជ្ជាជីវៈខ្លះ ។

[63] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២៣។

ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចជ្រើសរើសយកកាតព្វកិច្ចមួយ ឬ ច្រើនក្នុងចំណោមកាតព្វកិច្ចខាងលើដើម្បីដាក់ទៅលើជនត្រូវចោទណាម្នាក់ដែលខ្លួនសម្រេចមិនឃុំខ្លួន ។ ដើម្បីអនុវត្តចំណុចទាំង១២ខាងលើ ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចហាមឃាត់ការអនុវត្តនៅអាណត្តិបោះឆ្នោត ឬ សកម្មភាពខាងសហជីពបានទេ[64] ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការតាមគំនិតផ្ដើមរបស់ខ្លួន ឬ តាមសេចក្ដីសន្និដ្ឋានសរុបរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ បញ្ជាក់នៅក្នុងដីការបស់ខ្លួន អំពីកាតព្វកិច្ចដែលតម្រូវទៅលើជនត្រូវចោទ ។ ដីកាសម្រេចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ត្រូវជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លីបំផុតដល់ព្រះរាជអាជ្ញា និងជនត្រូវចោទ[65] ។ អនីតិជនអាយុតិចជាង ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ មិនអាចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការបានទេ[66] ។

៤. ថេរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

ចំពោះរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់យ៉ាងជាក់លក្ខណ៍ទុកជាមុន ។ ការកំណត់បែបនេះក្នុងគោលបំណងការពារសិទ្ធិជនត្រូវចោទ រយៈពេលនេះត្រូវបានកំណត់ដោយផ្អែកលើបទល្មើសដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយតំណាងអយ្យការ និងអាយុរបស់ជនត្រូវចោទជននីតិជន ឬ អនីតិជន ។

៤.១ ថិរវេលាឃុំខ្លួន ដោយផ្អែកលើមូលហេតុទូទៅ

៤.១.១ នីតិជន

តាមន័យច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌនីតិជន គឺបុគ្គលដែលមានអាយុចាប់ពី១៨ ឆ្នាំឡើងទៅ ។ នីតិជនជាពាក្យផ្ទុយនឹងពាក្យអនីតិជន ។ អនីតិជន គឺជាជនអាយុក្រោម ១៨ឆ្នាំ[67] ។ ករណីនីតិជនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ថេរវេលានៃការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទនោះ គឺផ្អែកទៅលើចំណាត់ថ្នាក់នៃបទល្មើសថាបទល្មើសនោះជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬ ជាបទមជ្ឈិម ។

❖ ***ករណីបទឧក្រិដ្ឋ***

ជាគោលការណ៍ នីតិជនដែលត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែបានទេ ។ ប៉ុន្តែដើម្បីជាការសម្រួលដល់កិច្ចស៊ើបសួរ និង

---

[64] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២៣ កថាខណ្ឌទី៣។

[65] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២៦។

[66] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២៤។

[67] ហ៊ីង ធីឫទ្ធិ,*វចនានុក្រមច្បាប់* (ភ្នំពេញ៖ ,ឆ្នាំ២០១២),ទំព័ទី២២៧។

ដំណើរការនៃការស្វែងរកយុត្តិធម៌ជូនភាគីនៅក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចធ្វើការពន្យារពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទម្តងបាន ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ដោយដីកាដោយមានសំអាងត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។ ការពន្យារពេលត្រូវធ្វើដោយនីតិវិធីដេញដោលចំពោះមុខ ដូចនីតិវិធីនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដែរ[68] ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចពន្យាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានតែ ២ (ពីរ) ដងគត់[69] ។

❖ *ករណីបទមជ្ឈិម*

ចំពោះនីតិជនដែលត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទមជ្ឈិម ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤ (បួន) បានទេ ។ ប៉ុន្តែនៅពេលផុតថេរវេលានេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចពន្យារការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានតែម្តងគត់មិនឱ្យលើសពី ២ (ពីរ) ខែ ដោយដីកាមានសំអាងហេតុត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។ ការពន្យារពេលធ្វើនីតិវិធីដូចបទឧក្រិដ្ឋដែរ[70] ។ ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នខាងលើនេះ មិនត្រូវលើសពីពាក់កណ្តាលនៃអប្បបរមានៃទោសដែលច្បាប់កំណត់បានឡើយ[71] ។

តារាងបង្ហាញពីថេរវេលាអតិបរមានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន សម្រាប់ប្រភេទបទល្មើសនីមួយៗ នៃរឿងក្តី[72] ៖

ប្រភេទនៃបទល្មើស និងមាត្រានីមួយៗនៃក្រមនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធ	*អាយុជនត្រូវចោទ*	*ថិរវេលាអតិបរមាដំបូងនៃការឃុំខ្លួន*	*ការពន្យាថិរវេលាឃុំខ្លួនតាមរយៈដីកាឃុំខ្លួនមួយទៀត*
បទឧក្រិដ្ឋ-មាត្រា២០៨	១៨ ឆ្នាំ ឬ ចាស់ជាងនេះ	៦ ខែ	៦ខែ + ៦ខែ
បទមជ្ឈិម-មាត្រា២០៩	១៨ ឆ្នាំ ឬ ចាស់ជាងនេះ	៤ ខែ	២ខែ -ថេរវេលាសរុបមិនត្រូវលើសពីពាក់កណ្តាលអប្បបរមានៃទោសដែលច្បាប់បានកំណត់ឡើយ។

[68] ជូន សុភាសី, "**នីតិវិធីសង្ខេប: រដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌ**" (ឯកសារថតចម្លង,២០១១), ៨៨។
[69] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៨។
[70] ជូន សុភាសី, "**នីតិវិធីសង្ខេប: រដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌ**" (ឯកសារថតចម្លង,២០១១), ៨៨។
[71] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៩ ។
[72] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ទំព័រទី៥។

៤.១.២ អនីតិជន

អនីតិជន-ជនដែលច្បាប់មិនទាន់ឱ្យទទួលខុសត្រូវលើអំពើដែលបានប្រព្រឹត្ត ។ ជនដែលច្បាប់កំណត់ឱ្យទទួលខុសត្រូវលើអំពើរបស់ខ្លួនដោយមានកម្រិត[73] ។ ករណីអនីតិជន ក៏មិនខុសពីករណីនីតិជនដែរ អនីតិជនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទនោះ គឺផ្អែកទៅលើចំណាត់ថ្នាក់នៃបទល្មើស ថាតើបទល្មើសនោះជាបទឧក្រិដ្ឋ ឬ ជាបទមជ្ឈិម ? អនីតិជន ត្រូវបានបែងចែកជាពីប្រភេទគឺ អនីតិជនមានអាយុចាប់ពី ***១៤ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៦ឆ្នាំ*** និងអនីតិជនមានអាយុចាប់ពី ***អាយុ១៦ ដល់ក្រោម១៨ឆ្នាំ*** ។

- ***ករណីបទឧក្រិដ្ឋ***

អនីតិជន ដែលមានអាយុចាប់ពី១៤ឆ្នាំ រហូតអាយុក្រោម ១៦ឆ្នាំ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤ (បួន) ខែបានទេ ។ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែបានទេ កាលណាអនីតិជននោះមានអាយុចាប់ពី១៦ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ[74]។

- ***ករណីបទមជ្ឈិម***

ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ២ (ពីរ) ខែបានទេ កាលណាអនីតិជននោះមានអាយុ ចាប់ពី ១៤ ឆ្នាំ រហូតដល់ក្រោម១៦ឆ្នាំ ។ រីឯអនីតិជនដែលមានអាយុចាប់ពី១៦ឆ្នាំដល់ក្រោម១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមានរយៈពេលមិនអាចលើសពី ៤ (បួន) ខែ បានទេ[75] ។ ក្នុងករណីបទមជ្ឈិម ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពីពាក់កណ្ដាលនៃអប្បបរមានៃទោសដែលច្បាប់កំណត់សម្រាប់អនីតិជនបានឡើយ ។

ចៅក្រមស៊ើបសួរគួរធ្វើការកត់សម្គាល់ថា ក្នុងករណីបទមជ្ឈិមអប្បបរមានៃទោសត្រូវបន្ថយមកត្រឹមពាក់កណ្ដាល ប្រសិនបើជនត្រូវចោទជាអនីតិជន នៅពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស (មាត្រា ១៦០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ)[76] ។

[73] ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី,*សន្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ខ្មែរ អង់គ្លេស បារាំ* (ភ្នំពេញ៖,ឆ្នាំ២០១១), លេខរៀងទី២៣០ ទំព័រទី៦៩។

[74] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៣។

[75] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៤។

[76] សេចក្ដីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ទំព័រទី៧។

តារាងបង្ហាញពីថិរវេលាអតិបរមានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន សម្រាប់ប្រភេទបទល្មើសនីមួយៗ នៃរឿងក្តី[77] ៖

ប្រភេទនៃបទល្មើស និងមាត្រានីមួយៗនៃក្រមនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធ	***អាយុជនត្រូវចោទ***	***ថិរវេលាអតិបរមាដំបូងនៃការឃុំខ្លួន***	***ការពន្យាថិរវេលាឃុំខ្លួនតាមរយៈដីកាឃុំខ្លួនមួយទៀត***
បទឧក្រិដ្ឋ-មាត្រា២១៣	អាយុ១៤ ដល់១៦ឆ្នាំ	៤ ខែ	មិនអាចពន្យាឃុំខ្លួនបានឡើយ
បទមជ្ឈិម-មាត្រា២១៤	អាយុ១៤ ដល់ក្រោម ១៦ឆ្នាំ	២ ខែ ឬ ១/២ នៃអប្បបរមានៃទោសដែលច្បាប់បានកំណត់សម្រាប់អនីតិជន (ថិរវេលាមួយណាក៏បានដែលជាថិរវេលាខ្លីបំផុតរវាងថិរវេលាទាំងពីរនេះ)	មិនអាចពន្យាឃុំខ្លួនបានឡើយ
បទឧក្រិដ្ឋ-មាត្រា២១៣	១៦ ដល់ ១៨ ឆ្នាំ	៦ ខែ	មិនអាចពន្យាឃុំខ្លួនបានឡើយ
បទមជ្ឈិម-មាត្រា២១៤	១៦ ដល់ក្រោម ១៨ឆ្នាំ	៤ ខែ ឬ១/២ នៃអប្បបរមា នៃទោសដែលច្បាប់បានកំណត់សម្រាប់អនីតិជន (ថិរវេលាមួយណាក៏បានដែលថិរវេលាខ្លីបំផុតរវាងថិរវេលាទាំងពីរនេះ)	២ខែ -ថិរវេលាសរុបមិនត្រូវលើសពីពាក់កណ្តាលអប្បបរមានៃទោសដែលច្បាប់បានកំណត់ឡើយ

[77] សេចក្តីណែនាំលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ទំព័រទី៤។

សម្គាល់៖

អនីតិជនអាយុក្រោម ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំមិនអាចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នបានឡើយ[78] ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចប្រគល់អនីតិជននេះ ឱ្យឪពុកម្ដាយ អ្នកអាណាព្យាល ឬ ក្នុងករណីគ្មានអ្នកអាណាព្យាបាល ត្រូវប្រគល់ទៅមជ្ឈមណ្ឌលអប់រំថៃរក្សាបណ្ដោះអាសន្នរងចាំសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ[79] ។

ករណីការចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ ឬ ឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ១ (មួយ) ឆ្នាំបានទេ ចំពោះបទល្មើសនីមួយៗ ។ ប៉ុន្ដែនៅពេលផុតចិរវេលានេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចពន្យារការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នបានម្ដង ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដោយដីកាដោយមានសម្អាងហេតុត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចពន្យារការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ននេះបានតែ ២ (ពីរ) ដងគត់[80] ។

៤.២ ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដោយមូលហេតុពិសេស

ចំពោះចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន នៅក្នុងករណីនេះវាហាក់បីជាមានភាពខុសប្លែកពីរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដោយមូលហេតុទូទៅ ។ ចិរវេលានេះ គឺមានការប្រែប្រួលមិនអាស្រ័យទៅលើបទល្មើស ដែលត្រូវបានតំណាងអយ្យការចោទប្រកាន់នោះទេផ្ទុយទៅវិញ ចិរវេលានេះយោងទៅតាមអាយុរបស់ជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ។ ប៉ុន្ដែជននោះ ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការដោយត្រូវគោរពកាតព្វកិច្ចណាមួយ ឬ ច្រើន ប៉ុន្ដែក្រោយមកជននោះបែជាគេចវេះពីកាតព្វកិច្ចនៃការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការដែលចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នអាស្រ័យថាជនត្រូវចោទជានីតិជន ឬ ជាអនីតិជន ។

ប្រសិនបើជនត្រូវចោទគេចវេះដោយចេតនាពីកាតព្វកិច្ចនៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតាមផ្លូវតុលាការ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបណ្ដោះអាសន្នបាន ទោះបីជាទោសជាប់ពន្ធនាគារដែលត្រូវរងនោះមានចិរវេលាប៉ុន្មានក៏ដោយ ហើយទោះជាជនត្រូវចោទត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នអស់រយៈពេលអតិបរមាដែលមានចែងដោយមាត្រា២០៨ (ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ) ដល់មាត្រា២១០(ចិរវេលានៃការឃុំខ្លួន

[78]យុត្តិធម៌អនីតិជន, ,១៤ កក្កដា ២០១៦, មាត្រា៣៩ កថាខណ្ឌទី៣។

[79]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១២។

[80]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១០ ។

បណ្ដោះអាសន្នក្នុងករណីបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិជាអាទិ) មាត្រា២១៣ (ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក្នុងបទឧក្រិដ្ឋទាក់ទង់នឹងអនីតិជនមានអាយុចាប់ពី១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំដល់ក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ និងមាត្រា២១៤ (ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក្នុងបទមជ្ឈិមទាក់ទងនឹងអនីតិជនមានអាយុចាប់ពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំដល់ក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ) ។

កាលណាចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ដោយមូលហេតុខាងលើនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទ និងទទួលកត់សម្គាល់របស់ជននេះ ។ ប្រសិនបើ ជនត្រូវចោទមានមេធាវីអមនោះ មេធាវីត្រូវជូនមធ្យោបាយការពារក្ដីរបស់ខ្លួន ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ តាមដីកាដែលមានសម្អាងហេតុ ។ ដីកាសម្រេចនេះ ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមដល់ព្រះរាជអាជ្ញា និងជនត្រូវចោទ ។ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដែលសម្រេចតាមមាត្រានេះ ***មិនអាចឱ្យលើសពី ៤ (បួន) ខែ ចំពោះនីតិជន និង ២ (ពីរ) ខែ ចំពោះអនីតិជន***[81] ។

[81]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៣០។

ជំពូកទី២៖ នីតិវិធីនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

១. ដំណើរការនៃការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន សំដៅដល់ការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទតាមដីកាបង្គាប់របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរដើម្បីរង់ចាំសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ ។ ប៉ុន្តែសូមបញ្ជាក់ផងដែរថា ការស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចទទួលបានតាមរយៈរូបភាពចំនួន២ (ពីរ) យ៉ាងគឺ តាមរយៈដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ[82] ។ ការស៊ើបសួរត្រូវបានបើកដោយដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៤៤ (ការបើកការស៊ើបសួរ) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចបើកប្រឆាំងនឹងបុគ្គលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ដោយចង្អុលប្រាប់ឈ្មោះនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬ ប្រឆាំងនឹងអញ្ញាតជនដោយអនុលោមតាមវាក្យខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៤៤ (ការបើកការស៊ើបសួរ) ។ មួយវិញទៀតចៅក្រមស៊ើបសួរក៏ទទួលបានសមត្ថកិច្ចដោយការតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ជនរងគ្រោះនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិមអាចដាក់ពាក្យប្តឹងដោយតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ពាក្យប្តឹងដោយមានតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី មានអនុភាពប្តឹងដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរអំពីបណ្តឹងអាជ្ញានៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបញ្ញត្តិដោយមាត្រា ១៣៩ (ការបញ្ជូនបណ្តឹងទៅព្រះរាជអាជ្ញា) និងមាត្រា១៤០ (ការបង់ប្រាក់តម្កល់ទុក) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ[83] ។

ក្រោយពីបានទទួលបានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនរួចមក ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចមានសិទ្ធិនៅក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌដែលខ្លួនទទួលបន្ទុកនោះ ។ ចំពោះករណីនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះជាវិធានការមួយក្នុងចំណោមវិធានការផ្សេងៗទៀត ដែលផ្តល់ជូនចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងការសម្រួលដល់ការស៊ើបសួរឱ្យបានរលូន និងអាចធានាឱ្យបាននូវការស្វែងរកយុត្តិធម៌ជូនភាគី ។ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាសមត្ថកិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ កាលណាចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបណ្តោះអាសន្ន ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាដោយមានសំអាងហេតុ ។ នៅក្នុងដីកានេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២០៥ (មូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន) នៃក្រមនេះ ។ ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវជូនដំណឹងដល់ព្រះរាជអាជ្ញា និងជនត្រូវចោទ[84] ។

[82] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១២៤ ។

[83] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥ ។

[84] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៦ កថាខណ្ឌទី២។

ចំពោះក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ១៩៩៣ មានលក្ខណៈខុសពីក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ ២០០៧ ត្រង់ចំណុចដោយអនុញ្ញាតឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមានសិទ្ធិក្នុងការស្នើសុំឱ្យ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (ចៅក្រមស៊ើបសួរ) សម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនជាប់ចោទ ។ *កាលណាមានពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សុំឱ្យឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទដែលនៅក្រៅឃុំ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវសម្រេចអំពីបញ្ហានេះក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃ ហើយជូនដំណឹងទៅម្ចាស់បណ្តឹងវិញ អំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន*[85] ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះទេ ច្បាប់នេះ (ច្បាប់នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ១៩៩៣) ក៏បានទុកសិទ្ធិឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផងដែរ ករណីដែលចៅក្រមស៊ើបសួរមិនសម្រេចតាមការស្នើសុំរបស់ខ្លួន ។ *ក្នុងករណីមិនសុខចិត្តម្ចាស់បណ្តឹងនឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃគិតពីថ្ងៃទទួលដំណឹង*[86] ។ ដោយឡែកចំពោះក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ វិញការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចធ្វើឡើងតែតាមការស្នើសុំរបស់តំណាងអយ្យការ ឬ ចៅក្រមស៊ើបសួរតែប៉ុណ្ណោះ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ដែលសម្រេចថានឹងត្រូវឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយគំនិតផ្តើមរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ឬ តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា[87] ។

ចំណុចខាងក្រោមនេះ យើងនឹងធ្វើការសិក្សាលម្អិតអំពីការស្នើសុំឱ្យមានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នចំពោះជនត្រូវចោទដោយសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ តាមគំនិតផ្តើមរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរៈ

១.១ ការផ្តើមគំនិតក្នុងការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

នៅក្នុងការសិក្សាផ្នែកនេះ ការផ្តើមគំនិតក្នុងកាឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ យើងខ្ញុំសូមធ្វើការសិក្សា ២ (ពីរ) ចំណុច ដោយការឃុំខ្លួនដោយសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១.១.១) និងការផ្តើមគំនិតក្នុងការឃុំខ្លួនដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ (១.១.២) ដែលនឹងត្រូវយកមកសិក្សាលម្អិតដូចតទៅៈ

១.១.១ ការឃុំខ្លួនតាមការស្នើសុំរបស់តំណាងអយ្យការ

ជាការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅពេលព្រះរាជអាជ្ញាធ្វើដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរមកចៅក្រមស៊ើបសួរ ប្រសិនបើគាត់យល់ឃើញថាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាករណីចាំបាច់ និងចុងក្រោយ គាត់តែងតែភ្ជាប់មកជាមួយនូវដីកាសន្និដ្ឋានស្នើសុំឱ្យឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ ។ តែ

[85]នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, ក្រិត្យ/ច្បាប់/ លេខ ២១ក្រ/០៨ មីនា ១៩៩៣, មាត្រា៩៥ កថាខណ្ឌទី១ វាក្យខណ្ឌ១។
[86]នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, ក្រិត្យ/ច្បាប់/ លេខ ២១ក្រ/០៨ មីនា ១៩៩៣, មាត្រា៩៥ កថាខណ្ឌទី១ វាក្យខណ្ឌ២។
[87]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៦ កថាខណ្ឌទី១។

ក្នុងករណីខ្លះទៀតដែលព្រះរាជអាជ្ញាយល់ឃើញថា ការការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនតម្រូវ គាត់អាចស្នើឱ្យដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ឬ ពុំស្នើអ្វីទាំងអស់គ្រាន់តែដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យតែប៉ុណ្ណោះ ព្រោះពេលខ្លួនគាត់ពុំមានពេលទំនេរគ្រាប់គ្រាន់ចូលរួមក្នុងការសួរ និងស្តាប់ចម្លើយជនត្រូវចោទគ្រប់ពេលវេលា និងគ្រប់សំណុំរឿងទាំងអស់នោះទេ ។ មួយវិញទៀត ព្រះរាជអាជ្ញាអាចមានវត្តមាននៅក្នុងគ្រប់កិច្ចស៊ើបសួរ ជាពិសេសក្នុងការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទក្នុងការសួរតទល់ និងក្នុងការស្តាប់ចម្លើយ[88] ។ បញ្ញតិនៃមាត្រា ១៣៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌមិនមែនជាបញ្ញត្តិដាច់ខាតដែលព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវតែមានវត្តមានគ្រប់កិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនោះទេ។

ដោយហេតុថា ការសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានស្នើសុំ ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់គាត់ គឺបង្ហាញជាស្រេចនូវសេចក្តីសម្រេចរបស់គាត់នៅពេលដែលគាត់ទទួលបានសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ បើទោះបីជាគាត់មានវត្តមាននៅក្នុងការសួរតទល់ និងការស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនត្រូវចោទ ក៏គាត់នៅតែរក្សាការសន្និដ្ឋានឃុំរបស់គាត់ដដែល ។ ដូចនេះការបញ្ញត្តិមិនដាច់ខាតបែបនេះជាការជួយសម្រួលដល់ តំណាងអយ្យការក្នុងការយកពេលវេលានេះ ទៅបំពេញកិច្ចផ្សេងៗទៀត ។ ប៉ុន្តែការបញ្ញត្តិបែបនោះ ក៏មិនហាមឃាត់វត្តមានរបស់តំណាងអយ្យការនោះដែរ ។

បើទោះបីជាក្រោយពីទទួលបានសំណុំរឿងដោយមានការសន្និដ្ឋានដោយការស្នើសុំឱ្យបែបនេះក្តី ក៏ចៅក្រមស៊ើបស៊ើបសួរមិនជាប់កាតព្វកិច្ចក្នុងការគោរពតាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានសុំឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់តំណាងអយ្យការឡើយ ។ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចមិនឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទតាមការស្នើសុំរបស់តំណាងអយ្យការទេ គាត់ត្រូវចេញដីកាមួយដែលឱ្យឈ្មោះថា ***ដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** ដោយមិនចាំបាច់មានសំអាងហេតុឡើយ[89] ។ ដីកានេះត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅដល់អ្នកប្តឹងដែលអ្នកប្តឹងនៅទីនេះ គឺសំដៅទៅដល់តំណាងអយ្យការនោះឯង ។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន លើជនត្រូវចោទ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាសម្រេច និងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបណ្តោះអាសន្ន ។ មុននឹងចេញដីកានេះបាន ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែគោរពលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗដែលយើងបាន

[88]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៣៦។
[89]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៧ ។

សិក្សាចំណុចខាងលើ ។ នៅក្នុងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែមានសំអាងទៅលើមូលហេតុនីមួយៗដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២០៥ (មូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន) ដែលមានមូលហេតុដូចខាងក្រោម ៖

១. ដើម្បីបញ្ចប់បទល្មើស ឬ បង្កាបទល្មើសកុំឱ្យកើតជាថ្មី ។

២. ដើម្បីរារាំងកុំឱ្យមានការគាប់សង្កត់លើសាក្សី ឬ ជនរងគ្រោះ ឬ ដើម្បីរារាំដើម្បីកុំឱ្យមានការត្រូវរ៉ូវគ្នារវាងជនល្មើស និងអ្នកសមគំនិត ។

៣. រក្សាភស្តុតាង ឬ តម្រុយជាសម្ភារៈ ។

៤. ដើម្បីធានារក្សាជនត្រូវចោទ ទុកជូនតុលាការចាត់ការតាមនីតិវិធី ។

៥.ដើម្បីធានាការពារសន្តិសុខជនត្រូវចោទ ។

៦. ដើម្បីធានារក្សាសណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ កុំឱ្យមានការច្របូកច្របល់ដែលបណ្ដាលមកពីបទល្មើស ។

មានអ្នកសិក្សាមួយចំនួនចោទឡើងជាសំណួរថា **តើចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ ត្រូវតែសំអាងលើមូលហេតុទាង ៦ ឬ យ៉ាងណា ?**

បើយើងពិនិត្យមើលទៅលើក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិស្ដីពីការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នពុំបានបញ្ញត្តិពីបញ្ហានេះទេ ។ តែបើយើងពិចារណាអំពីមូលហេតុនីមួយៗហើយធៀបទៅនឹងអង្គហេតុដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ វាហាក់បីជាពិបាកណាស់ក្នុងការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ដោយហេតុថាចៅក្រមមិនអាចយកមូលហេតុទាំង៦ មកធ្វើជាសម្អាងក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នបានឡើយ ។

១.១.២ ការផ្ដើមគំនិតដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ

បើទោះបីជាមាន ឬ មិនមានការស្នើសុំឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទក៏ដោយ

ក៏ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចមានសិទ្ធិក្នុងការសម្រេចឃុំ ឬ មិនឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នតាមការស្នើសុំរបស់តំណាងអយ្យការ ។ អ្វីដែលសំខាន់ ចៅក្រមស៊ើបសួរយល់ឃើញថា ប្រសិនបើការឃុំខ្លួនជាករណីចាំបាច់ ឬ មានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជននោះធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម[90] ហើយគួបផ្សំតំណាងអយ្យការមានការស្នើសុំឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នផងនោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចឃុំ

[90]អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា, វិធានផ្ទៃក្នុង (វិសោធនកម្មលើកទី៩)(ភ្នំពេញ៖ ឆ្នាំ២០១៥), វិធាន៦៣ កថាខណ្ឌទី៣ ចំណុច (ក)។

ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ក្រោយពីបន្តនីតិវិធីដោយចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយមានសំអាងហេតុ យោងទៅលើមូលហេតុដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២០៥[91] ។ ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមដល់ព្រះរាជអាជ្ញា និងជនត្រូវចោទ ។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានការស្នើសុំឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយផ្ទាល់មាត់ ឬ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីតំណាងអយ្យការ ប៉ុន្តែចៅក្រមស៊ើបសួរយល់ឃើញ និងសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ នោះចៅក្រមស៊ើបសួរចេញដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។ កាលដែលចៅក្រមមិនព្រមឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នតាមការស្នើសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាបែបនេះ គាត់ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចត្រូវចេញដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ ប៉ុន្តែដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួននេះមិនចាំបាច់មានសំអាងឡើយ[92] ។ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានសម្រេចនៅក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចធ្វើពាក្យប្តឹងទៅសភាស៊ើបសួរ ដែលនឹងសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

គួរគត់សម្គាល់ផងដែរថា៖

នៅក្នុងករណីដែលចៅក្រមស៊ើបសួរ ទទួលបានសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌដោយពុំមានសេចក្តីស្នើសុំឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ ទោះបីដោយផ្ទាល់មាត់ក្តី ឬ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក្តី ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនជាប់កាតព្វកិច្ចក្នុងការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នឡើយ ។ ដូច្នេះចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចមិនឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទដោយដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យមានសេរីភាពវិញ ឬ សម្រេចដាក់ឱ្យជនត្រូវចោទស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ។ ប៉ុន្តែចំពោះការសម្រេចនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរគប្បីពិចារណាឱ្យបានហ្មត់ចត់មុននឹងធ្វើការសម្រេច ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចៅក្រមស៊ើបសួរគប្បីសម្រេចមិនឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទទេ គាត់គប្បីសម្រេចដាក់ឱ្យជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការដើម្បីជាការសម្រួលដល់កិច្ចស៊ើបសួររបស់ខ្លួន ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មុននឹងធ្វើការសម្រេចឃុំខ្លួន ឬ មិនឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នទៅបានលុះត្រាតែចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបំពេញនីតិវិធីមុនការសម្រេច និងបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដែលយើងខ្ញុំសូមលើកយកមកសិក្សានូវកិច្ចចំនួន **០២ (ពីរ)** គឺ **ការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង** និង**ការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខ** ។

[91]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៦ កថាខណ្ឌទី២។

[92]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៧ ។

១.២ នីតិវិធីមុនការសម្រេច និងបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

មុនធ្វើការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបំពេញកិច្ចមួយចំនួនដែលនឹងត្រូវយកមកសិក្សាលម្អិតដូចតទៅៈ

១.២.១ ការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង

បន្ទាប់ពីជនត្រូវចោទបានបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូងចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុស្ដីពីការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូងដែលនៅក្នុងកំណត់ហេតុនេះត្រូវបំពេញកិច្ចមួយចំនួនដូចខាងក្រោមៈ[93]

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវធ្វើការពិនិត្យអត្តសញ្ញាណជនត្រូវចោទ ដែលត្រូវបានបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខ ការធ្វើបែបនេះ គឺដើម្បីការពារការភាន់ច្រឡំណាមួយដែលអាចកើតឡើងជាយថាហេតុ ។ ជាពិសេសត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់លើអត្តសញ្ញាណរបស់ជនដែលនាំមកបង្ហាញខ្លួនទៅនឹងអត្តសញ្ញាណដែលមាននៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម មួយវិញទៀតដើម្បីដឹងពីស្ថានភាពរបស់ជននោះ ដូចជាជនត្រូវចោទនោះជាអនីតិជនជាដើម ។

សិទ្ធិក្នុងការទទួលពីមូលហេតុនៃការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ជាសិទ្ធិមូលដ្ឋានដែលត្រូវធានា និងត្រូវតែទទួលបានដោយជនត្រូវចោទដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ជាតិ និងលិខិតបដ្ឋានគតិយុត្តិអន្តរជាតិ ។ ជនណាដែលត្រូវបានចាប់ខ្លួន ជននោះមានសិទ្ធិឱ្យគេប្រាប់ឱ្យដឹងអំពីមូលហេតុនៃការចាប់ខ្លួន និងត្រូវប្រាប់ឱ្យដឹងភ្លាមអំពីមូលហេតុនៃការចោទប្រកាន់[94] ។ នៅពេលចូលបង្ហាញខ្លួនលោកដំបូង ចៅក្រមស៊ើបសួរពិនិត្យអត្តសញ្ញាណជនត្រូវចោទ ប្រាប់ជននេះឱ្យបានដឹងរឿងរ៉ាវដែលចោទប្រកាន់ និងប្រាប់អំពីឈ្មោះបទល្មើសដែលកំណត់ដោយច្បាប់[95] ។ ការណ៍ដែលចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវប្រាប់ពីរឿងរ៉ាវដែលត្រូវចោទប្រកាន់ និងឈ្មោះបទល្មើសចាត់ទុកថាជាការគោរពសិទ្ធិដល់ជនត្រូវចោទ ក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យជននោះអាចត្រៀមខ្លួនក្នុងការការពារខ្លួន ក៏ដូចជាពឹងពាក់មេធាវីដើម្បីជួយការពារជាដើម ។

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទឱ្យបានដឹងថាខ្លួនមានសិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយ ឬមិនឆ្លើយដោយសេរីនូវរាល់សំណួរដែលត្រូវបានសួរ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ប្រាប់ជនត្រូវចោទថាខ្លួនមានសិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយ ឬ មិនឆ្លើយដោយសេរី ។ និទ្ទេសស្ដីពីការប្រាប់នេះត្រូវចុះនៅក្នុងកំណត់ហេតុពេលចូលបង្ហាញខ្លួនដំបូង ។ ប្រសិនបើ ជនត្រូវចោទចង់ឆ្លើយនោះ ចៅក្រម

---

[93] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៤៣ ។

[94] កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្ដីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋសិទ្ធិនយោបាយ, ២៦ ឧសភា ១៩៩២, មាត្រា៩ កថាខណ្ឌទី២។

[95] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៤៣ កថាខណ្ឌទី១។

ស៊ើបសួរត្រូវទទួលយកចម្លើយនោះភ្លាម ។ រាល់ចម្លើយទាំងឡាយណាដែលទទួលបានមកពីការធ្វើទារុណកម្មលើជនត្រូវចោទដើម្បីទទួលបានចម្លើយនោះត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវប្រាប់ជនត្រូវចោទឱ្យបានដឹងអំពីសិទ្ធិក្នុងការជ្រើសរើសមេធាវី ឬក្នុងការសុំឱ្យចាត់តាំងមេធាវីឱ្យខ្លួន ដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី[96] ។ ក្រោយពីទទួលបាន ឬ បានដឹងអំពីសិទ្ធិនោះហើយ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទមានលទ្ធភាពក្នុងការពឹងពាក់សេវាផ្នែកច្បាប់ ឬ មេធាវី នោះគាត់អាចពឹងពាក់ខ្លួនឯង ឬតាមរយៈសាច់ញាតិដោយសេរីនៅគ្រប់មេធាវីទាំងឡាយដែលមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសមាជិកគណៈមេធាវី ។ ប៉ុន្តែចំពោះ ជនត្រូវចោទដែលជាជនទីទាល់ក្រ ឬ គ្មានលទ្ធភាពក្នុងការពឹងពាក់មេធាវីដោយខ្លួនឯងនោះទេ គាត់អាចស្នើសុំឱ្យមានការចាត់តាំងមេធាវីតាមច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី ។ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទជាអនីតិជនវិញ ត្រូវមានមេធាវីអមជានិច្ច ។ បើគ្មានការជ្រើសរើសដោយជនត្រូវចោទនោះទេ មេធាវីត្រូវចាត់តាំងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលចែងដោយច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី ។ អំពីសិទ្ធិនេះ បើយើងមើលនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ក្នុងករណីនេះដែរ សហចៅកម្រស៊ើបអង្កេតអាចសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ក្រោយពេលមានសវនាការតទល់ ។ ប្រសិនបើជនត្រូវវចោទ មិនទាន់មានជំនួយមេធាវីនៅឡើយទេសហចៅក្រមស៊ើបសង្កេត ត្រូវប្រាប់ជននោះអំពីសិទ្ធិមានមេធាវី ។ ជនត្រូវចោទមានសិទ្ធិទទួលបានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរៀបចំការពារខ្លួន ។ ក្នុងពេលសវនាការតទល់នេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវស្តាប់សហព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ និងមេធាវីជនត្រូវចោទ ។ ប៉ុន្តែបើជនត្រូវចោទ ឬ មេធាវីរបស់ជនត្រូវចោទ ស្នើសុំដើម្បីរៀបចំការពារក្តីសហចៅក្រមមិនអាចសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នភ្លាមនោះទេ ។ ក្នុងករណីនេះសហ-ចៅក្រមស៊ើបសង្កេត អាចចេញដីកាដោយសំអាងហេតុសម្រាប់ឃាត់ខ្លួនជនត្រូវចោទសម្រាប់រយៈពេលមួយកំណត់មិនឱ្យលើសពី៧ថ្ងៃ ។ នៅក្នុងរយៈពេលនេះជនត្រូវចោទ ត្រូវនាំមកបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ម្តងទៀតដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីខាងលើទោះបីជាជនត្រូវចោទនោះមាន ឬ មិនមានមេធាវីក៏ដោយ[97] ។

[96]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៤៣ កថាខណ្ឌទី៣។
[97]អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា, វិធានផ្ទៃក្នុង (វិសោធនកម្មលើកទី៩)(ភ្នំពេញ៖ ឆ្នាំ២០១៥), វិធាន៦៣។

ក្នុងករណីអនីតិជនត្រូវការកិច្ចការពារ និងថែទាំ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបញ្ជូនអនីតិជននោះទៅមន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានីខេត្ត ដើម្បីចាត់វិធានការសមស្របទៅតាមសុខមាលភាព និងស្ថានភាពសង្គមរបស់អនីតិជន[98] ។

១.២.២ ការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខ

កំណត់ហេតុស្តីពីការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខ ត្រូវបានធ្វើបន្ទាប់ពីជនត្រូវចោទបាននាំយកមកបង្ហាញខ្លួន[99] ។ កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខអំពីការឃុំខ្លួន ឬមិនឃុំជាកិច្ចកាលដឹកនាំដោយចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងការស្តាប់ និងសម្រេចអំពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ឬ មិនឃុំហើយកិច្ចនេះត្រូវចុះនៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តីពីការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខ ។ កិច្ចនេះមានលក្ខណៈ ប្រហែលទៅនឹងការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខដែរ ប៉ុន្តែធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងសម្រេចពីការឃុំ ឬ មិនឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ ។

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវប្រាប់ ឬ ជូនដំណឹងជនត្រូវចោទពីការសម្រេចឃុំខ្លួនដែលខ្លួនបានសម្រេចក្រោយពីកិច្ចពិភាក្សាដេញដោលបានបញ្ចប់[100] ។

ការទទួលការកត់សម្គាល់របស់ជនត្រូវចោទ ដែលអាចធ្វើឡើងដោយសេរីថាខ្លួនមានសិទ្ធិឆ្លើយ ឬ មិនឆ្លើយនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចនោះ ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើជនត្រូវចោទចង់ឆ្លើយចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវទទួលនូវចម្លើយនោះ ។

បង្ហាញមធ្យោបាយការពារខ្លួនរបស់មេធាវីជនត្រូវចោទ (បើមាន) ដូចបានបញ្ជាក់ពីចំណុចខាងលើ ប្រសិនបើមានមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនត្រូវចោទមេធាវីនោះត្រូវបង្ហាញនូវមធ្យោបាយផ្សេងៗដើម្បីការពារសិទ្ធិកូនក្តីរបស់ខ្លួនឱ្យបាននៅក្រៅឃុំ ។

ព្រះរាជអាជ្ញាអាចមានវត្តមាននៅគ្រប់កិច្ចស៊ើបសួរ ជាពិសេសក្នុងការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទក្នុងការសួរតទល់ ឬ ក្នុងការស្តាប់ចម្លើយ[101] ។ បើយើងពិនិត្យទៅលើការប្រើប្រាស់ពាក្យ ***អាចមានវត្តមាន*** មានន័យថាមិនមែនចងជាកាតព្វកិច្ចចំពោះវត្តមានរបស់តំណាងអយ្យការនៅគ្រប់កិច្ចស៊ើបសួរនោះទេ ។ ដូចនេះព្រះរាជអាជ្ញាដែលជាតំណាងអង្គការអយ្យការអាចចូលរួម ឬ មិនចូលរួមក៏បានចំពោះការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខនេះ ។ ចំពោះការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះដែរ ព្រះរាជអាជ្ញាដែលមានគំនិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទនោះគាត់អាចធ្វើដីកាសន្និដ្ឋានស្នើសុំឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជន

---

[98]យុត្តិធម៌អនីតិជន, ,១៤ កក្កដា ២០១៦, មាត្រា៣៩ កថាខណ្ឌទី៤។

[99]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២០៦។

[100]ជូន សុរាសី, **"នីតិវិធីសង្ខេប: រដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌ"** (ឯកសារថតចម្លង,២០១១)

[101]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៣៦។

ត្រូវចោទដោយសំអាងទៅលើកាលទេស: ណាមួយតាមដែលខ្លួនយល់ឃើញដោយសេរី.។ ប៉ុន្តែបើព្រះរាជអាជ្ញាចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចនីតិវិធីនេះ ហើយការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយផ្ទាល់មាត់ដែលគាត់បានធ្វើ ក៏ភាគច្រើនមិនខុសពីសេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលគាត់បានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែរ ។

ក្រោយពីបានបញ្ចប់ការពិភាក្សាដេញដោយ ដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននឹងត្រូវបានចេញដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ កាលបើយល់ឃើញថាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាមធ្យោបាយចុងក្រោយ និងចាំបាច់ ។ បន្ទាប់ពីការចេញដីកានេះហើយ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទ និងព្រះរាជអាជ្ញា ។ ក្រោយពីការចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នហើយ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនទៅប្រធានពន្ធនាគារ ព្រោះដីកាសម្រេចឃុំបណ្តោះអាសន្នពុំមានអនុភាពបង្គាប់ឱ្យមណ្ឌលឃុំខ្លួន ឬ ប្រធានពន្ធនាគារទទួល និងឃុំជនត្រូវចោទឡើយ ។

ក្រោយពីបានសិក្សាអំពីនីតិវិធីនៃការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរួចមកហើយ នោះជាកិច្ចបន្ទាប់មកទៀតយើងនឹងធ្វើការសិក្សាអំពី ***ការតាក់តែងដីកាសម្រេច និងបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ព្រមទាំងអនុភាពនៃដីកាទាំងពីរនេះផងដែរ*** ។

២. ការតាក់តែងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះនៅក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៧ ក៏ដូចជាវិធានផ្ទៃក្នុង អ.វ.ត.ក គឺពុំមានចែងអំពីទម្រង់ជាក់លាក់នៃដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះឡើយ ។ ប៉ុន្តែនាពេលកន្លងមកទាក់ទិនទៅនឹងការប្រើប្រាស់ទម្រង់ដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានចៅក្រមបង្កើតឡើងដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទនៅពេលដែលគាត់យល់ឃើញថាវាជាវិធានការចាំបាច់ និងចុងក្រោយបំផុត ។ ដោយសារតែការតាក់តែងបែបនេះហើយ ដែលធ្វើឱ្យទម្រង់នៃដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នពុំមានការឯកភាពគ្នាឡើយដែលនាំឱ្យមានការលំបាកនៅក្នុងការអនុវត្តការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។

ដើម្បីជាការដោះស្រាយបញ្ហានេះនាដើមឆ្នាំ២០១៤ ក្រសួងយុត្តិធម៌បានចេញការណែនាំពីការអនុវត្តដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលេខ: ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ កើតចេញពីសន្និសីទថ្នាក់ជាតិមួយស្តីពីការអនុវត្តនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ២០១២ និងកិច្ចពិភាក្សាតុមូលនានា ស្តីពីកិច្ចការតុលាការដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ និងការិយ័យ UN-OHCHR ។ រូបមន្តថ្មីនេះ ត្រូវបានកែ

សម្រួលដោយចៅក្រមកម្ពុជាដោយផ្អែកលើការអនុវត្តរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាដែលមានស្រាប់ (អវតក) និងអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ។

រូបមន្តថ្មីនេះ បានកំណត់អំពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ប៉ុន្តែទោះបីជាយ៉ាងក៏ដោយយើងឃើញថានៅមានឧបសគ្គក្នុងការអនុវត្តមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម:[102]៖

✓ជនជាប់ចោទ ឬមេធាវីការពារដាក់ពាក្យស្នើសុំនៅក្រៅឃុំជាមួយនឹងទឡ្ហីករណ៍ និងភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

✓តំណាងអយ្យការមិនបានផ្តល់ទឡ្ហីករណ៍អំពីការឃុំខ្លួន ជាទូទៅគ្រាន់តែស្នើសុំនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ

✓កម្រមានសវនាការតូចមួយសម្រេចអំពីការឃុំខ្លួននេះ

✓រូបមន្តប្រើដោយតុលាការភាគច្រើន គឺមានប្រអប់ចំនួន៦ សម្រាប់មូលហេតុទាំង៦ ក្នុងមាត្រា២០៥

✓ចៅក្រមស៊ើបសួរជាធម្មតាតែងតែគូសលើប្រអប់១ ឬ ច្រើន នៅពេលសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយបន្ទាប់ពីការដាក់ឱ្យប្រើរូបមន្តថ្មីនេះ នៅតែមានចំណុចខ្វះខាតនៅឡើយ ហេតុនេះហើយទើបរូបមន្តថ្មីនេះ ត្រូវបានកែសម្រួលម្តងទៀត ហើយបញ្ជូនទៅគ្រប់តុលាការតាមរយៈលិខិតលេខ: ២៩៥ កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ដោយសម្រេចកែសម្រួលចំណុចខ្វះខាតចំនួន ២ ចំណុច[103]៖

១. នៅក្នុងលិខិតណែនាំដូចជម្រាបជូនខាងលើ នៅបន្ទាត់ទី៩ រាប់ពីក្រោមឡើងលើនៃទំព័រចុងក្រោយបានសរសេរថា "ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចុះហត្ថលេខា និងចុះកាលបរិច្ឆេទលើដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន" ឃ្លានេះសុំកែតម្រូវដោយដាក់ថា "ចៅក្រមស៊ើបសួរនិងក្រឡាបញ្ជីត្រូវចុះហត្ថលេខា និងចុះកាលបរិច្ឆេទ លើដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន" ។

២. នៅលើគម្រូរូបមន្ត ដែលបានជូនភ្ជាប់ជាមួយលិខិតខាងលើនេះ ក៏ពុំមានដាក់ឱ្យក្រឡាបញ្ជី ចុះហត្ថលេខាដែរហើយក៏មានចំណុចខ្វះខាតមួយចំនួនទៀតផងដែរ ។ ដូច្នេះក្រសួងសូមភ្ជាប់ជាមួយរូបមន្តថ្មី ជាមួយនឹងលិខិតនេះ ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការជំនួសវិញ ។

[102]ជួន វិនាថ, **"លទ្ធផលនៃការប្រើប្រាស់រូបមន្តថ្មីនៃដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នក្នុងតុលាការកម្ពុជា"**, (បទបង្ហាញនៅក្នុងសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិ,សណ្ឋាគារកាំបូឌីយ៉ាណា, ១៥ កក្កដា ២០១៥)។

[103]សេចក្តីណែនាំលេខ: ២៩៥ កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌។

ត្រង់ចំណុចនេះ ក្រសួងហាក់បីជាមានកំហុសបច្ចេកទេស នៃការចុះនិទ្ទេសដែលត្រូវចុះជាកាតព្វកិច្ចលើដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបសួ ហេតុថាក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ បានបញ្ញត្តិគ្រប់ដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរទំព័រនីមួយៗនៃដីការត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងក្រឡាបញ្ជី[104] ។

ដោយសារតែលិខិតខាងលើបំពេញបន្ថែម និងបានភ្ជាប់មកជាមួយនឹងគម្រូរបមន្តថ្មីបែបនេះចំណុចបន្ទាប់យើងខ្ញុំសូមធ្វើការសិក្សាអំពីទម្រង់នៃដីកាសម្រេចឃុំជាបីដូចតទៅ៖

២.១ ដើមដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

នៅក្នុងដើមដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ននៅក្នុងគម្រូ នៃរូបមន្តដែលតាក់តែងដោយក្រសួងយុត្តិធម៌តាមរយៈការភ្ជាប់មកជាមួយលិខិតលេខៈ ១២០ កយ.រប/ ២០១៦ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ ត្រូវសរសេរនូវចំណុចមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- ✓ ឈ្មោះនៃតុលាការ (សាលាដំបូងរាជធានី-ខេត្ត)
- ✓ លេខ និងកាលបរិច្ឆេទសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ និងសំណុំរឿងស៊ើបសួរ
- ✓ ឈ្មោះចៅក្រមស៊ើបសួរ និងក្រឡាបញ្ជីអម
- ✓ មាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធ និងការឃុំខ្លួន
- ✓ លេខ និងកាលបរិច្ឆេទនៃដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់តំណាងអយ្យការ
- ✓ អត្តសញ្ញាណរបស់ជនត្រូវចោទ
- ✓ ឈ្មោះបទល្មើស និងអត្ថបទច្បាប់ដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោស
- ✓ យោងលើកំណត់ហេតុនៃការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង
- ✓ យោងលើកំណត់ហេតុននៃការពិភាក្សាដេញដោល និងការកត់សម្គាល់របស់ភាគីជាដើម ។

២.២ ស្ថានភាពអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់[105]

1. ចំណុចលេខ១តូចនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវដាក់បញ្ចូលឈ្មោះបទល្មើសដែលមានកំណត់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់តំណាងអយ្យការ ។
2. ចំណុចលេខ២តូចនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសង្ខេបពីអង្គហេតុនៃរឿងក្ដី ។
3. ចំណុចលេខ៣តូចនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសង្ខេបពីសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការ ២ ឬ ៣ បន្ទាត់ដាក់បញ្ចូល ។ តើតំណាងអយ្យការមានសំអាងអ្វីខ្លះ ដែលស្នើសុំឱ្យឃុំ ឬ មិនឃុំខ្លួន ធ្វើយ៉ាងនេះដើម្បីបង្ហាញថា ចៅក្រមស៊ើបសួរបានពិចារណាទៅលើមូលហេតុដែលតំណាងអយ្យការបានលើកឡើង ។

---

[104] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៤៣ កថាខណ្ឌទី២។

[105] សេចក្ដីណែនាំលេខៈ ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុច I.**ស្ថានភាពអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់**។

4. ចំណុចលេខ៤តូចនេះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវធ្វើសេចក្តីសង្ខេបពីការកត់សម្គាល់ ឬ ការអះអាងរបស់ជនត្រូវចោទ ឬ មេធាវីរបស់ជនត្រូវចោទ ២ ឬ ៣ បន្ទាត់ ។

២.៣ សំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច និងសម្រេចបញ្ចប់[106]

5. ចំណុចលេខ៥តូចនេះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែប្រាកដថាជនត្រូវចោទពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬ បទមជ្ឈិមដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារស្មើ ឬ លើសពី១ឆ្នាំ (យោងតាមមាត្រា២០៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ) ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវពិនិត្យមើលថាប្រសិនបើរកឃើញពិរុទ្ធភាព ក្រោយពេលសវនាការទោសជាប់ពន្ធនាគារស្មើ ឬ លើសពី១ឆ្នាំ ឬ អត់ ។
6. ចំណុចលេខ៦តូចចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសរសេរនូវការយល់ឃើញរបស់ខ្លួនឆ្លើយតបនឹង សំអាងនានា ដែលបានលើកឡើងដោយភាគីដូចជា តំណាងអយ្យការ ជនត្រូវចោទ ឬ មេធាវីរបស់ជនត្រូវចោទ ។

ទន្ទឹមនេះ នៅក្នុងចំណុចនេះដែរ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបង្ហាញមូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនចំនួនមួយ ឬ ច្រើនដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២០៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដោយពន្យល់បង្ហាញពីអង្គហេតុគាំទ្រទៅលើមូលហេតុនីមួយៗ ដែលចៅក្រមស៊ើបសួរបានលើក ។

៣. អនុភាពនៃដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ក្រោយពីចៅក្រមសម្រេចដកហូតសិទ្ធិសេរីភាពរបស់ជនត្រូវចោទហើយ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទដោយ កំណត់អំពីរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នឱ្យបានច្បាស់លាស់នៅក្នុងដីកានោះ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយដីកានេះគ្រាន់តែជាសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ប៉ុន្តែពុំមានអនុភាពបង្គាប់ឱ្យប្រធានមណ្ឌលពន្ធនាគារ ឬ មន្ទីរឃុំខ្លួនទទួលយក និងឃុំខ្លួនលើជនត្រូវចោទដែលបានកំណត់ក្នុងដីកាសម្រេចឃុំនោះទេ ។ ហេតុនេះហើយចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាមួយទៀត ដែលយើងអាចស្គាល់បានថា ជា***ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន*** ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការសិក្សាក្នុងចំណុចខាងក្រោម៖

៤. ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន

ចៅក្រមស៊ើបសួរ មិនមែនចេះតែអាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ *ចៅក្រមស៊ើបសួរចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបានលុះត្រាតែជនត្រូវចោទជាកម្មវត្ថុនៃដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ ។*

---

[106] សេចក្តីណែនាំលេខៈ ១២០កយ.រប/១៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំណុច II. **សំអាងហេតុសេចក្តីសម្រេច** ។

តើអ្វីទៅជាដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ? ដីកានេះត្រូវចុះនិទ្ទេសអ្វីខ្លះ និងមានអនុភាពអនុវត្តបែបណាដែរ ?

ដើម្បីស្វែងយល់ឱ្យបានស៊ីជម្រៅអំពីដីកាបង្គាប់ឱ្យខ្លួននេះ យើងខ្ញុំសូមធ្វើការសិក្សាអំពីចំណុចមួយចំនួនដូចតទៅ៖ និយមន័យ (៤.១) និទ្ទេសនៃដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន និងចំណុចបញ្ចប់សិក្សាអំពីអនុភាពនៃដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន (៤.៣)៖

៤.១ និយមន័យ

ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ក៏ជាដីកាមួយក្នុងចំណោមនៃការមួយចំនួននៅក្នុងវិធានការនិរន្តរាយផងដែរ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន[107] ។

ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន គឺជាបញ្ជាដល់ប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួនឱ្យទទួល និងឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ[108] ។ ដូចនេះហើយ ដោយយោងតាមអត្ថន័យ អាចសង្កេតឃើញថាប្រសិនបើមានតែដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយគ្មានដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួននោះទេការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចធ្វើទៅបានឡើយ ។

៤.២ និទ្ទេសដែលត្រូវចុះលើដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន

អំពីទម្រង់នៃដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌពុំបានកំណត់អំពីទម្រង់នៃដីកានេះឱ្យបានច្បាស់លាស់ឡើយ ។ នេះអាចជាហេតុនាំឱ្យទម្រង់នៃដីកានេះពុំមានការឯកភាពគ្នាក្នុងការប្រើប្រាស់ឡើយ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ក្រមនីតិវិធីព្រមព្រហ្មទណ្ឌកំណត់អំពីនិទ្ទេសដែលត្រូវចុះលើដីកានេះដែរ ។

ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនត្រូវចុះនិទ្ទេសដូចទៅ[109] ៖

- ✓អត្តសញ្ញាណរបស់ជនត្រូវចោទ
- ✓ប្រភេទនៃបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់ និងអត្ថបទច្បាប់ដែលកំណត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើស
- ✓ឈ្មោះ និងឋានៈចៅក្រមដែលចេញដីកា ។

ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ត្រូវចុះកាលបរិច្ឆេទ ចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ និងមានបោះត្រា ។

[107]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៩។
[108]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២០ កថាខណ្ឌទី១។
[109]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២១។

៤.៣ ការអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន

ការអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួននេះ គឺជាការផ្ទេរជនត្រូវចោទដែលកំពុងមានវត្តមាននៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ដើម្បីយកទៅដាក់នៅពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួន ។ ដើម្បីអាចអនុវត្តដីកានេះបាន ជាគោលការណ៍ចៅក្រមត្រូវប្រគល់ដីកា និងជនដែលជាកម្មវត្ថុនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នទៅមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬ/និងកងកម្លាំងសាធារណៈផ្សេងទៀតដើម្បីការពារហានិភ័យដែលអាចកើតមានឡើងដូចជាការរត់គេចខ្លួនរបស់ជនត្រូវចោទ ការការពារសុវត្ថិភាព ក៏ដូចជាការលួចធ្វើឃាតជនត្រូវចោទជាដើម ។ ហេតុនេះហើយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬ/និងកងកម្លាំងសាធារណៈទាំងនោះមានភារកិច្ចជាអ្នកនាំជនត្រូវចោទដែលជាកម្មវត្ថុនៃការឃុំខ្លួនពីចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរយកទៅអនុវត្តការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ពីតុលាការទៅប្រគល់ឱ្យប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មន្ត្រីឃុំខ្លួនដើម្បីអនុវត្តដីកាឃុំខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ [110]។

តាមរយៈដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួនត្រូវតែទទួល និងឃុំខ្លួនបុគ្គលដែលមានអត្តសញ្ញាណ និងខ្លួននៅក្នុងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនទាល់តែមានការទទួលដំណឹងពីការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពវិញ[111] ។ បន្ទាប់ពីបានមកដល់ពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួនមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ឬ កងកម្លាំងសាធារណៈត្រូវប្រគល់ជនត្រូវចោទ និងអមដោយដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ឬ ចុងដីកានេះដែលបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមទៅប្រធានពន្ធនាគារដើម្បីរក្សាជននោះ និងទុកដីកាដើម្បីបញ្ជាក់ថាបានឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

បន្ទាប់ពីការអនុវត្តនូវកិច្ចទាំងឡាយដែលបានសិក្សាខាងលើ បានចប់សព្វគ្រប់ហើយ ការឃុំខ្លួនតាមនីត្យានុកូលណ៍ភាពត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ ជនត្រូវចោទនោះត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងពន្ធនាគាររហូតមានការបញ្ជាពីតុលាការឱ្យដោះលែងវិញ ទើបប្រធានពន្ធនាគារអាចដោះលែងបាន ។ ចំណុចដែលយើងខ្ញុំត្រូវយកមកធ្វើការសិក្សាបន្តនោះ គឺ***សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទដែលនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ៖***

៥. សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

នៅក្នុងរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នជនត្រូវចោទត្រូវបាន ឃុំនៅក្នុងពន្ធនាគារ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការឃុំខ្លួននោះ គឺគ្រាន់តែជាការរក្សាជនត្រូវចោទនៅក្នុងពន្ធនាគារដើម្បីរង់ចាំការកាត់ក្តីស្វែងរកទោសតែប៉ុណ្ណោះ ថាតើជនត្រូវចោទនោះមានទោស ឬ ក៏គ្មាន

[110]ប្រកាសលេខៈ ២៧ កយធ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីរបៀបរបបធ្វើការរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌។

[111]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២២២ កថាខណ្ឌទី១។

ទោស[112] ។ មួយវិញទៀត ជនត្រូវចោទត្រូវចាត់ទុកថាឥតទោសដរាបណាមិនទាន់មានការប្រកាសទោសស្ថាពរដោយតុលាការ[113] ។ ហេតុនេះហើយទើបក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក៏ដូចជាលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមានផ្សេងទៀតទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទមួយចំនួនដូចជា ***សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ច ,សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យធ្វើកោសលវិច័យ, សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យកោសល វិច័យបន្ថែម ឬ ប្រតិកោសលវិច័យ ,សិទ្ធិស្នើសុំនៅក្រៅឃុំ ,សិទ្ធិជ្រើសរើស ឬ ស្នើសុំ ឬ ផ្លាស់ប្ដូរមេធាវី, សិទ្ធិប្ដឹងជំទាស់ ,សិទ្ធិទទួលដំណឹងពីការបិទបញ្ចប់សំណុំរឿង, សិទ្ធិទទួលបានដំណឹងពីដីកាដំណោះស្រាយ, សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យបិទសំណុំរឿង*** ដែលនឹងត្រូវលើកយកមកសិក្សាលម្អិតដូចខាងក្រោម ប៉ុន្តែសូមបញ្ជាក់ថាក្រៅពីសិទ្ធិដែលបានលើកឡើងខាងលើក៏នូវមានសិទ្ធិផ្សេងទៀតដែលផ្ដល់ជូនជនត្រូវចោទផងដែរ ។

៥.១ សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ច

ជនត្រូវចោទដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមានសិទ្ធិស្នើសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរបំពេញកិច្ចផ្សេងៗដែលខ្លួនយល់ឃើញថាចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់ដើម្បីនត្តិភាពនៃទោសរបស់ខ្លួនបាន ។

នៅគ្រប់ពេលនៃការស៊ើបសួរ ជនត្រូវចោទអាចស្នើសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរបំពេញកិច្ចមួយចំនួនដូចជា៖

- ✓ការសួរចម្លើយខ្លួន (ជនត្រូវចោទខ្លួនឯង)
- ✓ការស្ដាប់ចម្លើយដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី
- ✓ការស្ដាប់ចម្លើយសាក្សី
- ✓ការសួរតទល់
- ✓ការចុះទៅកន្លែងកើតហេតុ[114] ។

ចំពោះទម្រង់ នៃការស្នើសុំនេះត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដើម្បីបញ្ជាក់ពីភាពប្រាកដច្បាស់លាស់ និងត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ពីសំអាងហេតុឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនព្រមធ្វើតាមពាក្យសុំនេះទេ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាបដិសេធនៅក្នុងថេរវេលា ១ (មួយ) ខែ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យសុំ ។ ដីកានេះត្រូវតែមានសំអាង និងត្រូវជូនដំណឹងជនត្រូវចោទ និងព្រះរាជអាជ្ញា ។

[112]សេចក្ដីសម្រេច ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ, លេខ១៣ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩។
[113]រដ្ឋធម្មនុញ្ញ,២៤ កញ្ញា ១៩៩៣, មាត្រា៣៨ កថាខណ្ឌទី៦។
[114]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៣៣។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានសម្រេចក្នុងថេរវេលា ១ (មួយ) ខែទេ ជនត្រូវចោទអាចប្ដឹងដោយផ្ទាល់ទៅសភាស៊ើបសួរដើម្បីសម្រេចជំនួសបាន ។

៥.២ សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យធ្វើកោសលវិច័យ[115]

ជនត្រូវចោទមានសិទ្ធិស្នើសុំចៅក្រមស៊ើបសួរឱ្យធ្វើកោលសវិច័យបាន ។ ក្នុងករណីមានបញ្ហាបច្ចេកទេសកើតឡើង ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យធ្វើកោលវិច័យដោយឯកឯង ឬ តាមពាក្យសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ឬ ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ។

ប្រសិនបើយល់ឃើញថា ការស្នើសុំនោះជាការចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យឃើញពីការពិត ចៅក្រមស៊ើបសួរធ្វើការស៊ើបសួរទាំងដាក់បន្ទុក និងដោះបន្ទុក[116] ចៅក្រមស៊ើបសួរនឹងសម្រេចដោយចេញដីកាចាត់តាំងអ្នកជំនាញដែលមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិ ឬ ចាត់តាំងអ្នកជំនាញដែលមិនមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីថ្នាក់ជាតិឱ្យធ្វើកោសលវិច័យ ។ ប៉ុន្តែបើសិនជាចៅក្រមស៊ើបសួរមិនព្រមធ្វើតាមពាក្យស្នើសុំនោះទេ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាដោយមានសំអាងហេតុ ។ ដីកាត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ខែ នៅក្នុងករណីនេះ គឺករណីការស្នើសុំធ្វើឡើងដោយជនត្រូវចោទ ឬ ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ប៉ុន្តែបើការស្នើសុំធ្វើឡើងដោយព្រះរាជអាជ្ញាកោសលវិច័យត្រូវដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងសំណុំរឿង ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវកោះហៅជនត្រូវចោទ និងមេធាវី ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី និងមេធាវី ដើម្បីប្រាប់ឱ្យដឹងពីសេចក្ដីសន្និដ្ឋាននៃកោសលវិច័យ ។

ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវកំណត់រយៈពេលមិនឱ្យតិចជាង ១០ (ដប់) ថ្ងៃដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ឬ ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដាក់ពាក្យសុំកោសលវិច័យបន្ថែម ឬ ប្រតិកោសលវិច័យ[117] ។ ចំពោះទម្រង់នៃពាក្យស្នើសុំធ្វើកោសលវិច័យបន្ថែម ឬ ប្រតិកោសលវិច័យត្រូវធ្វើឡើងដោយមានសំអាងហេតុ និងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។ កាលណាចៅក្រមស៊ើបសួរមិនព្រមធ្វើតាមពាក្យស្នើសុំកោស័លវិច័យ ឬ ប្រតិកោសលវិច័យទេ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចដោយដីកាដោយមានសំអាងហេតុ ។ ប្រសិនបើការស្នើសុំធ្វើឡើងដោយជនត្រូវចោទដីកាត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ខែ និងត្រូវជនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទផងដែរ ។ គ្រប់ពាក្យសុំធ្វើកោសលវិច័យបន្ថែម ឬ ប្រតិកោសលវិច័យធ្វើឡើងក្រោយផុតរយៈពេលកំណត់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវដាក់ចូលក្នុងសំណុំរឿង ។

---

[115]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៥,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៦២។

[116]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៥,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៧។

[117]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៥,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៧០ កថាខណ្ឌទី៥។

ប៉ុន្តែបើសិនជា ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនព្រមសម្រេចក្នុងរយៈពេលខាងលើនេះទេ ជនត្រូវចោទអាចធ្វើការប្តឹងដោយផ្ទាល់ទៅសភាស៊ើបសួរ ដើម្បីសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរបាន ។

៥.៣ សិទ្ធិស្នើសុំនៅក្រៅឃុំ

ជនត្រូវចោទអាចដាក់ពាក្យសុំឱ្យដោះលែង នៅក្រៅឃុំគ្រប់ពេលវេលា[118] ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យស្នើសុំនៅក្រៅឃុំនេះហើយ ចៅក្រស៊ើបសួរត្រូវបញ្ជូនពាក្យសុំនោះភ្លាមទៅព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីផ្តល់យោបល់ និងបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីពិនិត្យ ។ ក្រោយពីបានទទួលរួចហើយព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវផ្តល់យោបល់ក្នុងរយៈពេលខ្លីបំផុត ប៉ុន្តែក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌពុំបានកំណត់រយៈពេលនេះទេ គ្រាន់តែកំណត់រយៈពេលនៃការសម្រេចដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចយ៉ាងយូរបំផុតក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបញ្ជូនរឿងទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។

ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរបដិសេធ ពាក្យសុំនៅក្រៅឃុំរបស់ខ្លួនជនត្រូវចោទអាចដាក់ពាក្យសុំនៅក្រៅឃុំជាថ្មីម្តងទៀតទៅចៅក្រមស៊ើបសួរដដែល ឬ ទៅសភាស៊ើបសួរក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ខែបន្ទាប់ពីសេចក្តីសម្រេចបដិសេធពាក្យសុំលើកមុន ។ ក្រោយពីបានទទួលពាក្យសុំជាថ្មីម្តងទៀត ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចលើពាក្យសុំនេះក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃបន្ទាប់ពីទទួល ។ រីឯសភាស៊ើបសួរ ក្រោយពីបានទទួលពាក្យស្នើសុំនៅក្រៅឃុំរបស់ជនត្រូវចោទហើយត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃដូចចៅក្រមស៊ើបសួរដែរ ។

ប៉ុន្តែបើសិនជា ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃទេ ជនត្រូវចោទអាចដាក់ពាក្យប្តឹងដោយផ្ទាល់ទៅសភាស៊ើបសួរដែលសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

៥.៤ សិទ្ធិជ្រើសរើស ឬ ស្នើសុំ ឬ ចាត់តាំង ឬ ផ្លាស់ប្តូរមេធាវី

ជនត្រូវចោទដែលស្ថិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មានសិទ្ធិជ្រើសរើសមេធាវីបានក្នុងករណីមិនទាន់បានជ្រើសរើស ឬ អាចស្នើសុំមេធាវីក្នុងករណីខ្លួនពុំមានលទ្ធភាព ឬមេធាវីត្រូវបានចាត់តាំងដោយតុលាការ ហើយគាត់ក៏អាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរមេធាវីបានដែរ ។

សិទ្ធិជ្រើសរើសមេធាវី *នៅក្នុងករណីមុនពេលដែល*ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានធ្វើឡើង ប្រសិនបើជនត្រូវចោទពុំទាន់បានជ្រើសរើសមេធាវីនៅឡើយ ខ្លួនអាចជ្រើសរើសមេធាវីដែលជាសមាជិកគណៈមេធាវីដើម្បីការពារសិទ្ធិឱ្យខ្លួនបាន ។

សិទ្ធិស្នើសុំមេធាវី ការស្នើសុំមេធាវីអាចធ្វើទៅបានប្រសិនបើជនត្រូវចោទជាជនក្រីក្រដែលគ្មានលទ្ធភាព ។ ការស្នើសុំនេះ គឺត្រូវធ្វើឡើយដោយការស្នើសុំទៅកាន់គណៈមេធាវី

[118] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៧។

ដែលទទួលបន្ទុកការពារជនក្រីក្រ ឬ មួយតាមបណ្តាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលផ្សេងៗដែលមានផ្តល់ជំនួយផ្នែកច្បាប់ជាពិសេសសេវាមេធាវីដោយឥតគិតថ្លៃ ។

សិទ្ធិទទួលបានការចាត់តាំងមេធាវីដោយតុលាការ ជាការចាំបាច់ក្នុងករណីពិសេសមួយចំនួន ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលដំណឹងអំពីសិទ្ធិជ្រើសរើសមេធាវី និងសិទ្ធិស្នើសុំមេធាវី មេធាវីក៏អាចត្រូវបានចាត់តាំងដោយតុលាការផងដែរ ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ករណីជនត្រូវចោទជាអនីតិជនត្រូវតែមានមេធាវីអមជានិច្ច ។ បើគ្មានការជ្រើសរើសដោយជនត្រូវចោទទេ មេធាវីត្រូវបានចាត់តាំងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងដោយច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី[119] ។ ករណីនៅក្នុងដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ ជំនួយមេធាវីត្រូវតែមានជាដាច់ខាតនៅក្នុងករណីជនជាប់ចោទជា **អនីតិជន** ឬ ករណី**បទល្មើសជាបទឧក្រិដ្ឋ ។** បើទោះបីជាជនជាប់ចោទគ្មានលទ្ធភាពក្នុងការជ្រើសរើសមេធាវីក៏ដោយ ក៏មេធាវីត្រូវបានចាត់តាំងតាមគំនិតផ្តើមរបស់ប្រធានតុលាការ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី[120] ។

៥.៥ សិទ្ធិប្តឹងជិតចិត្ត

អ្វីទៅជាការប្តឹងជិតចិត្ត ?

ការប្តឹងជិតចិត្ត គឺជាសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការប្តឹងបដិសេធវត្តមានរបស់ចៅក្រមអាសនៈដោយពុំអនុញ្ញាតកុំឱ្យគាត់ទទួលបន្ទុករឿងក្តីណាមួយ ។ ចៅក្រមនៅទីនេះ គឺសំដៅទៅលើ ***ចៅក្រមអាសនៈ*** ដែលមិនសំដៅដល់ចៅក្រមខាងផ្នែកអយ្យការឡើយ ។ ចៅក្រមអាសនៈនៅក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌអាចជា **ចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬ ចៅក្រមជំនុំជម្រះ** ។

បណ្តឹងជិតចិត្ត អាចត្រូវទទួលបានពាក់ពន្ធតែចៅក្រមអាសនៈតែប៉ុណ្ណោះ[121] ។ ចំពោះមូលហេតុនៃការប្តឹងជិតចិត្ត មានដូចខាងក្រោមដែលត្រូវបានច្បាប់កំណត់យ៉ាងជាក់លាក់នៅក្នុងមាត្រា ៥៥៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ៖

- ✓ កាលណាចៅក្រម ឬ សហព័ទ្ធរបស់ចៅក្រម ឬ អតីតរបស់សហព័ទ្ធរបស់ចៅក្រមជាភាគីណាមួយនៅក្នុងរឿងក្តី
- ✓ កាលណាចៅក្រមជាញាតិលោហិតរហូតដល់ថ្នាក់ទី៦ ឬ ញាតិពន្ធដល់ថ្នាក់ទី៣ ឬ អតីតញាតិពន្ធដល់ថ្នាក់ទី៣ របស់ភាគីណាមួយ
- ✓ កាណាចៅក្រមជាអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់ភាគីណាមួយ

---

[119] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា១៤៣ កថាខណ្ឌទី៤។

[120] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៣០១។

[121] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៥៦ កថាខណ្ឌទី១។

- ✓ កាលណាចៅក្រមដែលទទួលបន្ទុករឿងក្តីធ្លាប់ ឬ កំពុងមានវិវាទនៅតុលាការជាមួយភាគីណាមួយ
- ✓ កាលណាចៅក្រមបានធ្វើជាសាក្សី ឬ អ្នកជំនាញក្នុងរឿងក្តី
- ✓ កាលណាចៅក្រមជា ឬ ធ្លាប់ជាអ្នកតំណាង ឬ ជាអ្នកជំនួយឱ្យភាគីចំពោះរឿងក្តី ឬ
- ✓ កាលណាចៅក្រមបានចូលរួមក្នុងនាមជាមជ្ឈត្តករក្នុងរឿងក្តី ឬ បានចូលរួមក្នុងការសម្រេចសេចក្តីនៅសាលាដំបូងដែលបានប្តឹងឧបាស្រ័យ ឬ ការជំនុំជម្រះនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលបានឧបាស្រ័យ ឬ បង្ហាញមតិយោបល់ណែនាំផ្នែកច្បាប់ចំពោះរឿងក្តី ។

អំពីមូលហេតុនៃការប្តឹងជិតចិត្ត គឺក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានចែងយ៉ាងច្បាស់សម្រាប់គូភាគី (ជនត្រូវចោទ ឬ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី) អាចប្តឹងជិតចិត្តបាន ។ ក្រៅពីការប្តឹងជិតចិត្តច្បាប់ក៏ទុកសិទ្ធិដល់ចៅក្រមក្នុងការដកខ្លួនពីរឿងក្តីផងដែរ ។ ចៅក្រមដែលមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវមិនព្រមចូលរួមក្នុងការស៊ើបសួរ ឬ ជំនុំជម្រះរឿងក្តីណាមួយនោះអាចសុំឱ្យគេជំនួសខ្លួនបាន[122] ។ ចៅក្រមដែលមានបំណងចងដកខ្លួននោះត្រូវធ្វើពាក្យសុំ ពាក្យសុំនោះត្រូវដាក់ជូនប្រធានតុលាការរបស់ខ្លួនដើម្បីសម្រេចអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យដកខ្លួន ។ សូមបញ្ជាក់ផងដែរថា សេចក្តីសម្រេចរបស់ប្រធានតុលាការមិនអាចតវ៉ាបានឡើយ ។

ការកំណត់បែបនេះ គឺក្នុងគោលបំណងជាការការពារសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីរបស់ខ្លួនប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមអាចធ្វើការស្វែងរកយុត្តិធម៌បានលុះត្រាណាតែគាត់អាចជៀសវាងនូវ ***អគតិទាំង៤ និងធានារក្សាឱ្យបាន*** **គតិទាំង៥**[123] ។

ជនត្រូវចោទដែលចង់ប្តឹងជិតចិត្តចៅក្រមអាសនៈណាមួយ ត្រូវជូនពាក្យប្តឹងតាំងពីពេលដែលខ្លួនបានដឹងពីមូលហេតុនៃការប្តឹងជិតចិត្ត បើពុំដូច្នេះទេមិនអាចទទួលបានឡើយ។ ប៉ុន្តែនៅក្រោយពេលបិទការពិភាក្សាដេញដោលពាក្យប្តឹងជិតចិត្តចៅក្រមមិនអាចធ្វើបានឡើយ[124] ។

៥.៦ សិទ្ធិទទួលដំណឹងពីការមិនបញ្ចប់សំណុំរឿង

កាលណាចៅក្រមស៊ើបសួរ យល់ឃើញថាការស៊ើបសួរបានបញ្ចប់ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទ និងមេធាវីប្រសិនបើមាន[125] ។ នៅពេលដែលមានការជូនពត៌មានអំពីការបិទការស៊ើបសួរនេះក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានទុកសិទ្ធិឱ្យព្រះរាជអាជ្ញាក្នុងការស្នើ

[122] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៥៥។

[123] ហ៊ែល ចំរើន, *នរគកយុត្តិធម៌ខ្មែរ* (ភ្នំពេញ៖ បោះពុម្ពផ្សាយដោយរោងពុម្ព ភ្នំពេញ, ឆ្នាំ២០១០), ទំព័រទី២៩៧ ដល់ទំព័រទី៣០០។

[124] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៥៧។

[125] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៤៦ កថាខណ្ឌទី១។

សុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងការបំពេញកិច្ចណាមួយ ។ ប្រសិនបើព្រះរាជអាជ្ញាយល់ឃើញថាចាំបាច់ត្រូវធ្វើការស៊ើបសួរថ្មីនោះ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវធ្វើតាមមាត្រា ១៣២ (ការស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចដោយព្រះរាជអាជ្ញា) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ប៉ុន្តែចំពោះជនត្រូវចោទវិញ តើគាត់អាចមានសិទ្ធិស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចដូចព្រះរាជអាជ្ញាដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៣៣ (ការស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចដោយជនត្រូវចោទ) បានដែរ ឬទេ?

អំពីបញ្ហានេះមានការបកស្រាយផ្សេងៗគ្នាពីសំណាក់សិស្សនិស្សិត សាស្ត្រាចារ្យ ឬ ពីសំណាក់អ្នកអនុវត្តច្បាប់ ។ មានមតិពីរនៃការយល់ឃើញអំពីបញ្ហានេះដោយៈ

មតិទីមួយ៖ យល់ឃើញថាជនត្រូវចោទមានសិទ្ធិស្នើសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរបំពេញកិច្ចដូចដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១៣៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបាន ។

រីឯមតិទីពីរ៖បកស្រាយថានៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទអំពីការបិទការស៊ើបសួរហើយ ជនត្រូវចោទពុំអាចស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១៣៣ បានឡើយមានន័យថាបើគាត់ចង់ស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះគាត់ត្រូវស្នើសុំឱ្យបានមុនការជូនដំណឹងអំពីការបិទការស៊ើបសួរ ។

អំពីបញ្ហានោះ ប្រាកដជាមានចម្ងល់ហើយថាបើសិនជាមិនអនុញ្ញាតឱ្យជនត្រូវចោទស្នើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៤៦ ចាំបាច់ជូនដំណឹងដល់គាត់ធ្វើអ្វី ?

មតិទីពីរ បានបកស្រាយបន្ថែមថា វាគ្រាន់តែជាការជូនដំណឹងឱ្យដល់ជនត្រូវចោទឱ្យបានដឹងតាមការកំណត់របស់ច្បាប់តែប៉ុណ្ណោះ ។

៥.៧ សិទ្ធិទទួលបានដំណឹងពីដីកាដំណោះស្រាយ[126]

បន្ទាប់ពីការជូនពត៌មានអំពីការបិទការស៊ើបសួរ ប្រសិនបើព្រះរាជអាជ្ញាយល់ឃើញដូចចៅក្រមស៊ើបសួរដែរថាការស៊ើបសួរត្រូវបញ្ចប់នោះ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវធ្វើដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងមានសំអាងហេតុ ។ នៅក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋានស្ថាពរនេះ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចបញ្ជូនខ្លួនជនត្រូវចោទទៅកាន់តុលាការជំនុំជម្រះ ឬ ក៏លើកលែងចោទប្រកាន់[127] ។

ក្រោយពីធ្វើដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររួច ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបញ្ជូនដីកានោះដោយភ្ជាប់ជាមួយសំណុំរឿងទៅកាន់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររួច ចៅក្រម

[126]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៤៧។
[127]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៤៦ កថាខណ្ឌទី៥។

ស៊ើបសួរត្រូវធ្វើដីកាដំណោះស្រាយ ដីកានេះអាចជាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ឬ ដីកាលើកលែងការចោទប្រកាន់[128] ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការធ្វើដីកាដំណោះស្រាយរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចគោរពតាមដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់ព្រះរាជអាជ្ញាទេ[129] ។

ក្រោយពីការធ្វើដីកាដំណោះស្រាយរួច ដីកានោះត្រូវជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុត ។ ចំពោះរយៈពេលដ៏ខ្លីនេះច្បាប់កំណត់ជាក់លាក់នោះទេ ប៉ុន្តែចៅក្រមត្រូវគិតគូពីរយៈពេលដែលសមរម្យ ។

មានសំណួរចោទឡើងថា *ក្រោយពីបានទទួលដំណឹងពីដីកាដំណោះស្រាយរួច តើជូនត្រូវចោទអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកានេះបានដែរ ឬទេ ?*

បើពិនិត្យនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ជំពូកទី២ មាត្រា **២៦៧ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរដោយជនត្រូវចោទ** ពុំមានចំណុចណាមួយអនុញ្ញាតឱ្យជនត្រូវចោទអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាដំណោះស្រាយឡើយ ទោះជាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ឬ ដីកាលើកលែងការចោទប្រកាន់ក៏ដោយ ។ ប៉ុន្តែចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីវិញ ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាដំណោះស្រាយដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៤៧ (ដីកាដំណោះស្រាយ) គឺអាចធ្វើបាន[130] ។

៥.៨ សិទ្ធិស្នើសុំឱ្យបិទសំណុំរឿង[131]

នៅពេលផុតចិរវេលា ១ (មួយ) ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចោទប្រកាន់ជនត្រូវចោទអាចសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរបិទការស៊ើបសួរ ។ នៅក្នុងរយៈពេល ១(មួយ) ខែ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យសុំនេះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែសម្រេច ។ បើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនសម្រេចក្នុងរយៈពេលនេះទេ ជនត្រូវចោទអាចប្តឹងទៅសភាស៊ើបសួរដែលធ្វើអធិបញ្ញាឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេច ។ នេះជាសិទ្ធិមួយដែលផ្តល់ដោយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដល់ជនត្រូវចោទ ដើម្បីជៀសវាងការខ្ជីខ្ជារបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរដែលអាចកើតមានឡើង ។

អំណាចដែលទទួលស្គាល់អំពីការប្តឹងសុំបិទសំណុំរឿងដល់ជនត្រូវចោទនេះ អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយមេធាវីរបស់ជនត្រូវចោទបាន[132] ។

---

[128]ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា២៤៧ មាត្រា៣៦៨ មាត្រា៣៧២ និងមាត្រា៣៨២នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, ,០៩ មិថុនា ២០១៣, មាត្រា២៤៧ កថាខណ្ឌទី១។

[129]ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា២៤៧ មាត្រា៣៦៨ មាត្រា៣៧២ និងមាត្រា៣៨២នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, ,០៩ មិថុនា ២០១៣, មាត្រា២៤៧ កថាខណ្ឌទី៤។

[130]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៦៨ ទ្រទី៩។

[131]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៨៦។

[132]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៨៦ កថាខណ្ឌទី៣។

ក្រោយពីបានធ្វើការសិក្សាអំពីជំពូកទី២ ស្តីពី***នីតិវិធីនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** រួចមក ***ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** នឹងត្រូវបានលើកយកមកសិក្សានៅក្នុងជំពូកទី៣ ដែលនឹងត្រូវធ្វើការសិក្សាលម្អិតដូចតទៅ ៖

ជំពូកទី៣៖ ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

ដូចបានបញ្ជាក់ជារឿយៗថា ជនត្រូវចោទត្រូវបានឃុំខ្លួនគ្រាន់តែជាការឃុំសម្រាប់មួយរយៈដែលច្បាប់កំណត់តែប៉ុណ្ណោះ គាត់មិនទាន់ត្រូវបានទទួលទោសព្រហ្មទណ្ឌឡើយដ៏រាបណាមិនទាន់មានសេចក្ដីសម្រេចស្ថាពរណាមួយពីតុលាការ ។ ជនត្រូវចោទក៏អាចត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពវិញនៅក្នុងរយៈពេលណាមួយនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

អំពីការដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យមានសេរីភាពនេះ គឺជាកម្មវត្ថុនៃការលើកយកមកបង្ហាញ និងសិក្សាលម្អិតចំពោះចំណុចមួយចំនួននៅក្នុងជំពូកទី៣ នេះដោយសិក្សាទៅលើ *ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដោយតុលាការជាន់ទាប* និង *ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដោយការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍* ដែលនឹងត្រូវបានលើកយកមកសិក្សាដូចខាងក្រោម៖

១. ការបញ្ចប់ដោយតុលាការជាន់ទាប

ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទអាចបញ្ចប់មិនត្រឹមតែ ការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍នោះទេក៏អាចត្រូវបានបញ្ចប់ដោយតុលាការជាន់ទាប (តុលាការនៃសេចក្ដីសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន) បានដែរ ។ ចំពោះការបញ្ចប់នេះអាចបញ្ចប់ដោយការស្នើសុំ និងការបញ្ចប់ដោយអានុភាពនៃដីកាដំណោះស្រាយដែលជាកម្មវត្ថុនៃបកស្រាយដូចតទៅ៖

១.១ ការស្នើសុំ

ការស្នើសុំបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន នៅក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរអាចត្រូវបានបញ្ចប់ដោយតាមរយៈ *ការដោះលែងដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ (១.១.១) ការស្នើសុំដោយជនត្រូវចោទ (១.១.២)* និង *ការស្នើសុំដោយព្រះរាជអាជ្ញា (១.១.២) ៖*

១.១.១ ការដោះលែងដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ

ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទ ឱ្យនៅក្រៅឃុំបានគ្រប់ពេលវេលា។ កាលណាចៅក្រមចង់ធ្វើដូចនោះ គាត់ត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ព្រះរាជអាជ្ញាតាមរយៈការផ្ញើដីកាបញ្ជូនឱ្យឆ្លើយដែលមានកម្មវត្ថុស្ដីពីការដោះលែងជនត្រូវចោទដែលជាប់ឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នឱ្យនៅក្រៅឃុំដើម្បីសុំយោបល់ ហើយបញ្ជូនសំណុំរឿងឱ្យព្រះរាជអាជ្ញាពិនិត្យ ។

ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវផ្ដល់យោបល់ របស់ខ្លួនពីកម្មវត្ថុដែលស្នើសុំដោយចៅក្រមស៊ើបសួរក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុតតាមការណ៍ដែលអាចធ្វើទៅបានបន្ទាប់ពីបានទទួល និងពិនិត្យសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ ។ ចំពោះពាក្យថា *ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវផ្ដល់យោបល់ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី* នៅទីនេះច្បាប់ពុំបានកំណត់រយៈជាក់លាក់ឡើយ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើចៅក្រម

ស៊ើបសួរបានទទួលយោបល់ ឬ មិនបានទទួលយោបល់របស់ព្រះរាជអាជ្ញាក៏ដោយ ក៏គាត់នៅតែបង្គាប់ឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រៅឃុំបានដែរ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចយ៉ាងយូរបំផុតក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅព្រះរាជអាជ្ញា[133] ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីចាំបាច់ ឬ ករណីបន្ទាន់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទភ្លាមដោយមិនរងចាំយោបល់របស់ព្រះរាជអាជ្ញា ។ ករណីនេះជាករណីពិសេសដូចនេះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចង្អុលប្រាប់ពីមូលហេតុនៃការបន្ទាន់នេះនៅក្នុងដីកាសម្រេចរបស់ខ្លួន ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ករណីលើកលែងនេះកម្រនឹងត្រូវបានយកមកអនុវត្តណាស់ ដោយហេតុថាការរងចាំយោបល់របស់ព្រះរាជអាជ្ញាមានសារសំខាន់ ព្រោះព្រះរាជអាជ្ញាដែលជាតំណាងអង្គការអយ្យការជាម្ចាស់នៃបណ្តឹងអាជ្ញាដូចនេះការមិនរងចាំយោបល់នេះអាចមានផលវិបាក ។ ប្រសិនបើគាត់ពុំឯកភាពតាមការស្នើសុំរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ហើយចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចដោះលែងជនត្រូវចោទ នោះព្រះរាជអាជ្ញាអាចនឹងធ្វើការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។ អានុភាពនៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា ចំពោះដីកាបង្គាប់ឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រៅឃុំនេះពុំអាចអនុវត្តបានឡើយ[134] នៅពេលមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះការដោះលែងនោះដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយព្រះរាជអាជ្ញា ។

១.១.២ ជនត្រូវចោទ

ចំពោះការស្នើសុំនៅក្រៅឃុំដោយជនត្រូវចោទនេះ គឺមានចែងនៅមាត្រា២១៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ អំពីចំណុចនេះ យើងខ្ញុំសូមមិនធ្វើការបកស្រាយនោះទេដោយហេតុថាបានធ្វើការបកស្រាយរួចមកហើយនៅក្នុងចំណុច ***៥. សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន*** ដែលមាននិយាយលម្អិតនៅក្នុងចំណុច ***៥.៤ សិទ្ធិស្នើសុំនៅក្រៅឃុំ*** ។

១.១.៣ ព្រះរាជអាជ្ញា

ក្រៅការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ការស្នើសុំឱ្យដោះលែងនៅក្រៅឃុំដោយជនត្រូវចោទ ព្រះរាជអាជ្ញាក៏មានសិទ្ធិស្នើសុំបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទដែរ ។

ព្រះរាជអាជ្ញាអាចសុំឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទគ្រប់ពេលវេលា ។ ក្រោយពីបានទទួលការសុំឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទរួចហើយ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ ។ នៅក្នុងករណីនេះការសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ បន្ទាប់ពីទទួលបានការសុំចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេចតាមការស្នើសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ផ្ទុយទៅវិញចៅក្រមស៊ើបសួរក៏អាច

[133]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៥។
[134]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧៦ កថាខណ្ឌទី១។

សម្រេចបដិសេធ ពាក្យសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាបានដែរក្នុងករណីដែលគាត់យល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅតែជាករណីចំបាច់សម្រាប់ដំណើរការនីតិវិធីផ្សេងៗទៀត ចំពោះសេចក្តីសម្រេចដែលបដិសេធការស្នើសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញានោះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវធ្វើដីកាសម្រេចមិនព្រមដោះលែងត្រូវតែមានសម្អាងហេតុ[135] ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានធ្វើការសម្រេចក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់ខាងលើនេះទេ គឺមានន័យមិនបានសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបានទទួលការស្នើសុំនោះព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងសុំតាមរយៈពាក្យសុំទៅសភាស៊ើបសួរដែលសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរ[136] ។

ក្រោយពីបានធ្វើការសិក្សាអំពីការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន តាមការស្នើសុំរួចមកការឃុំខ្លួនក៏អាចត្រូវបានបញ្ចប់ដែរតាមរយៈការបិទការស៊ើបសួរតាមរយៈការចេញដីកាដំណោះស្រាយដែលនឹងត្រូវយកមកសិក្សាលម្អិតដូចខាងក្រោម ៖

១.២ ការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនតាមរយៈការបិទការស៊ើបសួរ

ក្រោយពីយល់ឃើញថាការស៊ើបសួរបានបញ្ចប់ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងព័ត៌មានដល់***ព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងមេធាវី***[137] ។ ក្រោយពីទទួលបានដំណឹងហើយ២(ពីរ)ថ្ងៃក្រោយមកចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងឱ្យព្រះរាជអាជ្ញាពិនិត្យក្រោយពីបានពិនិត្យសំណុំរឿងព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវធ្វើដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរដើម្បីបញ្ជូនទៅចៅក្រមស៊ើបសួរ វិញតាមករណីនីមួយៗដូចខាងក្រោម៖

- ✓ក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃក្នុងករណីដែលជនត្រូវចោទនៅក្នុងឃុំ
- ✓ក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃករណីដែលជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំ

ចិរវេលា ១៥ ឬ ៣០ ថ្ងៃខាងលើនេះត្រូវបានគិតពីថ្ងៃដែលព្រះរាជអាជ្ញាបានទទួលសំណុំរឿង ។ ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរ របស់ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងមានសម្អាងហេតុ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចស្នើសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរបញ្ជូនជនត្រូវចោទទៅកាន់តុលាការជំនុំជម្រះ ឬ ក៏លើកលែងចោទប្រកាន់ ។

១.២.១ ដីកាដំណោះស្រាយ

ចៅក្រមស៊ើបសួរជាអ្នកទទួលបន្ទុកក្នុងការធ្វើដីកាដំណោះស្រាយ បន្ទាប់ពីបានទទួលដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់ព្រះរាជអាជ្ញាដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយសំណុំរឿង ។ ដីកាដំណោះស្រាយត្រូវតែមានសម្អាងហេតុ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ មិនត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចគោរពតាមដីកា

---

[135]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៦ កថាខណ្ឌទី៣។

[136]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៦។

[137]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៤៦ កថាខណ្ឌទី១។

សន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់ព្រះរាជអាជ្ញានោះទេ ។ មានន័យថា ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរអាចត្រូវបានចៅក្រមសម្រេចផ្ទុយពីដីកាសន្និដ្ឋានដែលបានធ្វើឡើយដោយព្រះរាជអាជ្ញា ដែលមាននៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរបាន ។ ក្នុងករណីដែលព្រះរាជអាជ្ញាមិនសុខចិត្តទៅនឹងការសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចធ្វើការប្តឹងឧទ្ធរណ៍បាន ពីព្រោះថាព្រះរាជអាជ្ញា ឬ អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍អាចប្តឹងគ្រប់ដីកាសម្រេចទាំងអស់របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរបាន[138] ។

ដីកាដំណោះស្រាយរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចជា ***ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ*** ចំពោះអំពើមួយចំនួនដែលជាបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ ប៉ុន្តែដីកានេះ ក៏អាចជា ***ដីកាលើកលែងការចោទប្រកាន់*** ផងដែរចំពោះករណីមួយចំនួនដូចតទៅ[139] ៖

- ✓អំពើប្រព្រឹត្តមិនមែនជាបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម ឬ បទលហុ ។
- ✓ជនដែលប្រព្រឹត្តអំពើនោះនៅតែគេមិនស្គាល់ ។
- ✓គ្មានភស្តុតាងដាក់បន្ទុកគ្រប់គ្រាន់លើជនត្រូវចោទ ។
- ✓ករណីដែលបណ្តឹងអាជ្ញារលត់ ។

ដោយផ្អែកលើមូលហេតុនេះ ហើយចៅក្រមស៊ើបសួរអាចធ្វើដីកាដំណោះស្រាយដោយការលើកលែងការចោទប្រកាន់បាន ។ បន្ទាប់ពីការចេញដីកាដំណោះស្រាយរួចហើយ អានុភាព នៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ដែរ ។ អត្ថន័យលម្អិតអំពីអានុភាពនៃការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដោយដីកាដំណោះស្រាយនឹងត្រូវលើកយកមកសិក្សាដូចតទៅ ៖

១.២.២ អានុភាពនៃដីកាដំណោះស្រាយចំពោះការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួន

ដីកាដំណោះស្រាយបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ប៉ុន្តែដោយសារតែកម្មវត្ថុនៃការសិក្សា គឺយើងធ្វើការសិក្សាតែទៅលើការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដូច្នេះយើងខ្ញុំសូមលើកយកតែអានុភាពនៃការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ ។

ដីកាដំណោះស្រាយបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។ នៅពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរបញ្ចប់ការស៊ើបសួររបស់ខ្លួនហើយបានចេញដីកាដំណោះស្រាយ នោះការឃុំខ្លួនក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ដែរ ។ ដូចនេះដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួន និងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនដែលបានចេញដោយ

---

[138] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៦៦។

[139] ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា២៤៧ មាត្រា៣៦៨ មាត្រា៣៧២ និងមាត្រា៣៨២នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, ,០៩ មិថុនា ២០១៣, មាត្រា២៤៧។

ចៅក្រមស៊ើបសួរក៏ត្រូវអស់សុពលភាពដែរ ។ នោះគឺមានន័យថា ជាគោលការណ៍ជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពវិញ ។

ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលចៅក្រមស៊ើបសួរ យល់ឃើញថាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅតែជាការចាំបាច់គាត់អាចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបន្តទៀតបាន ។ ក្នុងករណីនេះ សេចក្តីសម្រេចដោយឡែកនៃដីកាដំណោះស្រាយ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចរក្សាជនត្រូវចោទឱ្យនៅជាប់ឃុំបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់ពេលមកបង្ហាញខ្លួននៅមុខតុលាការ ។ នៅក្នុងករណីនេះចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវយោងតាមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ២០៥ (មូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន)[140] ។ ដីកាសម្រេចដោយឡែកនោះមានឈ្មោះថា ***"ដីកាសម្រេចរក្សាទុកជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្នុងឃុំបណ្តោះអាសន្ន"*** ដែលដីកានេះមានអានុភាពរក្សាជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបន្តក្នុងរយៈពេល ៤ (បួន) ខែ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល ៤ (បួន) ខែបន្ទាប់ពីការរក្សាឃុំនោះជនត្រូវចោទមិនត្រូវបាននាំខ្លួននៅមុខតុលាការទេ ជនត្រូវចោទនោះត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពដោយឯកឯងតែម្តង ។

មកដល់ពេលនេះ អំពីការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនដោយតុលាការជាន់ទាប ឬ តុលាការនៃសេចក្តីសម្រេចឃុំខ្លួនដែលត្រូវបានលើកយកមកសិក្សាត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ ។ ជាកិច្ចបន្តបន្ទាប់មកទៀតយើងនឹងធ្វើការសិក្សាអំពីការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយ តុលាការជាន់ខ្ពស់ម្តង ។ ប៉ុន្តែសូមបញ្ជាក់ថាកម្មវត្ថុនៃការសិក្សាអំពីតុលាការជាន់ខ្ពស់នៅទីនេះ យើងសូមធ្វើការសិក្សាអំពីការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នតែនៅសាលាឧទ្ធរណ៍តែប៉ុណ្ណោះ ។ រីឯការបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅសាលាឧទ្ធរណ៍ យើងធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាបន្តបន្ទាប់ដូចតទៅៈ

២. ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍

សាលាឧទ្ធរណ៍ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានតែមួយប៉ុណ្ណោះរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះដែលមានទីតាំងនៅរាជធានីភ្នំពេញ ប៉ុន្តែយោងតាមច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាកាសាលាឧទ្ធរណ៍តំបន់អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងបន្ថែមទៀតតាមតម្រូវការចំបាច ។ នៅក្នុងសាលាឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានបែងចែកជាសភាជំនាញចំនួន ៥ រួមមាន[141]៖

១. សភាព្រហ្មទណ្ឌ

[140]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៤៩ កថាខណ្ឌទី២។
[141]ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការ, លេខ នស/រកម/០៧១៤/០១៥,១៦ កក្កដា ២០១៤, មាត្រា៣៧។

២. សភារដ្ឋប្បវេណី

៣. សភាស៊ើបសួរ

៤. សភាពាណិជ្ជកម្ម

៥. សភាការងារ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់សភាជំនាញ ផ្សេងទៀតនៃសាលាឧទ្ធរណ៍អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។ សភានីមួយៗ ចេញសេចក្តីសម្រេចដោយស្វ័យភាពក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងនាមសាលាឧទ្ធរណ៍ដែលសភានោះស្ថិតនៅ ។ សមាសភាពរបស់សភានីមួយៗរួមមាន[142] ៖

- ✓ប្រធានសភា
- ✓ចៅក្រម
- ✓ក្រឡាបញ្ជី ។

ប្រធានសភានីមួយៗ ត្រូវចាត់តាំងដោយប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ ចំនួនចៅក្រមក្រឡាបញ្ជី និងដំណើរការរបស់សភាទាំងនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលនីតិវិធីនៃចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ប្រធានសភាស៊ើបសួរ រ៉ាប់រងការប្រព្រឹត្តដ៏ល្អរបស់មន្ទីរស៊ើបសួរនៃចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ប្រធានសភាស៊ើបសួរផ្ទៀងផ្ទាត់មើលជាអាទិ៍ លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដីកាតុលាការផ្សេងៗ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស និងកោសលវិច័យ[143] ។ ប្រធានសភាស៊ើបសួររ៉ាប់រងកុំឱ្យនីតិវិធីទាំងឡាយយឺតយ៉ាវដោយមិនសមហេតុផល ។ ***ប្រធានសភាស៊ើបសួរអាចចុះទៅធ្វើអធិការកិច្ចមន្ទីរស៊ើបសួរ*** ។

ដូចនេះចំពោះការមិនសុខចិត្តទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ គឺត្រូវប្តឹងទៅ***សភាស៊ើបសួរ*** ដែលអាចសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរបាន ។

២.១ សភាស៊ើបសួរ

សភាស៊ើបសួរ គឺជាសភាមួយក្នុងចំណោមសភាផ្សេងទៀតដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ ដោយហេតុថា សភានេះមានអំណាចក្នុងការត្រួតពិនិត្យនិយ័តភាពនៃកិច្ចនីតិវិធីក៏ដូចជាការធានាឱ្យបាននូវការគោរពសិទ្ធិជាអតិបរមានៃជនត្រូវចោទ ។ និយាយឱ្យចំ

---

[142]ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការ, លេខ នស/រកម/០៧១៤/០១៥,១៦ កក្កដា ២០១៤, មាត្រា៣៨។

[143]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៨៣។

ទៅគឺសភាស៊ើបសួរមានសមត្ថកិច្ចវិនិច្ឆ័យ លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ [144] ។

តើសភាស៊ើបសួរមានសមត្ថកិច្ចអ្វីខ្លះនៅក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ? ហើយថាតើសភានេះមានសមត្ថកិច្ចអ្វីខ្លះទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ? តើសភាស៊ើបសួរមានសមត្ថកិច្ចយ៉ាងដូចម្តេចនៅក្នុងរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ?

ចំណុចបន្ទាប់មកនេះ សមត្ថកិច្ចរបស់សភាស៊ើបសួរត្រូវបានលើកយកមកសិក្សាដូចតទៅ៖

២.២ សមត្ថកិច្ចសភាស៊ើបសួរ

ការពិនិត្យពីសមត្ថកិច្ចរបស់សភាស៊ើបសួរ ទៅលើបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសមត្ថកិច្ចរបស់សភាស៊ើបសួរយើងឃើញថាសភាស៊ើបសួរមានសមត្ថកិច្ចចំនួនពីរយ៉ាងរួមមាន៖ ***សមត្ថកិច្ចបន្ទាប់បន្សំរបស់សភាស៊ើបសួរ (២.២.១)*** និង ***សមត្ថកិច្ចដោយផ្ទាល់របស់ប្រធានស៊ើបសួរ*** ដែលនឹងត្រូវបានលើកយកមកបង្ហាញដូចខាងក្រោម៖

២.២.១ សមត្ថកិច្ចបន្ទាប់បន្សំ

នៅក្នុងសមត្ថកិច្ចនេះសភាស៊ើបសួរមានសមត្ថកិច្ចទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើបត្យាប័ន។ អំពីបត្យាប័នដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមាន ២ (ពីរ) ប្រភេទ គឺ ***បត្យាប័នដែលស្នើសុំដោយរដ្ឋបរទេស***[145] និង ***បត្យាប័នដែលស្នើសុំដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចំពោះរដ្ឋបរទេស***[146] ។

នៅក្នុងនីតិវិធីនៃបត្យាប័ននេះ សភាស៊ើបសួរមានសមត្ថកិច្ចដាច់ដោយឡែកៗពីគ្នាទៅតាមករណីនីមួយៗនៃប្រភេទបត្យាប័ន ។ ចំពោះបត្យាប័នដែលស្នើសុំដោយរដ្ឋបរទេស និងនីតិវិធីផ្សេងៗបានបំពេញសភាស៊ើបសួរត្រូវពិនិត្យទៅលើលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗដូចជា លក្ខខណ្ឌទាក់ទងនឹងទោសដាក់ពន្ធនាគារ[147] លក្ខខណ្ឌទាក់ទងនឹងទីកន្លែងប្រព្រឹត្ត[148] អំពើដែលមានលក្ខណៈនយោបាយ[149] និងអំពីការរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា[150] ជាដើម ។

---

[144]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៥ ។
[145]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, គន្ថី៩ មាតិកា១ ជំពូក២ ផ្នែកទី១។
[146]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, គន្ថី៩ មាតិកា១ ជំពូក២ ផ្នែកទី២។
[147]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៧១។
[148]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៧២។
[149]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៧៣។
[150]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៧៥។

សភាស៊ើបសួរទទួលពាក្យសុំធ្វើបត្យាប័នដែលនឹងត្រូវពិនិត្យពិភាក្សាក្នុងសវនាការ សភាស៊ើបសួរសម្រេចអំពីសេចក្តីអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបត្យាប័ននៅក្រោយពេលសវនាការបន្ទាប់ពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានសុំរបស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាបុគ្គលដែលគេទាមទារ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវី ។ សភាស៊ើបសួរត្រូវគោរពតាមនីត្យានុគោលភាពពីការធ្វើបត្យាប័ន ។ បត្យាប័ននឹងមិនអាចធ្វើបានឡើយប្រសិនបើសភាស៊ើបសួរចេញសាលដីកាមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបត្យាប័ន ។ ប៉ុន្តែបើសភាស៊ើបសួរចេញសាលដីកាអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបត្យាប័ននោះការធ្វើបត្យាប័នទើបអាចធ្វើទៅបាន ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌បញ្ជូនរឿងនេះទៅរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីចេញអនុក្រឹត្យបង្គាប់ឱ្យធ្វើបត្យាប័នចំពោះបុគ្គលដែលគេទាមទារនោះ[151] ។

ចំពោះបត្យាប័នដែលស្នើសុំដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចំពោះរដ្ឋបរទេសវិញ សភាស៊ើបសួរមានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យលើនិយ័តភាពនៃបត្យាប័នដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានទទួល[152] ។ ក្រៅពីសមត្ថកិច្ចបន្ទាប់បន្សំ សភាស៊ើបសួរក៏មាន***សមត្ថកិច្ចដោយផ្ទាល់***ផងដែរថាតើសមត្ថកិច្ចនេះមានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេច និងទៅលើអ្វីខ្លះ ? ចម្លល់នេះ នឹងត្រូវបានលើកយកមកបង្ហាញដូចតទៅៈ

២.២.២ សមត្ថកិច្ចដោយផ្ទាល់

ប្រធានសភាស៊ើបសួរ រ៉ាប់រងលើការប្រព្រឹត្តទៅដ៏ល្អនៃមន្ទីរស៊ើបសួរ នៃថៅក្រមស៊ើបសួរ[153] ។ ប្រធានសភាស៊ើបសួរផ្ទៀងផ្ទាត់មើលជាអាទិ៍ លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដីកាតុលាការផ្សេងៗ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស និងកោសលវិច័យ ។ ប្រធានសភាស៊ើបសួររ៉ាប់រងកុំឱ្យនីតិវិធីទាំងឡាយ មានការយឺតយ៉ាវដោយមិនសមហេតុផល ។

ក្រៅពីនេះប្រធានសភាស៊ើបសួរអាចចុះធ្វើអធិការកិច្ចមន្ទីរស៊ើបសួរ[154] ពិនិត្យតារាងរាយនាមនៃរឿងក្តី[155] ក៏ដូចជាធ្វើអធិបញ្ញាឱ្យសម្រេចបិទសំណុំរឿងតាមរយៈបណ្តឹងសុំឱ្យបិទសំណុំរឿង[156] ផងដែរ ។

នៅក្នុងអំណាចដោយផ្ទាល់របស់ប្រធានសភាស៊ើបសួរ ប្រធានសភាស៊ើបសួរធានាឱ្យមានការគោរពបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។ តើប្រធានសភាស៊ើបសួរធានា

---

[151]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៨៩ កថាខណ្ឌទី៣។
[152]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៩០។
[153]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៨៣ កថាខណ្ឌទី១។
[154]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៨៥។
[155]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៨៥។
[156]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៨៦។

បានតាមរយៈអ្វី ហើយមាននីតិវិធីយ៉ាងណាខ្លះ អំពីការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ? បញ្ហានេះយើងខ្ញុំសូមធ្វើការសិក្សាដូចតទៅនេះ៖

៣.ការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

ដូចបានសិក្សាខាងលើ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នជនត្រូវចោទមានសិទ្ធិផ្សេងៗដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ ព្រមទាំងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗដែលនៅជាធរមាន ។ សិទ្ធិនៅទីនេះក៏សំដៅទៅលើសិទ្ធិប្ដឹងទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីបញ្ចប់ការឃុំខ្លួនផងដែរ ។

ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍មិនមែនសុទ្ធតែអាចធ្វើបាននោះទេជាពិសេសនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនេះតែម្ដង ។ បើទោះបីជាច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែក៏កម្រិតចំពោះបុគ្គលមួយចំនួនដែរ ។

ជាក់ស្ដែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌច្បាប់១៩៩៣ ត្រូវបានបើកសិទ្ធិឱ្យដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងករណី *ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត* (បច្ចុប្បន្នចៅក្រមស៊ើបសួរ) ពុំព្រមសម្រេចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទតាមការស្នើសុំរបស់ខ្លួន[157] ។ ចំពោះក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ វិញការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍បែបនេះ គឺមិនអនុញ្ញាតឡើយ ផ្ទុយទៅវិញប្រភេទដីកាមួយចំនួនត្រូវបានអនុញ្ញាត និងដីកាមួយចំនួនរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ឡើយ ។ ជាពិសេសដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី បទប្បញ្ញត្តិស្ដីពីការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីការបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ពុំមានអនុញ្ញាតឱ្យប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នឡើយ[158] ។

ចំពោះការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ***តើបុគ្គលណាខ្លះដែលមានសិទ្ធិប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ដើម្បីឱ្យសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចបញ្ចប់ការឃុំខ្លួននោះ ?***

ចំណុចខាងក្រោម បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ននឹងត្រូវបានលើកយកមកសិក្សាដូចតទៅ ៖

៤ .អត្ថិភាពនៃសិទ្ធិបុគ្គល

ចំពោះការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ នៅដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរនេះ បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិក្នុងការប្ដឹងឧទ្ធរណ៍ គឺមានតែ ***ជនត្រូវចោទ ឬ មេធាវីការពារសិទ្ធិជនត្រូវចោទ និងព្រះរាជអាជ្ញា ឬ អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាតែប៉ុណ្ណោះ*** ។

[157] នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, ក្រឹត្យ/ច្បាប់/ លេខ ២១ក្រ/០៨ មីនា ១៩៩៣, មាត្រា៩៥។

[158] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៦៨។

៤.១ ជនត្រូវចោទ ឬ មេធាវី

ជនត្រូវចោទមានសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិមាត្រា ២៦៧ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាចៅក្រមស៊ើបសួរដោយជនត្រូវចោទ) ត្រទី ៥ អនុញ្ញតឱ្យជនត្រូវចោទអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បានចំពោះរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។

នៅបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំតាមពាក្យសុំរបស់ជនត្រូវចោទប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេចបដិសេធក្នុងអំឡុងពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យសុំ ។ ជនត្រូវចោទអាចដាក់ពាក្យសុំនៅក្រៅឃុំសាជាថ្មីម្តងទៀត ទៅចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬ ទៅសភាស៊ើបសួរក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ខែ បន្ទាប់ពីមានសេចក្តីសម្រេចបដិសេធសុំលើកមុន។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬ សភាស៊ើបសួរត្រូវសម្រេចរយៈពេល ៥ ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យសុំ[159] ។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរមិនបានសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃទេជនត្រូវចោទអាចធ្វើពាក្យប្តឹងផ្ទាល់ទៅសភាស៊ើបសួរដែលសម្រេចជំនួសចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ចំណុចនេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជនត្រូវចោទអាចមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះចំពោះរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបាន ហើយសិទ្ធិនេះក៏អាចប្រើតាមរយៈមេធាវីការពារសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទបានដែរប្រសិនបើជនត្រូវចោទមានមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យខ្លួន ។

៤.២ ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចំពោះដីកាសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចធ្វើឡើងដោយអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ និងព្រះរាជអាជ្ញា ។ ច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា និងព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងបានគ្រប់ដីកាសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ[160] ។

ដូចយើងបានដឹងហើយ ថាដីកាសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរមានច្រើនប្រភេទដែលមានចែងនៅក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ឬ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាដែលនៅជាធរមានសុទ្ធតែអនុញ្ញាតឱ្យអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា និងព្រះរាជអាជ្ញាអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បាន ។ ដោយឡែកដោយកម្មវត្ថុនៃការសិក្សានៅទៅនេះ យើងសិក្សាតែការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះរឿងនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ ។

[159] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២១៧ កថាខណ្ឌទី២។
[160] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៦៦។

៥. រយៈពេលនៃការធ្វើបណ្តឹង

ចំពោះរយៈពេលនៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍អំពីរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នវិញ ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទច្បាប់ ***ពុំបានកំណត់រយៈពេលនៃការប្តឹងឡើយ*** ។

រីឯអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ឬ ព្រះរាជអាជ្ញាវិញច្បាប់មានកំណត់ពីរយៈពេលនៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាក់លាក់តែម្តង ។ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ខែ យ៉ាងយូរគិតពីពេលប្រកាសដីកា ។ ប៉ុន្តែចំពោះប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញាវិញ ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលដំណឹងអំពីដីកានេះ[161] ។

ប្រសិនបើការជូនដំណឹងធ្វើឡើងដោយការប្រគល់សេចក្តីចម្លង នៃដីកាដោយមានចំណារទទួលនោះរយៈពេលនៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ផ្តើមគិតចាប់ពីពេលបរិច្ឆេទនៃចំណារទទួលនោះ ។

៦. នីតិវិធីរបស់សភាស៊ើបសួរ

ដូចបានសិក្សាខាងលើរួចមកហើយ សភាស៊ើបសួរជាសភាមួយក្នុងចំណោមសភាផ្សេងទៀត ដែលមានយុត្តាធិការលើរឿងស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដែលភាគីមានសិទ្ធិបានប្តឹងមកខ្លួនដោយមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។ សមត្ថកិច្ចសភាស៊ើបសួរបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបញ្ជូនទៅសភាស៊ើបសួរនៃសាលាឧទ្ធរណ៍[162] ។

៦.១ ទម្រង់ការប្តឹង និងការបញ្ជូនសំណុំរឿង

ទោះបីជាច្បាប់ទទួលស្គាល់សិទ្ធិនៃការប្តឹងក៏ដោយក៏ការប្តឹងត្រូវធ្វើតាមទម្រង់ និង នីតិវិធីឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមការណ៍កំណត់របស់ច្បាប់ ។ តើការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅសភាស៊ើបសួរបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិប្តឹងត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឱ្យការប្តឹងរបស់ខ្លួនមានសុពលភាពត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ ?

ដើម្បីឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ទម្រង់នៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានសិក្សាដូចតទៅ ៖

៦.១.១ ទម្រង់នៃការប្តឹង

ករណីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលធ្វើឡើងដោយព្រះរាជអាជ្ញា ឬ អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ទម្រង់នៃការប្តឹងត្រូវប្រកាសប្តឹងនៅក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការជាន់ដំបូង ។

---

[161] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧០។

[162] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧១។

ចំពោះការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានឃុំខ្លួន ត្រូវធ្វើការប្រកាសប្តឹងនៅមុខប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួន ។ ប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួនត្រូវប្រគល់ភ្លាមនៅលិខិតប្តឹងឧទ្ធរណ៍មួយច្បាប់ជូនទៅក្រឡាបញ្ជីនៃសាលាដំបូង[163] ។ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់តុលាការ ។

បន្ទាប់ពីបានចុះបញ្ជីនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួចហើយ ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ តើត្រូវបញ្ជូនទៅណាទៀត ? បន្ទាប់ពីបានទទួលហើយ តើបុគ្គលនោះត្រូវធ្វើដូចម្តេចទៀត ដើម្បីឱ្យត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ ? ខាងក្រោមនេះ របៀបនៃការបញ្ជូនបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានសិក្សាលម្អិតដូចតទៅ៖

៦.១.២ ការបញ្ជូនសំណុំរឿង

បន្ទាប់ពីទទួលបានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលបានចុះបញ្ជីនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួចហើយ ក្រឡាបញ្ជីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿងត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរឱ្យបានដឹងពីការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅនឹងរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដែលគាត់ទទួលបន្ទុក ។ ក្រឡាបញ្ជីដែលទទួលបន្ទុកនៃសំណុំរឿង ជាអ្នកទទួលបន្ទុកក្នុងការរៀបចំសំណុំរឿង ឯកសារផ្សេងៗទៅសភាស៊ើបសួរនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ✓ ធ្វើសេចក្តីចម្លងនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយសំណុំរឿង
- ✓ រៀបចំឯកសារផ្សេងៗ ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- ✓ ធ្វើបញ្ជីវាយលិខិត ជាដើម ។

សំណុំរឿងត្រូវបញ្ជូនទៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃសភាស៊ើបសួរ នៅក្នុងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍[164] ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយរយៈពេលនេះមិនត្រូវបានយកមកអនុវត្តឡើយប្រសិនបើក្នុងករណីកាលៈទេសៈមិនអាចជំនះបាន ។

៦.២ ការបន្តការស៊ើបសួរ

នៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាដំណាក់កាលនៃនីតិវិធីនៃការស៊ើបសួរដែលចៅក្រមស៊ើបសួរមានករណីស៊ើបសួរទាំងដាក់បន្ទុក និងដោះបន្ទុក ។ នៅក្នុងកិច្ចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបំពេញកិច្ចផ្សេងៗដូចជា៖ សួរ និងស្តាប់ចម្លើយជនត្រូវចោទ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងសាក្សី ការបំពេញវិធានការផ្សេងៗរួមមាន ការចុះទៅទីកន្លែងកើតហេតុការឆែកឆេរ ការចាប់យកវត្ថុតាង ការធ្វើកោសលវិច័យ ការចាត់តាំងអ្នកជំនាញ ការស្តាប់

[163]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧២។

[164]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧៣។

ទូរស័ព្ទ ការចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសជាដើម ក្នុងគោលបំណងធានាឱ្យបាន រកឱ្យឃើញនូវអ្វីដែលជាការពិតដើម្បីរកយុត្តិធម៌ជូនសង្គម ។

ក្នុងន័យនេះ បើទោះបីជាមានការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងរឿងឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក៏ដោយជាគោលការណ៍ក្រៅពីដីកាដំណោះស្រាយ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបន្តការស៊ើបសួររបស់ខ្លួនបាន លើកលែងតែមានសេចក្តីសម្រេចផ្ទុយរបស់សភាស៊ើបសួរ ។ សេចក្តីសម្រេចនេះមិនអាចប្តឹងតវ៉ាបានឡើយ[165] ។

ភាគីអាចទទួលដំណឹងពីកាលបរិច្ឆេទសវនាការ និងអាចប្រគល់សារណារហូតដល់ពេលចាប់ផ្តើមបើកសវនាការ[166] ។ សារណា នឹងត្រូវចុះទិដ្ឋាការដោយក្រឡាបញ្ជី ។ ចំណែកឯអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រគល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ក្រឡាបញ្ជី យ៉ាងយូរបំផុត ១ (មួយ) ថ្ងៃមុនបើកសវនាការ[167] ។ អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ និងមេធាវីអាចពិនិត្យមើលសំណុំរឿងរហូតដល់ពេលបើកសវនាការ ។ អំពីការជូនដំណឹងវិញក្រោយពីប្រធានសភាស៊ើបសួរបានកំណត់ពីកាលបរិច្ឆេទសវនាការហើយ ប្រធានសភាស៊ើបសួរត្រូវជូនដំណឹងដោយផ្ទាល់មាត់អំពីកាលបរិច្ឆេទ បើកសវនាការដល់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍[168] រីឯអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាវិញជាអ្នកទទួលបន្ទុកដល់គូភាគី និងមេធាវី ។ ចំពោះការជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទដែលនៅក្នុងឃុំគេត្រូវធ្វើតាមករណីដូចតទៅនេះ៖

✓ដោយផ្ទាល់មាត់

✓តាមផ្លូវរដ្ឋបាល ឬ

✓តាមរយៈអង្គភាពនគរបាល ឬ កងរាជអាវុធហត្ថ ។

ក្នុងករណីការជូនដំណឹងដោយផ្ទាល់មាត់ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចុះនិទ្ទេសអំពីកាលបរិច្ឆេទនៃការជូនដំណឹងនៅលើរឹមទំព័រនៃដីកា ។ ជនត្រូវចោទ ឬ មេធាវីត្រូវចុះហត្ថលេខារបស់ខ្លួន ។ ក្នុងករណីដទៃទៀត ការជូនដំណឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយសេចក្តីចម្លងដីកាដោយមានចំណារទទួល ។

ការពិភាក្សាដេញដោលស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងបន្ទប់ពិភាក្សាដែលជាបន្ទប់សម្ងាត់ ។ សភាស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យគូភាគីចូលបង្ហាញខ្លួន ។ ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ប្រធានសភាស៊ើបសួរ អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ធ្វើការកត់

[165]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧៥។
[166]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៥៩។
[167]រាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ, *មេរៀននីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌខ្មែរ* (ភ្នំពេញ៖ ,២០០៨), ទំព័រទី៤៣។
[168]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៥៨។

សម្គាល់ខ្លួនដោយសង្ខេប ។ កាលណាការពិភាក្សាដេញដោលបានបញ្ចប់សភាស៊ើបសួរធ្វើការពិគ្រោះសម្រេចដោយគ្មានវត្តមានរបស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ គូភាគី និងមេធាវីឡើយ ។ សាលដីកាត្រូវប្រកាសនៅសាលសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃនោះ ឬ នៅពេលសវនាការនៅពេលក្រោយ ។ សាលដីកាត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធានសភាស៊ើបសួរ ។ សាលដីកាត្រូវតែមានសំអាងហេតុ ហើយត្រូវតែមានធាតុដែលចាំបាច់ដល់ការត្រួតពិនិត្យដល់តុលាការកំពូល ។

សាលដីកាត្រូវជូនដំណឹងដោយផ្ទាល់មាត់ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុត ដល់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវចុះនិទ្ទេសអំពីកាលបរិច្ឆេទនៃការជូនដំណឹងនៅរឹមទំព័រនៃសាលដីកា ហើយអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ត្រូវចុះហត្ថលេខាថាបានទទួលដីកានោះ ។ រីឯជនត្រូវចោទដែល ឬ/និងមេធាវីត្រូវជូនដំណឹងតាមរបៀបដូចខាងក្រោម:

- ✓ ដោយផ្ទាល់មាត់
- ✓ តាមរយៈប្រធានពន្ធនាគារ ឬ មណ្ឌលឃុំខ្លួន ។

ផ្នែកខាងលើនេះ យើងបានសិក្សាអំពីនីតិវិធីរបស់សភាស៊ើបសួរ អំពីរឿងឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន និងនីតិវិធីនៃការបញ្ជូនសាលដីកាជូនចំពោះភាគីជាស្រេចមកហើយផ្នែកខាងក្រោមនេះ ការសិក្សាអំពីអត្ថន័យនៃសាលដីការបស់សភាស៊ើបសួរទាក់ទិនទៅនឹងរឿងឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបានលើកយកមកសិក្សាដូចខាងក្រោម៖

៧. សាលដីការបស់សភាស៊ើបសួរ

សាលដីកា គឺជាសេចក្ដីសម្រេចរបស់សភាស៊ើបសួរ ដែលសម្រេចឆ្លើយតបទៅនឹងការមិនសុខចិត្តនៅនឹងរឿងឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដែល ភាគីបានប្ដឹងមកខ្លួនដើម្បីឱ្យសភាស៊ើបសួរសម្រេចជំនួស ។ សភាស៊ើបសួរ ត្រូវសម្រេចដោយចេញសាលដីកាក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងនៅការិយាល័យនៃសភាស៊ើបសួរ ។ បើផុតរយៈពេលនេះ ជនត្រូវចោទត្រូវបានដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំ លើកលែងតែក្នុងករណីក្នុងករណីដែលមានចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យផ្ទៀងផ្ទាត់ ឬ ក្នុងករណីមានកាលៈទេសមិនអាចមើលឃើញជាមុន ឬ មិនអាចជំនះបាននោះ បង្កជាឧបសគ្គមិនឱ្យប្រកាសសាលដីកាបានក្នុងរយៈពេលនោះ[169] ។ សាលដីការបស់សភាស៊ើបសួរនៅក្នុងរឿងឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នទាក់ទិននឹងបញ្ហានេះ ខ្ញុំសិក្សាអំពី ***សាលដីកាសម្រេចរក្សាទុកសេចក្ដីសម្រេចរបស់សាលាដំបូង*** ឬ ***សាលដីកាបង្គាប់ឱ្យដោះលែង*** ។

[169] ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧៨ កថាខណ្ឌទី១។

សាលដីការក្សាទុកសេចក្តីសម្រេចរបស់សាលាដំបូង ជាសេចក្តីសម្រេចមួយដែលចេញដោយសភាស៊ើបសួរក្នុងការដែលរក្សាទុកសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងទុកជាបានការដដែល ។ ករណីនៃការសម្រេចបែបនេះ សភាស៊ើបសួរបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន សភាស៊ើបសួរត្រូវសំអាងហេតុនៅក្នុងសាលដីការបស់ខ្លួនដោយយោងតាមមូលហេតុទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិមាត្រា ២០៥ (មូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន) ក្រោយពីបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនរួចហើយ សភាស៊ើបសួរត្រូវចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនដោយយោងតាមសាលដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ដែលខ្លួនបានសម្រេចតម្កល់ទុកសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃតុលាការជាន់ទាប (ចៅក្រមស៊ើបសួរ) ។

តែផ្ទុយទៅវិញ បើសភាស៊ើបសួរក្រោយពីបញ្ចប់ដំណើរការនៃការពិភាក្សា ក៏ដូចជាពិនិត្យភស្តុតាង និងសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ភាគីរួចហើយ សភាស៊ើបសួរអាចចេញ***សាលដីកាបង្គាប់សម្រេចឱ្យដោះលែង*** នៅក្នុងករណីនេះ សភាស៊ើបសួរដែលមិនសុខចិត្តទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ អាចប្តឹងសាទុក្ខសាលដីការបស់សភាស៊ើបសួរនៃសាលាឧទ្ធរណ៍បាន ។ ករណីនេះ ប្រសិនបើអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍អាចប្តឹងសាទុក្ខទៅនឹងសាលដីកាបាន ក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ[170] ។ ចំពោះរយៈពេលនៃការរាប់នេះត្រូវគិតតាមករណីនីមួយៗដូចខាងក្រោម:

- ✓ កាលណាសាលដីកាដែលប្តឹងសាទុក្ខនេះ ជាសាលដីកាចំពោះមុខរយៈពេលត្រូវគិតផ្តើមពីថ្ងៃប្រកាសសាលដីកា ។
- ✓ កាលណាសាលដីកាដែលប្តឹងសាទុក្ខ ជាសាលដីកាចាត់ទុកជាចំពោះមុខរយៈពេលត្រូវផ្តើមពីការឱ្យដំណឹង ។
- ✓ កាលណាសាលដីកាសម្រេចដោយកំបាំងមុខ រយៈពេលត្រូវគិតផ្តើមពីការផុតរយៈពេលប្តឹងទាស់ ។

នៅក្នុងករណីដែលសភាស៊ើបសួរបានចេញសាលដីកាបង្គាប់ឱ្យដោះលែងក្តី ប៉ុន្តែអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាបានធ្វើការប្តឹងសាទុក្ខក្នុងអំឡុងពេលនៃច្បាប់កំណត់នោះ ជនដែលជាប់ឃុំនោះមិនត្រូវបានដោះលែងឡើយពោលត្រូវរក្សាឃុំបន្ត[171] ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានធ្វើការប្តឹងសាទុក្ខនោះទេ ជនដែលជាប់ឃុំខ្លួននោះត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពវិញ[172] ។

---

[170]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥២០។

[171]សេចក្តីណែនាំលេខ: ១០២៤ មហក/១៧ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៦ របស់ប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍ និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍។

[172]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា២៧៦។

៨. ការគិតបញ្ចូលថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

ថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវគិតបញ្ចូលទាំងស្រុងទៅក្នុងថិរវេលានៃទោសដែលបានប្រកាស ឬ ជាយថាហេតុនៃថិរវេលាសរុបនៃទោសដែលត្រូវទទួលរងបន្ទាប់ពីការស្រូបទោសបញ្ចូលគ្នា[173] ។ ថេរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ននោះ គឺត្រូវបានគណនាចាប់ពីពេលដែលជនត្រូវចោទត្រូវបានឃុំខ្លួនដោយការចេញដីកាសម្រេច និងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

[173]ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤,១០ សីហា ២០០៧, មាត្រា៥៣០។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ដូចយើងដឹងហើយថា នៅក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌមានដំណាក់កាលផ្សេងៗពីគ្នាដូចជា ដំណាក់កាលមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដំណាក់កាលនៃការស្រាវជ្រាវ ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ និងដំណាក់កាលនៃការជំនុំជម្រះ ។ នៅក្នុងការសិក្សានៃអត្ថបទសារណានេះ យើងធ្វើការសិក្សានៅក្នុងដំណាក់កាលនៃចៅក្រមស៊ើបសួរ ហើយជ្រើសយកតែផ្នែកតូចមួយនៃដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរនេះតែប៉ុណ្ណោះ គឺ *ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ* ។

នៅក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ បានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការនិរន្តរាយមួយក្នុងចំណោមផ្សេងៗទៀតដែលអនុញ្ញាតឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរអាចធ្វើទៅបានក្នុងគោលបំណងដើម្បីធានានៅកិច្ចនៃការស៊ើបសួររបស់ខ្លួន ប្រព្រឹត្តទៅបានដំណើរការល្អប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការស្វែងរកឱ្យឃើញពីអត្ថិភាព នៃអង្គហេតុ បង្ហាញឱ្យឃើញពីពិរុទ្ធភាពរបស់ជនត្រូវចោទ ។ បើទោះបីជាចៅក្រមស៊ើបសួរធ្វើការស៊ើបសួរដោយស៊ើបសួរទាំងភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងភស្តុតាងដោះបន្ទុក ប៉ុន្តែការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅតែជាការចាំបាច់ ។ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទមិនមែនមានន័យថាជននោះមានទោសនោះទេ ពីព្រោះថាវាគ្រាន់តែជាវិធានការដើម្បីឃាត់ជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្នុងពន្ធនាគារដើម្បីរកឱ្យឃើញថាជននោះមានទោស ឬគ្មានតែប៉ុណ្ណោះ ។ មួយវិញទៀត ទាល់តែមានការប្រកាសជាស្ថារដោយសាលដីកា ឬសាលក្រមជាស្ថាពរប៉ុណ្ណោះទើប អាចបញ្ជាក់ថាជនណាម្នាក់មានទោសពីបទល្មើសណាមួយ ។

នៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវធ្វើការពិចារណាក៏ដូចជាធ្វើការសាកសួរព័ត៌មានឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយជាមុនសិន មុននឹងឈានទៅដល់ការសម្រេចការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ ចៅក្រមស៊ើបសួរគប្បីពិនិត្យអំពីលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ ក្នុងគោលដៅធានាឱ្យបាននីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។ ទោះបីជាគោលការណ៍សេរីភាពត្រូវបានទទួលស្គាល់និងយកមកអនុវត្ត ប៉ុន្តែការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងករណីចាំបាច់។

ចៅក្រមស៊ើបសួរ គប្បីពិនិត្យនៅលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនទាក់ទិនទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដូចជា លក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ពីព្រោះថាបទលហុមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នឡើយ ។ លក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងទោសមានន័យថា ក្នុងករណីបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់មានអតិបរមានៃទោសតិចជាមួយឆ្នាំ ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ ។ មួយវិញទៀត អាយុរបស់ជនត្រូវចោទក៏ជាចំណុចសំខាន់ដែរសម្រាប់ចៅក្រមស៊ើបសួរដែលត្រូវតែដឹងដោយហេតុអាយុនេះជាមូលដ្ឋានយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការសម្រេចពីការឃុំខ្លួន និងរយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនដែលត្រូវបានកំណត់ដោយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ អ្វីដែលជាចំណុចពិសេសជានេះទៅទៀតនោះ គឺថាប្រសិនបើជនត្រូវចោទមានអាយុតិចជា១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នឡើយ ។

ក្រៅអំពីលក្ខខណ្ឌខាងលើចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវតែធ្វើការបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូងចំពោះជនត្រូវចោទដោយអាចមានវត្តមានរបស់តំណាងអយ្យការ និងមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនត្រូវចោទប្រសិនបើមាន ក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់ជនត្រូវចោទ ជៀសវាងនៅការភ័ន្តច្រឡំណាមួយដែលអាចកើតមានឡើងជាយថាហេតុ ។ ទន្ទឹមនឹងការបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូងចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវធ្វើការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខ ក្នុងការសាកសួរពីព័ត៌មានមួយចំនួនដែលខ្លួនយល់ឃើញថាជាការចាំបាច់ក្នុងការសម្រេចពីការឃុំខ្លួន ឬ មិនឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ ។

ក្រោយពីការបញ្ចប់កិច្ចទាំងពីនេះរួចហើយ ប្រសិនបើចៅក្រមស៊ើបសួរគាត់យល់ឃើញថាការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នជាការចាំបាច់ គាត់ត្រូវតែបង្ហាញពីមូលហេតុនៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលជាមូលហេតុទូទៅ ឬ ក៏មូលហេតុពិសេសដែលជាការគេចវេះពី ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ។ បន្ទប់មកចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវធ្វើដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន និងចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនទៅលើជនត្រូវចោទដែលជាកម្មវត្ថុនៃការឃុំខ្លួន ។

សរុបសេចក្តីមកការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺពិតជាមានសារសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងកិច្ចដំណើការនៃការស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរដើម្បីស្វែករកយុត្តិធម៌ជូនជនរងគ្រោះ ឬ សង្គម ។

អនុសាសន៍

ឆ្លងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវផ្នែកទ្រឹស្តី និងតាមរយៈការសាកសួរមន្ត្រីដែលអនុវត្តច្បាប់នៅតាមសាលាដំបូងរួចមកយើងសង្កេតឃើញថា គប្បីមានការកែតម្រូវនូវចំណុចមួយចំនួនដូចខាងក្រោម ៖

- ✓ធានាឱ្យបានគោលការណ៍សេរីភាពរបស់ជនត្រូវចោទ ពោលគឺជៀសវាងនៅក្នុងករណីមួយចំនួនដែលការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនមែនជាការចាំបាច់ ។
- ✓ចៅក្រមស៊ើបសួរក្រោយពីទទួលបានសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលត្រូវបានចាត់តាំងដោយប្រធានតុលាការដោយដីកាសម្រេចចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវដំណើរការនៃនីតិវិធីបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូង និងធ្វើការពិភាក្សាចេញដោលចំពោះមុខព្រោះថានីតិវិធីនេះ គឺមានភាពចាំបាច់បំផុតដោយហេតុចៅក្រមស៊ើបសួរអាចស្វែងយល់ និងដឹងពីពត៌មានបន្ថែមអំពីជនត្រូវចោទក្នុងការវិនិច្ឆ័យថាតើខ្លួនត្រូវសម្រេចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ ឬ មិនឃុំ ។
- ✓បើទោះបីជាក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបានចែងថា ***ព្រះរាជអាជ្ញាអាចមានវត្តមាននៅក្របកិច្ចស៊ើបសួរ ជាពិសេសក្នុងការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទក្នុងការសួរតទល់ និងក្នុងការស្តាប់ចម្លើយ*** ប៉ុន្តែពាក្យថាអាចនេះមិនមែនជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់ដែលព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវតែមានវត្តមានគ្រប់ពេលនោះទេ ពេលខ្លួនព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានចូលរួមក្នុងនីតិវិធីនៃការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខឡើយ ដោយគ្រាន់តែធ្វើដីកាសន្និដ្ឋានសុំដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរឱ្យឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ ឬ មិនឃុំតែប៉ុណ្ណោះ ។
- ✓ធានាឱ្យបាននូវនីត្យានុកោលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន លើជនត្រូវចោទ ពោលគឺត្រូវគោរពទៅតាមការណ៍កំណត់របស់ច្បាប់ ។
- ✓បើទោះបីជាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ ជាវិធានការមួយយ៉ាងសំ-ខាន់ដែលផ្តល់ដោយក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌក៏ពិតមែន ក៏ប៉ុន្តែក្នុងករណីមួយចំនួនការឃុំខ្លួន គឺពុំចាំបាច់ឡើយដោយហេតុថាបទល្មើសមានលក្ខណៈស្រាលជនល្មើសជាកុមារ ស្ត្រីដែលមានផ្ទៃពោះ ឬ ក៏មានកូនតូចៗដែលខ្វះអ្នកថែទាំហេតុនេះចៅក្រមស៊ើបសួរ គប្បីសម្រេចឱ្យជនត្រូវចោទនោះមានសេរីភាពធម្មតា

ឬ ក៏សម្រេចដាក់ជនទាំងនោះឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវ-តុលាការ ដោយដាក់កាតព្វកិច្ចមួយ ឬ ច្រើនដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ ។

ក្រៅពីនេះ ក្រោយពេលដែលចៅក្រមស៊ើបសួរបានសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទរួចហើយ ជននោះត្រូវបានឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងពន្ធនាគារដើម្បីរង់ចាំការកាត់ក្តីដោយចៅក្រមជំនុំជម្រះក្រោយពីចៅក្រមស៊ើបសួរបានបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររបស់ខ្លួនដោយដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ខ្ញុំបាទយល់ឃើញថា៖

- ✓ជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានឃុំខ្លួននៅក្នុងពន្ធនាគារនោះ គឺមានភាពខ្វះខាតនៅជំនួយផ្នែកច្បាប់ ហើយពេលខ្លួនពួកគាត់ក៏មានជីវភាពខ្វះខាត់ដែលធ្វើឱ្យគាត់គ្មានលទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិរបស់គាត់តាមផ្លូវច្បាប់ ដូចជាសិទ្ធិក្នុងការស្នើសុំនៅក្រៅឃុំ សិទ្ធិក្នុងការប្តឹងជិតចិត្ត សិទ្ធិក្នុងការប្តឹងទៅនឹងដីកាផ្សេងៗរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរដែលច្បាប់បានផ្តល់ជូនគាត់ ។
- ✓ការថែទាំសុខភាព ពន្ធនាគារនីមួយៗតែងតែមានពេទ្យប្រចាំការជានិច្ច ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយសេវានេះ គួរត្រូវបង្កើននៅតាមមណ្ឌលពន្ធនាគារនីមួយៗ និងបំពេញការងារព្យាបាលប្រកបដោយមនសិការវិជ្ជាជីវៈ ជាពិសេសមានការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ទៅលើជនត្រូវចោទជាជនចាស់ជរា អនីតិជន និងស្ត្រីដែលមានផ្ទៃពោះ ឬ ជនត្រូវចោទដែលមានជម្ងឺប្រចាំកាយជាដើម ។
- ✓គួរផ្តល់លទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ដល់សាចញ្ញាតិ ដូចជាឪពុកម្តាយ របស់ជនត្រូវចោទជាដើមក្នុងការចូលជួបជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះ ។
- ✓ការពន្លឿននីតិវិធី ចៅក្រមស៊ើបសួរគួរផ្តល់អាទិភាពចំពោះសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌទាំងឡាយណាដែលមានជនត្រូវចោទដែលនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាពិសេស គឺសំណុំរឿងដែលមានជនត្រូវចោទជាអនីតិជនជាដើម ។
- ✓ធានាឱ្យមានការសហការល្អជាមួយស្ថាប័នជំនួយផ្សេងទៀតៈ ដែលក្នុងករណីខ្លះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវតម្រូវឱ្យមានការសហការ ឬជំនួយពីស្ថាប័នផ្សេងទៀត ហើយប្រសិនបើគ្មានការសហការល្អ ការមិនយល់អំពីនីតិវិធីតុលាការនោះធ្វើឱ្យការស៊ើបសួររបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរមានការយឺត

យ៉ាវ ហើយពេលខ្លះនាំឱ្យមានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទលើស ពីរយៈពេលដែលច្បាប់បានកំណត់ ៕

ឯកសារយោង

១. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាតិ

១. រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៣ បោះពុម្ពឡើងវិញដោយអគ្គលេខាធិការនៃរដ្ឋសភាឆ្នាំ២០១៥។

២. ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការ, នស/រកម/០៧១៤/០១៥, ១៦ កក្កដា ២០១៤។

៣. ច្បាប់ស្តីពីយុត្តិធម៌អនីតិជន, នស/រកម/០៧១៦/០០៩, ១៤ កក្កដា ២០១៦។

៤. ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/០៨០៧/០២៤, ១០ សីហា ២០០៧។

៥. ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា២៤៧ មាត្រា៣៦៨ មាត្រា៣៧២ និងមាត្រា៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ,លេខ នស/រកម/០៦១៣/០០៩, ០៩ មិថុនា ២០១៣។

៦. ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/១១០៩/០២២, ៣០ វិច្ឆិកា ២០០៩។

៧. ច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ១៩៩៣ ក្រឹត្យ/ច្បាប់/លេខ ២១ក្រ/០៨ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃរដ្ឋកម្ពុជា។

២. លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តអន្តរជាតិ

១. សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សត្រូវបានអនុម័ត និងប្រកាសដោយសេចក្តីសម្រេចចិត្ត នៃមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិលេខ២១៧ A(III) នៅថ្ងៃទី១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧។

២. កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ត្រូវបានអនុម័តដោយអង្គការសហប្រជាជាតិថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៦៦ និងចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ស្របតាមមាត្រា៤៩ កម្ពុជាក្លាយជារដ្ឋភាគីនៅថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩២។

៣. សៀវភៅ និងឯកសារផ្សេងៗ

១. សេចក្តីពន្យល់នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា សេចក្តីពន្យល់ករណីយុត្តិសាស្ត្រ អ.វ.ត.ក និងអន្តរជាតិសម្រាំង បោះពុម្ពផ្សាយលើកទី២ នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥។

២. អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា.២០១៥.*វិធានផ្ទៃក្នុង (វិសោធន កម្មលើកទី៩)* (ភ្នំពេញ:វិធានផ្ទៃក្នុង)។

៣. ក្រសួងយុត្តិធម៌.២០០៥.មគ្គុទេសក៍ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌខ្មែរការស៊ើបអង្កេត និងការស៊ើបសួរត្រៀម.ភ្នំពេញះហ្វូឈានបោះពុម្ពផ្សាយ។

៤. ក្រសួងយុត្តិធម៌.២០០៦.សៀវភៅក្បួននីតិវិធីតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ.ភ្នំពេញះ ក្រសួងយុត្តិធម៌។

៥. ជួនសុរាសី,២០១១.នីតិវិធីសង្ខេបៈ រដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌ.មេរៀន, ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។

៦. វ៉ាន់ ច័ន្ទតារា.២០១៤.នីតិសិទ្ធិមនុស្ស.ភ្នំពេញះសាលាជំនាញច្បាប់មេគង្គ។

៧. កេរ្តិ៍ដំណែលនៃដំណើការក្តីព្រហ្មទណ្ឌរបស់អ.វ.ត.ក ក្នុងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ កម្ពុជា។

៨.រាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ.២០០៨.*មេរៀននីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌខ្មែរ*.ភ្នំពេញ ះរាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ។

៨. មជ្ឈមណ្ឌលសិទ្ធិមនុស្សកម្ពុជា.២០១១.*របាយការណ៍ប្រចាំឆមាសសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌នៅកម្ពុជា.* ភ្នំពេញ.មជ្ឈមណ្ឌលសិទ្ធិមនុស្ស។

៩.រុនពណ្ណារិទ្ធ,ចាំង ស៊ីណាត.២០១៥-២០១៦.នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ.មេរៀនសម្រាប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រឆ្នាំទី២,សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច។

១០. សុខ រឿន.២០១០-២០១១.នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ.មេរៀនសម្រាប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ, សាលកវិទ្យា ល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច។

១១. ក្រសួងយុត្តិធម៌.២០១៤.សន្និសីទស្តីពីការណែនាំការអនុវត្តដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងសារាចរនានាស្តីពីជំរើសផ្សេងទៀត ក្រៅពីការឃុំខ្លួន.ភ្នំពេញះ ក្រសួងយុត្តិធម៌។

១២.ផុនវណ្ណា.២០១៦.ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន.ធ្វើបទបង្ហាញ,សាលាត្រាជូ ភ្នំពេញ,១៩ មិថុនា។

១៣.លិខិតរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍និងមហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍,លេខ: ១០២៤ មហក/១៦,០៧ ធ្នូ ២០១៦។

១៤. លិខិតរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌,លេខ:១២០ កយ.រប/១៦, ២៣មករា ២០១៤។

១៥. ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី.២០១១.សន្ទានុក្រមពាក្យច្បាប់ខ្មែរ-អង់គ្លេស-បារាំង. ភ្នំពេញ៖ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។

១៦. ហ៊ីង ធីឫទ្ធិ.២០១២.វចនានុក្រមច្បាប់ ខ្មែរ-អង់គ្លេស.ភ្នំពេញ។

ឧបសម្ព័ន្ធ

បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១	ដីកាសម្រេច
ឧបសម្ព័ន្ធទី២	សេចក្ដីសម្រេច
ឧបសម្ព័ន្ធទី៣	ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ
ឧបសម្ព័ន្ធទី៤	ដីកាសន្និដ្ឋានសុំឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន
ឧបសម្ព័ន្ធទី៥	ដីកាចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបសួរ
ឧបសម្ព័ន្ធទី៦	កំណត់ហេតុស្ដីពីការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង
ឧបសម្ព័ន្ធទី៧	កំណត់ហេតុស្ដីពីការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខ
ឧបសម្ព័ន្ធទី៨	ដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន
ឧបសម្ព័ន្ធទី៩	លិខិតបញ្ជូន
ឧបសម្ព័ន្ធទី១០	ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន
ឧបសម្ព័ន្ធទី១១	ដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួន
ឧបសម្ព័ន្ធទី១២	កំណត់ហេតុស្ដីពីការស្ដាប់ចម្លើយដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬ ជនរងគ្រោះ
ឧបសម្ព័ន្ធទី១៣	កំណត់ហេតុស្ដីពីការស្ដាប់ចម្លើយសាក្សី
ឧបសម្ព័ន្ធទី១៤	កំណត់ហេតុសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ
ឧបសម្ព័ន្ធទី១៥	ពាក្យសុំពឹងពាក់មេធាវី
ឧបសម្ព័ន្ធទី១៦	ពាក្យការពារក្ដី
ឧបសម្ព័ន្ធទី១៧	ពាក្យស្នើសុំឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្ដោះអាសន្ន
ឧបសម្ព័ន្ធទី១៨	ដីកាបញ្ជូនឱ្យឆ្លើយ
ឧបសម្ព័ន្ធទី១៩	ដីកាបង្គាប់ឱ្យដោះលែង
ឧបសម្ព័ន្ធទី២០	ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្ដោះអាសន្ន
ឧបសម្ព័ន្ធទី២១	ដីកាសម្រេចដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២២	លិខិតជូនដំណឹងអំពីការបិទការស៊ើបសួរ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២៣	លិខិតជូនពត៌មានអំពីការបញ្ចប់ការស៊ើបសួរ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២៤	ដីកាបញ្ជូនសំណុំរឿងឱ្យពិនិត្យ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២៥	ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២៦	ដីកាដំណោះស្រាយ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២៧	លិខិតជូនដំណឹងពីការសម្រេចបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅជំនុំជម្រះ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៨ លិខិតជូនដំណឹងពីដីកាដំណោះស្រាយ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២៩ ដីកាបង្គាប់រក្សាទុកជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្នុងឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន
ឧបសម្ព័ន្ធទី៣០ សាលដីកាសភាស៊ើបសួរ

ជំពូកទី១៖
គោលការណ៍ទូទៅ និង
ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

ជំពូកទី២៖
នីតិវិធីនៃការឃុំខ្លួន
បណ្តោះអាសន្ន

ជំពូកទី៣៖

ការបញ្ឈប់ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន

អនុសាសន៍

ឯកសារយោង

សេចក្ដីផ្ដើម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣

អយ្យការអម
សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ
៧២៦អ.ក
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧
លេខ ៖ ៥៥៣ ដកសស

ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ

យើង តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល។

បានឃើញ របាយការណ៍សរុបលេខៈ០៦៦ របក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧របស់អធិការស្រុកស្អាង។

ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារខាងលើ

យល់ឃើញថា មានតម្រុយសន្និដ្ឋានថា ៖

១-នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន	៖ ភេទប្រុស អាយុ៣១ឆ្នាំ ។ឃាត់ខ្លួន(១១-០៦-១៧)
មុខរបរ	៖ នៅផ្ទះ។
ទីកន្លែងកំណើត	៖ ភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល។
ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន	៖ ភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល។
សញ្ជាតិ	៖ ខ្មែរ ប្រពន្ធឈ្មោះ មានកូន០១នាក់។
ឪពុកឈ្មោះ	៖ (រ) / ម្ដាយឈ្មោះ (រ) ។
កំរិតវប្បធម៌	៖ ថ្នាក់ទី២ ទោសពីមុន ធ្លាប់ជាប់មណ្ឌលអប់រំបន្សាបគ្រឿងញៀន១ខែ។

បានប្រព្រឹត្តអំពើដូចតទៅ៖

កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង១៨.០០នាទី មានករណី៖ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា កើតឡើងនៅចំណុច ភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល បង្កឡើងដោយឈ្មោះ ដែលជាមនុស្សបែកថ្នាំញៀន (ធ្លាប់អប់រំនៅមណ្ឌលផ្ដាច់គ្រឿងញៀន) បានវាយបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ឪពុក រួមមានដូចជា៖ ស៊ុមបង្អួចចំនួន០៤ និងទូឈើកញ្ចក់ចំនួន១ ដោយវាយនឹងដងរណាដែក។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងរករឿងឪពុកបង្កើត និងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្លួនទៀតផង។ ក្រោយមកឪពុករបស់ជនបង្កបានរាយការណ៍ជូនសមត្ថកិច្ចប៉ុស្តិ៍រដ្ឋបាលឱ្យចុះមកធ្វើការឃាត់ខ្លួនតែម្ដង។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤

អយ្យការអម
សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៧២៦អ.ក
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

ដីកាសន្និដ្ឋានសុំឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន

យើង ; តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ ៥៥៣ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ដែលបើកការស៊ើបសួរពីបទ ៖ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា តាមមាត្រា ៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

បានឃើញដីកាបញ្ជូនឱ្យឆ្លើយ ចុះថ្ងៃទី............ ខែ.......... ឆ្នាំ..............របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

បានឃើញមាត្រា ២០៣, មាត្រា ២០៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

ដោយហេតុថា ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នជាមូលហេតុតែមួយគត់ ដើម្បី ៖

☐ បញ្ចប់បទល្មើស ឬបង្ការបទល្មើសកុំឱ្យកើតជាថ្មី ។
☐ រារាំងកុំឱ្យមានការគាបសង្កត់លើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ ឬដើម្បីរារាំងកុំឱ្យមានការត្រូវរ៉ូវគ្នារវាង ជនត្រូវចោទ និង អ្នកសមគំនិត ។
☐ រក្សាភស្តុតាង ឬតម្រុយជាសម្ភារៈ ។
☐ ធានារក្សាជនត្រូវចោទ ទុកជូនតុលាការចាត់ការតាមនីតិវិធី ។
☐ ការពារសន្តិសុខឱ្យជនត្រូវចោទ
☐ ធានារក្សាសណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ កុំឱ្យមានការច្របូកច្របល់ដែលបណ្ដាលមកពីបទល្មើស

យល់ឃើញថា

ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ជាមធ្យោបាយសម្រាប់បញ្ចប់ភាពចលាចល ចំពោះសណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ដោយមូលហេតុថា ៖
ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទល្មើស ។
កាលៈទេសៈនៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។
ទំហំនៃព្យសនកម្មដែលបទល្មើសបានបង្កឡើង។

ហេតុ ដូច្នេះសម្រេច

ប្ដឹងសុំឱ្យ ចៅក្រមស៊ើបសួរ សម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើ៖

ឈ្មោះ ។

ធ្វើនៅអយ្យការ, ថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

តំណាងអយ្យការ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៥

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

លេខ: 661 ដកចត/១៧

ដីកាចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង ... ប្រធានសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

-បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: 726 អក ចុះថ្ងៃទី 12 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

-បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ: 555 ដកសស ចុះថ្ងៃ 12 ខែ 06 ឆ្នាំ២០១៧ របស់លោក.......... ជាតំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

សម្រេច

ចាត់តាំងលោក.......... ជាចៅក្រមស៊ើបសួរលើសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌខាងលើ ដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធីច្បាប់ ។

កណ្តាល ថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ្នាំ២០១៧

ប្រធាន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៦

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៖ 326 អ.ក
ចុះថ្ងៃទី 12 ខែ 06 ឆ្នាំ២០17
សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ៖ 404 សស
ចុះថ្ងៃទី 12 ខែ 06 ឆ្នាំ២០17

កំណត់ហេតុស្ដីពីការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង

(មាត្រា ១៤៣. ១៤៤. ២៤០ និងមាត្រា ២៤១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ)

ឆ្នាំពីរពាន់ [illegible] ខែ [illegible] ថ្ងៃទី [illegible] វេលាម៉ោង [illegible] ។

យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

អមដោយលោក ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បុគ្គលដែលនៅចំពោះមុខយើង បានផ្ដល់នូវព័ត៌មានអំពីអត្តសញ្ញាណដូចខាងក្រោម ៖

នាមត្រកូល ៖............................ នាមខ្លួន ៖..............................

កើតថ្ងៃទី ៖.............................. សញ្ជាតិ ៖ [illegible] .... ទីកន្លែងកំណើត ៖

នៅភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible]

ខេត្ត [illegible] ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ៖ នៅភូមិ [illegible]

ឃុំ [illegible] ស្រុក [illegible] ខេត្ត [illegible]

មុខរបរ ៖ [illegible] ☐នៅលីវ ឬ ☐រៀបការរួចហើយ ឬ

ប្រពន្ធឈ្មោះ..មានកូន..............................នាក់

ឪពុកឈ្មោះ..រ/ស ម្ដាយឈ្មោះ..រ/ស

[ ] ជិតជន ឬ [ ] អជិតជន ប្រវត្តិនៃការផ្ដន្ទាទោសដោយតុលាការ..............................

☐ ជននេះបានប្រកាសប្រាប់ថា ខ្លួនមានអំពើកាចទារុណលើក្មេងអាយុក្រោម ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដែលស្ថិតនៅលើនៅបច្ចុប្បន្ន ។

[ ] ជននេះ បានប្រាប់ថា ចេះអាន និងចេះសរសេរភាសាខ្មែរ

[ ] ជននេះ បានប្រាប់ថា មិនចេះអាន និងមិនចេះសរសេរភាសាខ្មែរ

បន្ទាប់ពីបានផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណរបស់ជននេះ យើងបានប្រាប់ដល់ជននេះឱ្យដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីរឿងក្ដី ដែលត្រូវបានអយ្យការបានប្ដឹងមកយើង តាមរយៈដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ ៖....................អ៊កសស ចុះថ្ងៃទី...............ខែ..................ឆ្នាំ២០...........
ដែលជាហេតុនាំឱ្យមានការបង្ហាញខ្លួនជននេះចំពោះមុខយើង ព្រមទាំងប្រាប់ជននេះឱ្យដឹងអំពីបទចោទប្រកាន់ ចំពោះរឿងក្ដីដូចខាងក្រោម ៖

....

....

....

យើងបានជូនដំណឹងដល់ជននេះថា យើងគ្រោងនឹងដាក់ជននេះឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យ ចំពោះរឿងក្តីដែលយើងទើបនឹងរៀបរាប់អោយជននេះដឹងយ៉ាងច្បាស់ ។

☐ លោក-លោកស្រី....................................ជាមេធាវី នៃជនត្រូវចោទដែលត្រូវបានកោះហៅនៅ ថ្ងៃទី...........ខែ............ឆ្នាំ.............ហើយដើម្បីឱ្យលោក-លោកស្រីមេធាវីអាចត្រៀមរៀបចំការពារកូនក្តីខ្លួនបាន ។

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជននេះអំពីសិទ្ធិទទួលបានជំនួយមេធាវី ដែលជននេះអាចជ្រើសរើសពីងមេធាវីដោយខ្លួនឯង ឬ អាចសុំឱ្យគេចាត់តាំងមេធាវីណាម្នាក់ឱ្យបគាត់ ។

☐យើងបានប្រាប់ផងដែរដល់ជននេះថាប្រសិនបើមិនធ្វើការជ្រើសរើសពីងមេធាវីដោយខ្លួនឯងទេ មេធាវីមួយរូប នឹងត្រូវចាត់តាំងដោយឯកឯង ដោយសារតែជននេះជាអនីតិជន។

ជននេះ បានប្រកាសប្រាប់ថា ៖

☐ខ្ញុំជ្រើសរើសមេធាវីដោយខ្លួនឯង

☐ខ្ញុំស្នើសុំឱ្យចាត់តាំងមេធាវីមួយរូបឱ្យខ្ញុំ

☐ខ្ញុំបដិសេធជំនួយពីមេធាវី

យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទថា គាត់មានសិទ្ធិអាចនៅស្ងៀមមិនផ្តល់ចម្លើយក៏បាន ឬ អាចធ្វើសេចក្តីប្រកាសផ្សេងៗ ឬ អាចឱ្យយើងសួរចម្លើយក៏បាន ។

ជននេះ បានប្រកាសប្រាប់ថា ៖..

....

....

លោក-លោកស្រី មេធាវី ៖...........................បានផ្តល់សេចក្តី កត់សម្គាល់ការពារថា

....

....

☐យើងបានជូនដំណឹងដល់ជននេះថា យើងសម្រេចដាក់គាត់ឱ្យ ស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យ ៖

☐ចំពោះអង្គហេតុទាំងអស់ដែលយើងបានប្រាប់ឱ្យដឹង ។

☐ចំពោះតែអង្គហេតុដែលរៀបរាប់ខាងក្រោម ដែលយើងបញ្ជាក់ប្រាប់ជននេះអំពីពេញ: នៃបទល្មើស ៖..

....

យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទ អំពីសិទ្ធិក្នុងការសុំឱ្យយើងធ្វើកិច្ចស៊ើបសួរមួយ ឬច្រើន ឬ ក៏អាចធ្វើពាក្យប្តឹងសុំមោឃភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយផ្អែកតាមមូលដ្ឋាន នៃមាត្រា ២៥៣ ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា២៦៧ នៅក្នុងពេល នៃដំណើរការនៃការស៊ើបសួរក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទអំពីសិទ្ធិ ក្នុងការជ្រើសរើសមេធាវីសម្រាប់នីតិវិធីបន្ទាប់មកទៀត ហើយប្រសិនបើមិនបានធ្វើការជ្រើសរើសមេធាវីដោយខ្លួនឯងទេ និងបើសិនជាមានសំណើសុំ យើងនឹងចាត់តាំងមេធាវីមួយរូបជូន (សម្រាប់តែក្នុងករណី ដែលជនត្រូវចោទមិនបានជ្រើសរើសពឹងពាក់មេធាវីដោយខ្លួនឯង និងមិនបានស្នើសុំឱ្យ ចាត់តាំងមេធាវីឱ្យ) ។

ជនត្រូវចោទ បានប្រកាសប្រាប់ថា ៖

☐ខ្ញុំជ្រើសរើសពឹងពាក់មេធាវីដោយខ្លួនឯង

☐ខ្ញុំស្នើសុំឱ្យចាត់តាំងមេធាវីមួយរូបឱ្យរូបខ្ញុំ

☐ខ្ញុំបដិសេធជំនួយពីមេធាវី

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទថាគាត់អាចសុំឱ្យបិទការស៊ើបសួរបាននៅក្រោយពេលផុតរយៈពេលមួយឆ្នាំ ដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ២៨៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទថា នៅថ្ងៃនេះ យើងសម្រេចឃុំខ្លួនគាត់បណ្ដោះអាសន្ន ។

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទថា នៅថ្ងៃនេះ យើងសម្រេចដាក់គាត់ឱ្យនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការនិងប្រាប់ឱ្យគាត់ពីកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយដែលគាត់ត្រូវគោរព។

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទថា យើងសម្រេចមិនឃុំខ្លួន (ឱ្យនៅក្រៅឃុំ) ។

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទថា ៖

-គាត់ត្រូវប្រកាសប្រាប់អំពីអាសយដ្ឋានដែលអាចជាអាសយដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួនឬជាអាសយដ្ឋានរបស់តតិយជនណាម្នាក់ដែលទទួលបន្ទុកទទួលយកលិខិតដែលបញ្ជូនទៅឱ្យគាត់ប្រសិនបើគាត់អាចផ្ដល់ឱ្យភ្លាមនូវការព្រមព្រៀង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបស់តតិយជននោះ ។

-អាសយដ្ឋានដែលត្រូវប្រកាសប្រាប់ត្រូវមានទីតាំងស្ថិតនៅ.......................................
....

ជនត្រូវចោទបានប្រកាសអាសយដ្ឋានដូចខាងក្រោម ៖

អាសយដ្ឋាននេះជា ៖ ☐អាសយដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន

☐អាសយដ្ឋានរបស់ ៖ ....

☐យើងបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទទៀតថា ៖

-រហូតដល់ការបិទការស៊ើបសួរ គាត់ត្រូវប្រាប់ដល់ យើងគ្រប់ការផ្លាស់ប្ដូរអាសយដ្ឋានដែលបានប្រកាសប្រាប់ខាងលើដោយការប្រកាសជាថ្មី ឬ ដោយលិខិតអនុសិដ្ឋ ។

-ត្រូវគោរពការជូនដំណឹង ឬ ការឱ្យដំណឹងដែលបញ្ជូនទៅអាសយដ្ឋាន ដែលបានប្រកាសប្រាប់ខាងលើហើយត្រូវចាត់ទុកថា ជូនដំណឹងដល់រូបជនត្រូវចោទ ។

☐ យើងបានឱ្យជនត្រូវចោទឱ្យអានឡើងវិញ នូវសេចក្ដីប្រកាសទាំងអស់របស់ខ្លួនដែលយើងបានកត់ចម្លងចូលក្នុង កំណត់ហេតុនេះហើយបើមិនបដិសេធត្រង់ចំណុចណាទេឱ្យចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្ដិតមេដៃលើកំណត់ហេតុនេះ ។

☐បានអានឱ្យស្តាប់ចប់សព្វគ្រប់ ហើយជនត្រូវចោទមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និង បានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើ និងក្រឡាបញ្ជី ។

☐បានអានចប់សព្វគ្រប់ដោយអ្នកបកប្រែ ហើយជនត្រូវចោទមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង ក្រឡាបញ្ជី និងអ្នកបកប្រែ ។

អ្នកបកប្រែ ជនត្រូវចោទ មេធាវី ក្រឡាបញ្ជី ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៧

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ...[illegible]...អ.ក
ចុះថ្ងៃទី..១២...ខែ..[illegible]......ឆ្នាំ..២០១៧.....
សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខៈ...[illegible]......សស
ចុះថ្ងៃទី..១២...ខែ..[illegible]......ឆ្នាំ..២០១៧....

កំណត់ហេតុស្ដីពី
ការពិនិត្យសួរដេញដោលចំពោះមុខ

(មាត្រា ២០៣ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ)

ឆ្នាំពីរពាន់[illegible]...ខែ.[illegible].....ថ្ងៃទី[illegible]..........វេលាម៉ោង.[illegible]... ។

យើង .... ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល អមដោយលោក .... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

យោងតាមដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខៈ.....................ដកសស ចុះថ្ងៃទី........... ខែ..............ឆ្នាំ២០........របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

បុគ្គលដែលនៅចំពោះមុខយើង បានផ្ដល់ព័ត៌មានអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនដូចខាងក្រោម៖

ឈ្មោះ........ ....ភេទ.[illegible]...ជាតិ..[illegible]...........កើតថ្ងៃទី.........[illegible]............
នៅភូមិ.[illegible]...............ឃុំ...[illegible]......................ស្រុក..[illegible]......
ខេត្ត..[illegible]........កំរិតវប្បធម៌..............................មុខរបរ..[illegible]..................
ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិ..[illegible]..........ឃុំ..[illegible]..........................ស្រុក......[illegible]...............
ខេត្ត..[illegible]..........នៅលីវ ឬ រៀបការ ឈ្មោះ ប្ដី ឬ ប្រពន្ធ.... ....
មានកូន..[illegible].....នាក់ ឪពុកឈ្មោះ.... ...."រស់-ស្លាប់" ម្ដាយឈ្មោះ.... ...."រស់-ស្លាប់"
ទោសពីមុន. ....[illegible].. ។

តើអ្នកឯងចេះអាន និងសរសេរភាសាខ្មែរដែរ ឬទេ?..

ជននេះត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទល្មើស៖.....[illegible]........
....តាមមាត្រា [illegible]
[illegible]...ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ.[illegible]
[illegible]..............ឃុំ.....[illegible]...............................
ស្រុក...[illegible]..................................ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី....[illegible].....ខែ..[illegible]....ឆ្នាំ២០.[illegible]...។

លោក លោកស្រី មេធាវី.......................................ដែលជនត្រូវចោទបានជ្រើសរើសពីឯកជនដោយខ្លួនឯង ឬ ដែលត្រូវបានចាត់តាំងដោយគណៈមេធាវី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានមកបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងបន្ទប់នៅចំពោះមុខយើង បន្ទាប់ពីបានពិគ្រោះមើលសំណុំរឿង និងបានធ្វើទំនាក់ទំនងដោយសេរីជាមួយនឹងជនត្រូវចោទ នៅពេលបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូង ។

យើងបានប្រាប់ជនត្រូវចោទថា៖

☐ យើងមានបំណងសម្រេចឃុំខ្លួន ជនត្រូវចោទជាបណ្ដោះអាសន្ន។

☐ ជនត្រូវចោទអាចស្នើសុំពន្យាពេល ដើម្បីរៀបចំការពារខ្លួន ។

☐ យើងនឹងសម្រេចអំពីការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ននៅថ្ងៃនេះ។

ជនត្រូវចោទបានប្រកាសប្រាប់ថា៖...

....

....

ការពិភាក្សាដេញដោលចំពោះមុខទាក់ទងនឹងការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន៖

☐ ត្រូវបានធ្វើ

☐ ត្រូវបានលើកទៅថ្ងៃទី..........ខែ............ឆ្នាំ២០.......តាមសំណូមពររបស់...............................

តំណាងអយ្យការបានបង្ហាញនូវសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួនដូចខាងក្រោម៖

....

....

ជនត្រូវចោទបានបង្ហាញសេចក្ដីសង្កេតរបស់ខ្លួន ដូចខាងក្រោម៖

....

....

លោក-លោកស្រីមេធាវី..............................បានបង្ហាញសេចក្ដីសន្និដ្ឋានការពារដូចខាងក្រោម៖

....

....

យើងបានប្រាប់ទៅជនត្រូវចោទថា យើងសម្រេចចេញដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបណ្ដោះអាសន្ន ដោយមានសំអាងហេតុ ហើយយើងសម្រេចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួននៅថ្ងៃនេះ ។

យើងបានអញ្ជើញជនត្រូវចោទឱ្យអានឡើងវិញ នូវសេចក្ដីប្រកាសទាំងអស់របស់ខ្លួន ដែលយើងបានកត់ចម្លងចូលក្នុងកំណត់ហេតុនេះហើយបើមិនបដិសេធត្រង់ចំណុចណាទេ ឱ្យចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃនៅលើកំណត់ហេតុនេះ ។

បានអានចប់សព្វគ្រប់ ហើយជនត្រូវចោទមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង និងក្រឡាបញ្ជី ។

បានអានចប់សព្វគ្រប់ដោយអ្នកបកប្រែ ហើយជនត្រូវចោទមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង ក្រឡាបញ្ជី និងអ្នកបកប្រែ ។

អ្នកបកប្រែ	ជនត្រូវចោទ	មេធាវី	ក្រឡាបញ្ជី	ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៨

លិខិតបញ្ជូន

យើង [illegible] ជាក្រឡាបញ្ជីបានប្រគល់ដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលេខៈ 1435 ដក
សឃខ ចុះថ្ងៃទី..12 ខែ..06... ឆ្នាំ២០១៧
ដល់ឈ្មោះខាងក្រោម នៅថ្ងៃទី .... ខែ.......... ឆ្នាំ២០១៧

អ្នកប្រគល់

[illegible]
តំណាងរដ្ឋការ

អ្នកទទួល
មេធាវីជនត្រូវចោទ

ជនត្រូវចោទ

សំគាល់៖ [illegible]

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៩

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ ៧២៦ អ.ក
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧
សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខៈ ៤០៤
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧
លេខ[1] ១៤៣៥/១៧

ដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

យើង ... ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល អមដោយលោក ... ជាក្រឡាបញ្ជី ។

- បានឃើញមាត្រា២០៣ ដល់មាត្រា២០៦ និងមាត្រាផ្សេងៗទៀតនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលទាក់ទងនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។

- បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខៈ ៥៥៣ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ដែលបានដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យៈ

ជនត្រូវចោទឈ្មោះ ... ភេទប្រុស អាយុ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបរនៅផ្ទះ មានទីកន្លែងកំណើត និងទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិព្រែកព្រៃ ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ប្រពន្ធឈ្មោះ ... មានកូន ០១នាក់ ពិរុទ្ធឈ្មោះ ... (ក) ក្រៅឈ្មោះ ... (ក) ជានីតិជន ទោសពីមុន ធ្លាប់ជាប់មណ្ឌលអប់រំបន្សាបគ្រឿងញៀន៦ខែ ។

ជននេះត្រូវបានដាក់នៅក្រោមការពិនិត្យពីបទៈ *ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា* ប្រព្រឹត្តនៅភូមិព្រែកព្រៃ ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា *៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ* ។

បានឃើញកំណត់ហេតុស្តីពីការសួរចម្លើយលើកដំបូង

បានឃើញកំណត់ហេតុស្តីពីការជំនុំជម្រះដោយផ្ទាល់មុខ និងការ[illegible]

I ស្ថានភាពអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់

[1] [illegible]

១.ក្នុងករណីបច្ចុប្បន្នជនត្រូវចោទឈ្មោះ សុក ប៊ូឡា ត្រូវចោទពីបទ៖ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា ។

២.ប្រព្រឹត្តិនៅភូមិព្រែកក្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា *៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ* ។

(សង្ខេបអង្គហេតុនៃរឿង)

នៅថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១៤:០០ នាទីមានករណី *ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា* កើតឡើងនៅចំណុចភូមិព្រែកក្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ដែលជាអ្នកបែកថ្នាំញៀន (ធ្លាប់អប់រំនៅមណ្ឌលផ្តាច់គ្រឿងញៀន) បានកាយបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ឪពុករួមមានដូចជាៈ ស៊ុមរូបថតចំនួន៤ និងទូរឈើកញ្ចក់ចំនួន០១ ដោយវាយនឹងដងណោរដែក ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះថែមទាំងកេរឿងឪពុកបង្កើត និងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្លួនទៀតផង ។ ក្រោយមកឪពុករបស់ជនបង្កបានរាយការណ៍ជូនសមត្ថកិច្ចមូលដ្ឋានឱ្យចុះមកធ្វើការឃាត់ខ្លួនតែម្តង ។

៣. តំណាងអយ្យការ បានស្នើសុំឃុំខ្លួន ☐ មិនឱ្យឃុំខ្លួន☐បណ្តោះអាសន្ន លើជនត្រូវចោទខាងលើផ្អែកលើសំអាងហេតុដូចតទៅ .... ។

៤. ជនត្រូវចោទឈ្មោះ ស្នើសុំ (កូនក្តី) នៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នដាក់ក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការដោយសំអាងហេតុផលថា.. ។

II. សំអាងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច

៥.ជនត្រូវចោទខាងលើត្រូវចោទពីបទមជ្ឈិម ដែលច្បាប់កំណត់ដាក់ពន្ធនាគារស្មើឬលើសពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ (មាត្រា២០៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ) ។

៦. ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមានសារៈសំខាន់ដើម្បីធានាការស្រាវជ្រាវ ។

៧.ដើម្បីធានាកុំឱ្យជនត្រូវចោទរូបនេះរត់គេចខ្លួននិងដើម្បីរក្សាជនត្រូវចោទទុកជូនតុលាការដាក់ការអនុវត្តនីតិវិធីស្របច្បាប់ឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទរូបនេះជាបណ្តោះអាសន្ន ។

(ហេតុផលជាមូលដ្ឋានពីថេរវេលា នៃការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន
និងមានយោងតាមបញ្ញត្តិច្បាប់)

....

....

....

....

....

....

....

ដោយសារមិនមានវិធានការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការណាមួយដែលមានលក្ខណៈតឹងរឹង និងអាចធានាឱ្យមានការបំពេញកិច្ចការប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ចំពោះស្ថានភាពតម្រូវទាំងអស់នេះ ហើយមានតែការឃុំខ្លួន ដែលជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បីសម្រេចនូវគោលដៅខាងលើ ។

ហេតុដូច្នេះ សម្រេច

ឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទឈ្មោះ ការបណ្ដោះអាសន្នរយៈពេលអតិបរមា............។

កណ្ដាល ថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

បានទទួលអនុវត្ត

ក្រឡាបញ្ជី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១០

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

លេខ 1136

ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន

យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ 726 អ.ក ចុះថ្ងៃទី 12 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល។

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ 553 [illegible] ចុះថ្ងៃទី 12 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល។

បានឃើញដីកាសម្រេចឲ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលេខ 1135 ដកស/ឃខ ចុះថ្ងៃទី 12 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ដែលបានសម្រេច ៖

បង្គាប់ឲ្យឃុំខ្លួនឈ្មោះ .... ភេទ ប្រុស អាយុ 31 ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ [illegible] ទីកន្លែងកំណើតភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក ស្អាង ខេត្ត កណ្ដាល ទីលំនៅភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក ស្អាង ខេត្ត កណ្ដាល ប្ដីប្រពន្ធឈ្មោះ .... មានកូន 01 នាក់ ឪពុកឈ្មោះ .... ម្ដាយឈ្មោះ .... ទោសពីមុន [illegible] ត្រូវបានដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ៖ [illegible]

....

....

ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ [illegible] ឃុំ [illegible] ស្រុក ស្អាង ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី 11 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ តាមមាត្រា 110 នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ [illegible] ។

ហេតុដូច្នេះ

បង្គាប់ទៅកាន់ប្រធានពន្ធនាគារខេត្តកណ្ដាល ទទួលរក្សាទុកជនត្រូវចោទខាងលើ ជាបណ្ដោះអាសន្ន ឲ្យបានសម្រេចតាមដីកាបង្គាប់នេះ រហូតមានសេចក្ដីសម្រេចថ្មី។

កណ្ដាល, ថ្ងៃទី 12 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង.......................................ប្រធានពន្ធនាគារ ឬមណ្ឌលឃុំខ្លួនខេត្តកណ្តាល
បានអនុវត្តឃុំខ្លួនឈ្មោះ.......................................ភេទ.........អាយុ ......ឆ្នាំ ជាតិ.........
ពីបទ...
ប្រព្រឹត្តនៅ...
កាលពីថ្ងៃទី.........ខែ.....................ឆ្នាំ..................តាមអំណាចដីកានេះ កាលពីថ្ងៃទី...........
ខែ...............ឆ្នាំ.....................ត្រង់លេខខ្លួន..............................។

<u>សំគាល់</u> ៖ ឈ្មោះនេះបានឃុំខ្លួនផ្សេងពីបទ...
កាលពីថ្ងៃទី.........ខែ.....................ឆ្នាំ....................ត្រង់លេខខ្លួន........................តាមអំណាច
ដីកាបង្គាប់ឲ្យឃុំខ្លួនលេខ.........................ចុះថ្ងៃទី............ខែ......................ឆ្នាំ................
របស់សាលាដំបូង...............................។ (បើគ្មាន ដាក់ថាគ្មាន) ។

កណ្តាល, ថ្ងៃទី................ខែ......................ឆ្នាំ.........................

ប្រធានពន្ធនាគារ

ក្រឡាបញ្ជី

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
លេខ: ៥៩៥

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១១

ដីកាសម្រេចមិនឃុំខ្លួន

យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

បានឃើញក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៦៤១ អ.ក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦។

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងអោយស៊ើបសួរលេខ ០៧៣ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

បានឃើញកំណត់ហេតុស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយជនត្រូវចោទឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យលើសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់ឃើញថា៖

-ឈ្មោះ ភេទស្រី អាយុ៣៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរកម្មកររោងចក្រ ទីកន្លែងកំណើតនៅភូមិព្រែកកៅ ឃុំកោះខែល ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិព្រែកកៅ ឃុំកោះខែល ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ប្តីឈ្មោះ (រស់) មានកូនចំនួន០៣នាក់ ឪពុកឈ្មោះ (ស) ម្តាយឈ្មោះ (រ) ជានីតិជន ទោសពីមុនគ្មាន ។

ត្រូវចោទពីបទ៖ហិង្សាដោយចេតនា និង ហិង្សាដោយចេតនា (មានស្ថានទម្ងន់ទោស) ប្រព្រឹត្តនៅភូមិព្រែកកៅ ឃុំកោះខែល ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ តាមមាត្រា ២១៧ និង មាត្រា ២១៨នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ហេតុដូច្នេះ សម្រេច

១.មិនឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នលើឈ្មោះ ភេទស្រី អាយុ៣៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ កម្មកររោងចក្រ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិព្រែកកៅ ឃុំកោះខែល ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ។

២.បង្គាប់អោយឈ្មោះ ត្រូវចូលខ្លួនមកតុលាការគ្រប់ពេលនៅពេលមានដីកាកោះហៅ។

កណ្តាល ថ្ងៃទី២៧ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧
ចៅក្រមស៊ើបសួរ

បានទទួលដំណឹងរួចហើយ
កណ្តាល ថ្ងៃទី២៣ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧
តំណាងអយ្យការ

Not yet

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១២

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៖ ......អក
ចុះថ្ងៃទី......ខែ......ឆ្នាំ២០១...
សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ៖ ....សស
ចុះថ្ងៃទី.........ខែ............ឆ្នាំ២០......

កំណត់ហេតុស្ដីពីការស្ដាប់ចម្លើយ
ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬជនរងគ្រោះ

(មាត្រា ១៥៣ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ)

ឆ្នាំពីរពាន់......ខែ......ថ្ងៃទី......វេលាម៉ោង......។

យើង **ខួន ឌុទ្ធី** ចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

អមដោយលោក ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងនាមជាដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬ ជនរងគ្រោះ នៅក្នុងមន្ទីរស៊ើបសួរ ចំពោះមុខយើង ជនដែលមានអត្តសញ្ញាណដូចខាងក្រោម ៖

ឈ្មោះ......ភេទ......ជាតិ......កើតថ្ងៃទី......
នៅភូមិ......ឃុំ......ស្រុក......ខេត្ត......។
ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិ......ឃុំ......ស្រុក......
......។
ខេត្ត......មុខរបរ......
☐នៅលីវ/មរៀបការរួច ប្រពន្ធ ឬ ប្ដីឈ្មោះ......(រ/ស) កោះកូន......នាក់ ។
ឪពុកឈ្មោះ......(រ/ស)ម្ដាយឈ្មោះ......(រ/ស)
......។
ប្រវត្តិនៃការផ្ដន្ទាទោសដោយតុលាការ......គ្មាន......

តើអ្នកចេះអាន និងសរសេរភាសាខ្មែរដែរ ឬទេ?

☐ចេះអាន និងចេះសរសេរភាសាខ្មែរ ☐មិនចេះអាន និងមិនចេះសរសេរភាសាខ្មែរ

☐ជននេះបានប្រកាសប្រាប់ថា ខ្លួនមានអំណាចមេបាលើក្មេងអាយុក្រោម ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ដែលស្ថិតនៅរស់នៅបច្ចុប្បន្ន ។

លោក......ជាមេបា ។

បន្ទាប់ពីបានផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណរបស់ជននេះ យើងបានប្រាប់ដល់ជននេះឱ្យដឹងថា ក្រុមការងារ... ...បញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ លេខ ៖ ......ដកសស ចុះថ្ងៃទី......ខែ......ឆ្នាំ២០......។

យើងបានសួរ និងស្តាប់ចម្លើយឈ្មោះនេះដូចខាងក្រោមថា ៖

សួរ-ឆ្លើយ ៖ [illegible]

[illegible] 12 [illegible] 2017 [illegible]

[illegible] 11 [illegible] 2017 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

☐យើងបានឱ្យសាក្សីខ្លួនអានឡើងវិញនូវចម្លើយទាំងអស់របស់ខ្លួន ដែលយើងបានកត់ចម្លង ចូលក្នុងកំណត់ហេតុនេះ ហើយបើមិនបដិសេធត្រង់ចំណុចណាទេ ចុះហត្ថលេខា ឬ ឱ្យផ្តិតមេដៃលើ កំណត់ហេតុនេះ ។

☐បានអានចប់សព្វគ្រប់ ហើយសាក្សីខ្លួនមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង និងក្រឡាបញ្ជី ។

☐បានអានចប់សព្វគ្រប់ដោយអ្នកបកប្រែ ហើយសាក្សីខ្លួនមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង ក្រឡាបញ្ជី និងអ្នកបកប្រែ ។

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬ ជនរងគ្រោះ	ក្រឡាបញ្ជី	ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៣

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៖......អ.គ
ចុះថ្ងៃទី...១២.....ខែ......ឆ្នាំ២០១៧
សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ៖......ស.ស
ចុះថ្ងៃទី...១២.....ខែ......ឆ្នាំ២០១៧

កំណត់ហេតុស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយ
សាក្សី

(មាត្រា ១៥៣ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ)

ឆ្នាំពីរពាន់......ខែ......ថ្ងៃទី......វេលាម៉ោង...... ។

យើង អនុប្រធាននៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

អមដោយលោក ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងនាមជាសាក្សី នៅក្នុងមន្ទីរស៊ើបសួរចំពោះមុខយើង ជនដែលមានអត្តសញ្ញាណដូចខាងក្រោម ៖

ឈ្មោះ...............ភេទ......ជាតិ......កើតថ្ងៃទី............

នៅភូមិ............ឃុំ............ស្រុក............ខេត្ត............ ។

ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិ............ឃុំ............ស្រុក............

ខេត្ត............មុខរបរ............ ។

☐ នៅលីវ ☐ រៀបការរួច ប្រពន្ធ ឬ ប្តីឈ្មោះ............(ប/ស) មានកូន............នាក់ ។

ឪពុកឈ្មោះ............(ប/ស)ម្តាយឈ្មោះ............(ប/ស)

ប្រវត្តិនៃការផ្តន្ទាទោសដោយតុលាការ......គ្មាន...... ។

តើអ្នកឯងចេះអាន និងសរសេរភាសាខ្មែរដែរ ឬទេ?

☑ចេះអាន និងចេះសរសេរភាសាខ្មែរ ☐មិនចេះអាន និងមិនចេះសរសេរភាសាខ្មែរ

☐ជននេះបានប្រកាសប្រាប់ថា ខ្លួនមានអំណាចមេបាលើក្មេងអាយុក្រោម ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ដែលស្ថិតនៅលើនៅបច្ចុប្បន្ន ។

លោក............ជាមេធាវី ។

បន្ទាប់ពីបានផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណរបស់ជននេះ យើងបានប្រាប់ដល់ជននេះឱ្យដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីរឿងក្តី ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការបើកការស៊ើបសួរ តាមដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ លេខ ៖ ......អ.ក/ស.ស ចុះថ្ងៃទី...១២... ខែ...... ឆ្នាំ២០១៧...... ។

☐ជននេះបានស្បថរួចហើយ

☐ជននេះមិនបានស្បថ

☐សាក្សីត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរួចពីសម្បថ

យើងបានសួរ និងស្តាប់ចម្លើយឈ្មោះនេះដូចខាងក្រោមថា ៖

សួរ-ឆ្លើយ ៖ [illegible]

យើងបានឱ្យសាម៉ីខ្លួនអានឡើងវិញនូវចម្លើយទាំងអស់របស់ខ្លួន ដែលយើងបានកត់ចម្លងចូលក្នុងកំណត់ហេតុនេះ ហើយបើមិនបដិសេធត្រង់ចំណុចណាទេ ចុះហត្ថលេខា ឬ ឱ្យផ្តិតមេដៃលើកំណត់ហេតុនេះ ។

បានអានចប់សព្វគ្រប់ ហើយសាម៉ីខ្លួនមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង និងក្រឡាបញ្ជី ។

[ ]បានអានចប់សព្វគ្រប់ដោយអ្នកបកប្រែ ហើយសាម៉ីខ្លួនមិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និង បានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង ក្រឡាបញ្ជី និងអ្នកបកប្រែ ។

សាក្សី | ក្រឡាបញ្ជី | អនុប្រធានសាលាដំបូង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៤

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៖ ៧២៦ អក
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧
សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ៖ ៨០៥ សស
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

កំណត់ហេតុស្តីពី
ការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ

(មាត្រា ១៤៥ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ)

ឆ្នាំពីរពាន់ដប់ប្រាំពីរ ខែកក្កដា ថ្ងៃទីប្រាំមួយ វេលាម៉ោងដប់ ព្រឹក។

យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

អមដោយលោក ជាក្រឡាបញ្ជី ។

បានមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងនាមជាជនត្រូវចោទ នៅក្នុងមន្ទីរស៊ើបសួរចំពោះមុខយើង ជនដែលមានអត្តសញ្ញាណ ដូចខាងក្រោម ៖

នាមត្រកូល ៖ នាមខ្លួន ៖ ភេទប្រុស អាយុ៣១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរកម្មករសំណង់ ទីកន្លែងកំណើត និងទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ប្រពន្ធឈ្មោះ (លែងលះគ្នា) មានកូន ០១ នាក់ ។

ឪពុកឈ្មោះ (ក) ម្តាយឈ្មោះ (រស់)

អនីតិជន និតិជន ប្រវត្តិផ្តន្ទាទោសដោយតុលាការ គ្មាន ។

☐ ជននេះបានប្រកាសប្រាប់ថា ខ្លួនមានអំពើរំលោភសេពសន្ថវៈលើក្មេងអាយុក្រោម ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដែលស្ថិតនៅរស់នៅបច្ចុប្បន្ន ។

ជននេះ ៖ ☐ចេះនិយាយភាសាខ្មែរ ☐ចេះអានអក្សរខ្មែរ ☐ ចេះសរសេរអក្សរខ្មែរ

ជននេះ ៖ ☐ មិនចេះនិយាយភាសាខ្មែរ ☐មិនចេះអានអក្សរខ្មែរ ☐មិនចេះសរសេរអក្សរខ្មែរ

បន្ទាប់ពីបានផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណរបស់ជននេះ យើងបានប្រាប់ដល់ជននេះ ឱ្យដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីរឿងក្តី ដែលគាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ តាមដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ ៥៨៣ ពកសស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ដែលជាហេតុ នាំឱ្យជននេះ ត្រូវដាក់ស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ការដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន លេខ ៖......................ដីកាលេខ ចុះថ្ងៃទី..........ខែ.............ឆ្នាំ២០.......។

ជនត្រូវចោទអមដោយមេធាវី..ជាមេធាវី ។

យើងបានសួរចម្លើយឈ្មោះនេះ ហើយឈ្មោះនេះបានឆ្លើយប្រាប់យើងដូចខាងក្រោមថា ៖

សួរ-ឆ្លើយ ៖ ខ្ញុំបាទសូមឆ្លើយបញ្ជាក់ជូនលោកចៅក្រមថាៈ ខ្ញុំអាចឆ្លើយការពារខ្លួនឯងនៅចំពោះមុខតុលាការបានដោយពុំចាំបាច់មានមេធាវី ។

សួរ-ឆ្លើយ ៖ ខ្ញុំបាទសូមឆ្លើយបញ្ជាក់ជូនលោកចៅក្រមថាៈ កាលពីថ្ងៃកើតហេតុខថ្ងៃមិនចាំ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ខ្ញុំបាទពិតជាបានវាយបំផ្លាញទូរកញ្ចក់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំពិតប្រាកដមែន ដោយហេតុថាខ្ញុំខឹងម្តាយរបស់ខ្ញុំមិនព្រមទៅយកកូននៅផ្ទះប្រពន្ធខ្ញុំដែលលែងគ្នាមកលេង ។

សួរ-ឆ្លើយ ៖ ខ្ញុំសុំទទួលស្គាល់កំហុស និងលែងហ៊ានប្រព្រឹត្តបែបនេះទៀតហើយនៅថ្ងៃក្រោយ ។

សួរ-ឆ្លើយ ៖ ខ្ញុំបាទសូមសំណូមពរឱ្យតុលាការដោះខ្ញុំបាទផង ដើម្បីខ្ញុំបាទមានឱកាសទៅរកប្រាក់ដើម្បីចិញ្ចឹមឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំដែលពួកគាត់ចាស់ៗអស់ហើយ ។

បញ្ឈប់កំណត់ហេតុនេះនៅវេលាម៉ោង ដប់សាមសិបនាទីព្រឹកនាថ្ងៃខែឆ្នាំដដែល ។

☐ យើងបានឱ្យជនត្រូវចោទ អានឡើងវិញនូវចម្លើយទាំងអស់របស់ខ្លួន ដែលយើងបានកត់ត្រាចូលក្នុងកំណត់ហេតុនេះ ហើយបើមិនបដិសេធត្រង់ចំណុចណាទេ ឱ្យចុះហត្ថលេខា ឬ ឱ្យផ្តិតមេដៃលើកំណត់ហេតុនេះ ។

☐ បានអានចប់សព្វគ្រប់ ហើយជនត្រូវចោទ មិនបានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង និងក្រឡាបញ្ជី ។

☐ បានអានចប់សព្វគ្រប់ដោយអ្នកបកប្រែ ហើយជនត្រូវចោទ មិនមានបដិសេធចំណុចណាទេ និងបានចុះហត្ថលេខា ឬ ផ្តិតមេដៃជាមួយយើង ក្រឡាបញ្ជី និងអ្នកបកប្រែ ។

ជនត្រូវចោទ   មេធាវី   អ្នកបកប្រែ   ក្រឡាបញ្ជី   ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៥

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ពាក្យសុំពឹងពាក់មេធាវី

ខ្ញុំបាទ-នាងខ្ញុំឈ្មោះ .... អាយុ ......ឆ្នាំ ជាតិ ....
សញ្ជាតិ .... មានទីលំនៅផ្ទះលេខ .... ផ្លូវ ....
ភូមិ .... ក្រុម .... ឃុំ/សង្កាត់ ....
ស្រុក/ខណ្ឌ .... ខេត្ត/រាជធានី .... ។

សូមពឹងពាក់

លោកមេធាវី ...... ជាសមាជិកគណៈមេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អត្តលេខ ១១៧៧T មានទីតាំងនៅការិយាល័យមេធាវី ...... ផ្ទះលេខ ២៥D ផ្លូវលេខ ១៧៨ សង្កាត់ទំនប់ទឹក ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ។

ដើម្បី ....
....
....

ក្នុងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ .... ចុះថ្ងៃទី...... ខែ...... ឆ្នាំ......
នៅចំពោះមុខសាលា .... ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃនេះតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី...... ខែ...... ឆ្នាំ ២០១៧

ស្នាមមេដៃស្តាំអ្នកពឹងពាក់

យល់ព្រមទទួល

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី...... ខែ...... ឆ្នាំ ២០១៧

ហត្ថលេខា និង ត្រា

មេធាវី

បានឃើញ និង ឯកភាព

ឲ្យលោកមេធាវី ...... ការពារក្តីតាមនិតិវិធី ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី...... ខែ...... ឆ្នាំ ២០១៧

ហត្ថលេខា និង ត្រា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៦

សាលាដំបូង ខេត្តកណ្តាល

បញ្ជី លេខ 160 ថ្ងៃទី 17 ខែ 2 ឆ្នាំ 17 ម៉ោង 9:50

ការិយាល័យមេធាវី ធី អេស

LAWYER OFFICE OF T.S

ពាក្យការពារក្តី

ខ្ញុំបាទ .... ជាសមាជិកមេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អត្តលេខ ១១៧៧T មានទីតាំងនៅការិយាល័យមេធាវី **ធី អេស** ផ្ទះលេខ ផ្ទះលេខ ២៥D ផ្លូវលេខ ១៧៨ សង្កាត់ទំនប់ទឹក ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ។

សូមគោរពចូលមក

....

កម្មវត្ថុ: ស្តីពីការការពារក្តីក្នុងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ......068............ចុះថ្ងៃទី......

ខែ............ឆ្នាំ............របស់សាលា..

យោង: - ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវីប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស \ រកម \ ០៨៩៥ /០៦ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ។

- ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ សន \ រកម \ ០៨០៧ /០២៤ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៧ ។

- ពាក្យសុំពឹងពាក់មេធាវី ចុះថ្ងៃទី......... ខែ......... ឆ្នាំ......... របស់ឈ្មោះ ....។

តបតាមកម្មវត្ថុ និង យោងខាងលើ ខ្ញុំបាទសូមជំរាបជូន .... មេត្តាជ្រាបថា ៖ ឈ្មោះ .... បានពឹងពាក់ខ្ញុំបាទធ្វើជាមេធាវីការពារក្តីអោយឈ្មោះ .... ក្នុងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌដូចមានចែងក្នុងកម្មវត្ថុខាងលើ ។

អាស្រ័យដូចបានជំរាបជូនខាងលើ សូម .... មេត្តាទទួលស្គាល់ខ្ញុំបាទជាមេធាវីការពារក្តីឲ្យឈ្មោះ .... តាមនីតិវិធីច្បាប់ដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម .... មេត្តាទទួលនូវការគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំបាទ ។

.... ថ្ងៃទី 17 ខែ......... ឆ្នាំ ២០១៧

ហត្ថលេខា

ការិយាល័យមេធាវី ធី អេស ...

Tel: 012 556 758 / 015 556 758 / 088 700 0009

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៧

ចូល លេខ....215.............. ថ្ងៃទី..27..ខែ..2...ឆ្នាំ..17.. ម៉ោង.....3:45.......

ការិយាល័យមេធាវី ធី អេស

LAWYER OFFICE OF T.S

27/02/17

ពាក្យស្នើសុំអោយនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន

ខ្ញុំបាទ ជាសមាជិកមេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អត្តលេខ មានទីតាំងនៅការិយាល័យមេធាវី **ធី អេស** ផ្ទះលេខ ២៥D ផ្លូវលេខ ១៧៨ សង្កាត់ទំនប់ទឹក ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ។

សូមគោរពចូលមក

លោកចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

កម្មវត្ថុ: សំណើសុំអោយឈ្មោះ មានទីលំនៅស្ថិតក្នុងភូមិកំពង់សំណាញ់ ឃុំកំពង់សំណាញ់ ស្រុកតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល នៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន ។

យោង : សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៦៨ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

តបតាមកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំបាទសូមជំរាបជូន **លោកចៅក្រម** មេត្តាជ្រាបថា ៖ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំបាទឈ្មោះ ដែលត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទ លួច ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចភូមិ .... ឃុំ........ ស្រុក........ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ២០១..... តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣៥៣ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ខ្ញុំបាទសូមអនុញ្ញាតិស្នើសុំអោយកូនក្តីខ្ញុំបាទឈ្មោះ ម៉ាន់ វុទ្ធី បាននៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នដោយមូលហេតុដូចខាងក្រោម :

- ផ្អែកតាមភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿង បង្ហាញថាមិនមានពិរុទ្ធភាព គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដាក់បន្ទុកមកលើកូនក្តីខ្ញុំបាទនោះទេ ។
- គោលការណ៍កូនក្តីខ្ញុំបាទក្នុងឋានៈជាជនត្រូវចោទត្រូវតែមានសេរីភាពផ្អែក តាមមាត្រា ២០៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។
- បទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់មកលើកូនក្តីខ្ញុំបាទ ជាបទល្មើសតូចតាច ហើយមិនបង្កព្យសនកម្មដល់សង្គមធ្ងន់ធ្ងរ ។
- កូនក្តីខ្ញុំបាទកន្លងមកជាមនុស្សល្អគោរពច្បាប់ក្នុងសង្គម គោរពសាសនា និងមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់បទល្មើសច្បាប់ពីមុនមក ។

- ចំពោះភស្តុតាង ឬសាក្សីនៅក្នុងរឿងក្តីត្រូវបានមន្ត្រីប៉ូលីស ព្រះរាជអាជ្ញា និងចៅក្រមស៊ើបសួរបានធ្វើការដកហូត និង សាកសួររួចហើយ ហេតុដូច នេះ ការអនុញ្ញាតិអោយកូនក្តីខ្ញុំបាទនៅក្រៅឃុំមិនប៉ះពាល់ដល់ការរក្សា ភស្តុតាង និងមិនបារម្ភចំពោះការគាបសង្កត់លើសាក្សីនោះទេ ។
- កូនក្តីខ្ញុំ អាចចូលឆ្លើយបំភ្លឺជូន តុលាការ បានគ្រប់ពេលតាមនីតិវិធី ។

អាស្រ័យដូចបានជំរាបជូនខាងលើ សូម **លោកចៅក្រម** មេត្តាពិនិត្យ និងសម្រេចតាមកម្មវត្ថុខាងលើតាមច្បាប់ដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម **លោកចៅក្រម** មេត្តាទទួលនូវការគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អំពីខ្ញុំបាទ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី...... ខែ...... ឆ្នាំ ២០១៧

ហត្ថលេខា

ATTORNEY AT LAW

KINGDOM OF CAMBODIA

(១៨)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៨

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

លេខៈ ៩៤៥......(គ)

ដីកាបញ្ជូនឱ្យឆ្លើយ

យើង អនុប្រធាននៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខៈ ០៦៨ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

បានឃើញ កំណត់ហេតុហេតុទទួលវត្ថុតាង ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

បានឃើញ ពាក្យស្នើសុំអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ឈ្មោះ ។

បញ្ជាឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿងស៊ើបសួរទាក់ទងនឹងជនត្រូវចោទដែលមានដូចខាងក្រោម៖

ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៤៨ឆ្នាំ មុខរបររត់ម៉ូតូឌុប មានទីកន្លែងកំណើតនៅភូមិចំណោម ឃុំកំពែង ស្រុកព្រៃកប្បាស ខេត្តតាកែវ និងទីលំនៅស្នាក់នៅភូមិថ្មី សង្កាត់តាខ្មៅ ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល ប្រពន្ធឈ្មោះ (រ) មានកូនបពាននាក់ ឪពុកឈ្មោះ (ស) ម្តាយឈ្មោះ (រ) ទោសពីមុន "គ្មាន" (ក្រៅឃុំ) ។

<u>ត្រូវជាប់ពោទយស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទៈ</u> លួច ប្រព្រឹត្តនៅភូមិក្រពើហារ ឃុំព្រែកឫស្សី ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ តាមមាត្រា ៣៥៣ និងមាត្រា៣៥៦ នៃ*ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ* ។

ទៅតំណាងអយ្យការ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ឬផ្តល់យោបល់លើពាក្យស្នើសុំអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណរបស់ឈ្មោះ ។

ខេត្តកណ្តាល, ថ្ងៃទី..១៨.... ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧

អនុប្រធានសាលាដំបូង

បានទទួលអនុវត្ត

ក្រឡាបញ្ជី

<u>យោបល់របស់តំណាងអយ្យការ</u>

យើង **សំម ឬទ្ធីវាសនា** តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

-បានឃើញដីកាបញ្ជូនឱ្យឆ្លើយខាងលើ

-បានឃើញ ពាក្យស្នើសុំអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ របស់ឈ្មោះ **ម៉ាន់ វុទ្ធី**

ក្រោយពីបានពិនិត្យសំណុំរឿងស៊ើបសួរចប់ ស្នើសុំ៖

[illegible]..

....។

ខេត្តកណ្ដាល, ថ្ងៃទី.[illegible]...ខែ.[illegible]....ឆ្នាំ២០១៧

តំណាងអយ្យការ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
****

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៩

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

លេខ: ...២៦...... (គ)

ដីកាបង្គាប់ឱ្យដោះលែង

****

យើង , អនុប្រធាននៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

បានឃើញ: សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០៦៨ អក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ។

បានឃើញ: ដីកាសម្រេចដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន លេខ: ២៧...ដកសក្រយ ចុះថ្ងៃទី ...... ខែ........ ឆ្នាំ២០១៧ របស់អនុប្រធាននៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ដែលបានសម្រេច៖

ឱ្យឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៤៨ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបររត់ម៉ូតូឌុប ទីកន្លែងកំណើតនិងទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិចំណោម ឃុំកំពែង ស្រុកព្រៃកប្បាស់ ខេត្តតាកែវ ទោសពីមុន"គ្មាន" ដែលត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ពីបទ: លួច ប្រព្រឹត្តនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យបង្អែកជ័យជំនះ ស្ថិតនៅភូមិក្រពើហារ សង្កាត់ព្រែកឬស្សី ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តមាត្រា *៣៥៣ និងមាត្រា៣៥៦ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ* ដែលត្រូវបានឃុំខ្លួននៅពន្ធនាគារខេត្តកណ្តាល បាននៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ។

ហេតុដូច្នេះ

បង្គាប់មកលោកប្រធានពន្ធនាគារខេត្តកណ្តាល ឱ្យដោះលែងជាបន្ទាន់ឈ្មោះ , ភេទប្រុស (សាវតាដូចខាងលើ) ឃុំខ្លួនតាមដីកាលេខ: ២០៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ប្រសិនបើឈ្មោះនេះ មិនត្រូវឃុំខ្លួនពីបទល្មើសអ្វី ផ្សេងទៀតទេ ។

កណ្តាល , ថ្ងៃទី ១២ ខែ...... ឆ្នាំ២០១៧

អនុប្រធានសាលាដំបូង

យើង..............................ប្រធានពន្ធនាគារខេត្តកណ្តាល បានដោះលែងឈ្មោះ..................................ដែលត្រូវជាប់ចោទពីបទ ៖..ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ..............................ឃុំ..............................ស្រុក......

......................ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី......................

ខែ........ឆ្នាំ២០...........តាមដីកាឃុំខ្លួនលេខ ៖..........ដកបឃខ ចុះថ្ងៃទី.........ខែ..........ឆ្នាំ២០...........តាមអំណោចដីកាលេខ:

...........ចុះថ្ងៃទី........ខែ.........ឆ្នាំ២០.... រួចហើយ ។

កណ្តាល, ថ្ងៃទី.............ខែ............ ឆ្នាំ២០........

ប្រធានពន្ធនាគារ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
****

ឧបសម្ព័ន្ធទី២០

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

លេខ ៖ ៦.៧៤ ដកសព្រឃ

ដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យនៅក្រៅឃុំ
បណ្ដោះអាសន្ន

****

យើង អនុប្រធានសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ ០៦៨ អ.ក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ។

បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខៈ ០៦៤ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

បានឃើញដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលេខៈ ២០៨ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧

បានឃើញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលេខៈ ២០៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧

បានឃើញពាក្យសុំចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់លោកមេធាវី ត្រូវជាមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ បានសុំនៅក្រៅឃុំជាបណ្ដោះអាសន្ន ។

បានឃើញលិខិតបញ្ជាក់សុខភាព ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យមើលសំណុំរឿង និងពាក្យសុំនេះចប់សព្វគ្រប់

យល់ឃើញថា

-ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជនត្រូវចោទមិនល្អប្រសើរ ដែលទាមទារឱ្យពេទ្យជំនាញពិនិត្យព្យាបាល ដូចមានលិខិតបញ្ជាក់សុខភាពចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់ពន្ធនាគារខេត្តកណ្ដាល ។

-ជនជាប់ចោទមានប្រពន្ធជាកម្មការនីរោងចក្រ ដែលនៅពេលរោងចក្របានបិទទ្វារមិនបានបើកប្រាក់បៀវត្សចំនួន ០១ (ប្រាំមួយ) ខែមកហើយ ដែលបានធានាជនត្រូវចោទជាប្ដីឱ្យនៅក្រៅឃុំជាបណ្ដោះអាសន្ន ។

-ដើមបណ្ដឹងបានដកពាក្យបណ្ដឹងផ្ដល់ ។

-ជនត្រូវចោទ ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទមជ្ឈិម ការស៊ើបសួរមានលក្ខណៈដឿនលឿន ការឱ្យជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំបណ្ដោះអាសន្នមិនប៉ះពាល់ដល់នីតិវិធីស៊ើបសួរទេ ហើយតុលាការនឹងដាក់ជននេះឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ។

ហេតុដូច្នេះ សម្រេច

ឱ្យឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៤៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរជាងម៉ូតូឌុប ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិចំណោម ឃុំកំពែង ស្រុកព្រៃកប្បាស ខេត្តតាកែវ ដែលជាប់ចោទពីបទ៖ លួច ប្រព្រឹត្តនៅភូមិក្រពើហារ សង្កាត់ព្រែកឫស្សី ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ហើយដែលត្រូវបានឃុំខ្លួននៅពន្ធនាគារខេត្តកណ្ដាល លេខឃុំខ្លួន ២០៩ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ បាននៅក្រៅឃុំបណ្ដោះអាសន្ន តែត្រូវឱ្យឈ្មោះនេះចូលទៅបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការជាដរាបកាលណាមានដីកាកោះហៅ។

លេខ ០២៧ ពនកព្រឃ
បានទទួលដំណឹងរួចហើយ
ថ្ងៃទី..... ខែ..... ឆ្នាំ២០១៧
ព្រះរាជអាជ្ញា

កណ្ដាល, ថ្ងៃទី...០៧... ខែ...មីនា... ឆ្នាំ២០១៧
អនុប្រធានសាលាដំបូង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២១

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

លេខ: ៦៧៥......សដកព

ដីកាសម្រេចដាក់ជនត្រូវទោសឲ្យ ស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

យើង អនុប្រធានសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

-បានឃើញក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ: នស/រកម ០៨ ០៧/០២៤ ចុះថ្ងៃទី១០ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧ ។

-បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០៦៨ អ.ក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងស៊ើបសួរលេខ: ០៦៤ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ដែលបានបើកការស៊ើបសួរលើឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៤៨ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបររត់ម៉ូតូឌុប ទីកន្លែងកំណើត និងទីលំនៅបច្ចុប្បន្នស្ថិតនៅភូមិចំណោម ឃុំកំពែង ស្រុកព្រៃកប្បាស ខេត្តតាកែវ ប្រពន្ធឈ្មោះ (រ) មានកូន ០៣នាក់ ឪពុកឈ្មោះ (ស) ម្ដាយឈ្មោះ (រ) ទោសពីមុន "គ្មាន" ត្រូវចោទពីបទ: *លួច* ប្រព្រឹត្តនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យបង្អែកជ័យជំនះ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិក្រពើហា សង្កាត់ព្រែកឬស្សី ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ តាមមាត្រា *៣៥៣ និងមាត្រា៣៥៧ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ* ។

-បានឃើញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតអោយនៅក្រៅឃុំបណ្ដោះអាសន្នលេខ: ៦៧៤ ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១- ដាក់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៤៨ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ឱ្យគោរពនូវកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក-មិនត្រូវផ្លាស់ប្ដូរទីលំនៅ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីចៅក្រមស៊ើបសួរ

ខ-ត្រូវឆ្លើយតបនឹងដីកាកោះហៅពីគ្រប់បុគ្គល ដែលចាត់តាំងដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ

គ-ត្រូវចូលបង្ហាញខ្លួននៅប៉ុស្តិ៍រដ្ឋបាល ឃុំកំពែង រៀងរាល់ថ្ងៃទី០១នៃខែនីមួយៗ

២- លោកមេប៉ុស្តិ៍រដ្ឋបាលឃុំកំពែង មានភារកិច្ចអនុវត្តតាមចំណុចទីមួយខាងលើ ព្រមទាំងធ្វើសេចក្ដីរាយការណ៍ជូនចៅក្រមស៊ើបសួរ នៅពេលណាដែលជនត្រូវចោទ មិនអនុវត្តតាមកាតព្វកិច្ច ។

៣- ក្នុងករណី ជនត្រូវចោទ មិនគោរពតាមកាតព្វកិច្ចណាមួយដែលបានកំណត់ក្នុង ចំណុចទី១ ខាងលើនេះ, មាត្រា ២៣០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ (គេចវេះរបស់ជនត្រូវចោទពីកាតព្វកិច្ច នៃការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្ម និងត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះជនត្រូវចោទ ។

កណ្ដាល, ថ្ងៃទី...០៤...ខែ...មីនា...ឆ្នាំ២០១៧

អនុប្រធានសាលាដំបូង

បានទទួលដំណឹងរួចហើយ

ថ្ងៃទី...០៤...ខែ...មីនា.......ឆ្នាំ២០១៧

ព្រះរាជអាជ្ញា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២២

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល
បន្ទប់ស៊ើបសួរលេខ(គ)
លេខ ....៤៩៩........

លិខិតជូនដំណឹងអំពីការមិនការស៊ើបសួរ

យើង **ខួន ឧុន្នី** ចៅក្រមស៊ើបសួរ នៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល។

១.ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបរនៅផ្ទះ មានទីកន្លែងកំណើត និងទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល មានប្រពន្ធឈ្មោះ មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ (រ) ម្ដាយឈ្មោះ (រ) ជានីតិជន ទោសពីមុន **ធ្លាប់ជាប់បណ្ដុលអប់រំបន្សាបគ្រឿងញៀន ១ខែ**។

កម្មវត្ថុ: **ស្ដីពីការជូនដំណឹងបិទការស៊ើបសួរ**

យោង: សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ **៧២៦ អ.ក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ។**

សូមជូនដំណឹងដល់: ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបរនៅផ្ទះ ទីកន្លែងកំណើត និងទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល មានប្រពន្ធឈ្មោះ មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ (រ) ម្ដាយឈ្មោះ (រ) ជានីតិជន ទោសពីមុនធ្លាប់ជាប់បណ្ដុលអប់រំបន្សាបគ្រឿងញៀន១ខែ ជាជនត្រូវចោទ ។

ជ្រាបថា: ចំពោះសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌនេះលើជនត្រូវចោទ: ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ ដែលត្រូវចោទប្រកាន់ ពីបទ: **ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា** ប្រព្រឹត្តនៅភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ បានបញ្ចប់ការស៊ើបសួររួចហើយ ។

អាស្រ័យហេតុបានជម្រាបជូនខាងលើ សូមលោកជ្រាបជាដំណឹង។

កណ្ដាល ថ្ងៃទី...១៣... ខែ...០៦...ឆ្នាំ២០១៧
ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង.................................បានប្រគល់លិខិត
ជូនដំណឹងនេះដល់ឈ្មោះ.................................ទីលំនៅភូមិ...
.....................ឃុំ.....................ស្រុក.....................
ខេត្ត.....................នៅថ្ងៃទី.........ខែ.............ឆ្នាំ.............
ផ្ទាល់នឹងដៃរួចហើយ។
ធ្វើនៅថ្ងៃទី.........ខែ.............ឆ្នាំ២០១៧
អ្នកទទួល អ្នកប្រគល់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៣

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល
មន្ទីរស៊ើបសួរលេខ (គ)
លេខ ......677..........

លិខិតជូនពត៌មាន
អំពីការបញ្ចប់ការស៊ើបសួរ

(យោងមាត្រា៤៤ និងមាត្រា១២៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ)

យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល។

សូមជម្រាបជូន

តំណាងអយ្យការ

អមសាលាដំបូង ខេត្តកណ្ដាល

ស្ដីពីសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ ៧២៦ អ.ក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ដែលមានជនត្រូវចោទៈ

១. ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបរនៅផ្ទះ ទីកន្លែងកំណើត និងទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិព្រែកត្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល ប្រពន្ធឈ្មោះ មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ (រ) ម្ដាយឈ្មោះ (រ) ជានីតិជន ទោសពីមុន ធ្លាប់ជាប់ពន្ធនាគាររឿងគ្រឿងញៀន១ខែ។

ដែលជាជនត្រូវចោទ ក្នុងការស៊ើបសួរ ពីបទៈ ធ្វើឲ្យខូចខាតដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិព្រែកត្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ជាបទល្មើសតាមមាត្រា ៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ បានបញ្ចប់ការស៊ើបសួរហើយ ។

អាស្រ័យដូចបានជម្រាបជូនខាងលើ សូមលោកតំណាងអយ្យការ ជ្រាបជាពត៌មាន។

កណ្ដាល, ថ្ងៃទី 13 ខែ 07 ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

បានទទួលពត៌មានខាងលើហើយ

កណ្ដាល, ថ្ងៃទី......ខែ.........ឆ្នាំ២០១៧

តំណាងអយ្យការ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៤

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ ៧២៦ អក
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧
លេខ ......666......

ដីកាបញ្ជូនសំណុំរឿងឲ្យពិនិត្យ

យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរ នៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល។

-បានឃើញមាត្រា៤៤ និងមាត្រា១២៤ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

-បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរដែលទាក់ទងនឹងជនត្រូវចោទ:

១.ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបរនៅផ្ទះ ទីកន្លែងកំណើត និងទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល មានប្រពន្ធឈ្មោះ មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ (រ) ម្តាយឈ្មោះ (រ) ជានីតិជន ទោសពីមុន ធ្លាប់ជាប់ពន្ធនាគារអប់រំបន្សាបគ្រឿងញៀន១ខែ ។ ដែលជាជនត្រូវចោទ ក្នុងការស៊ើបសួរ ពីបទៈ ធ្វើឲ្យខូចខាតដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

បញ្ជាឲ្យបញ្ជូនសំណុំរឿងស៊ើបសួរនេះ ទៅព្រះរាជអាជ្ញា ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ឬ ផ្តល់យោបល់ ទៅតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

កណ្តាល,ថ្ងៃទី...13...ខែ...07...ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យោបល់របស់តំណាងអយ្យការ

យើង.................................... ព្រះរាជអាជ្ញា.......................... នៃអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល។

បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរទាក់ទងនឹងឈ្មោះ..។

....

....

- ចោទប្រកាន់បន្ថែម
- តាមដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរបន្ថែមដែលមានភ្ជាប់ជូនមកជាមួយៈ
- បន្តការស៊ើបសួរ..
- បញ្ជូនសំណុំរឿងទៅសភាព្រហ្មទណ្ឌនៃសាលាដំបូង.......................................
- លើកលែងការចោទប្រកាន់..
- រក្សាជនត្រូវចោទឲ្យនៅក្នុងឃុំបណ្ដោះអាសន្ន...
- ឲ្យដោះលែងជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំ...

កណ្ដាល ថ្ងៃទី........ ខែ.........ឆ្នាំ២០១៧

តំណាងអយ្យការ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៥

អយ្យការអម សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ:

៧២៦អ.ក

ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

លេខ៖ 68.6... ដកសព

ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរ

យើង ឯក ស៊ិនស៊ី តំណាងអយ្យការ អមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

-បានឃើញ: មាត្រា ២៤៦ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧។

-បានឃើញ: ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ:៥៥៣ដកសស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

-បានឃើញ: សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ:៤០៥សស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

-បានឃើញ: ដីកាបញ្ជូនព័ត៌មានបិទបញ្ចប់ការស៊ើបសួរលេខ:៦៨៧ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ ។

-បានឃើញ: ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅពិនិត្យលេខ:៦៨៦ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារខាងលើ

យល់ឃើញថា៖

១-នាមត្រកូលនិងនាមខ្លួន៖	ភេទប្រុស អាយុ៣១ឆ្នាំ ។ (កុងឃុំ)
មុខរបរ	៖ នៅផ្ទះ ។
ទីកន្លែងកំណើត	៖ ភូមិព្រៃកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ។
ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន	៖ ភូមិព្រៃកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ។
សញ្ជាតិ	៖ ខ្មែរ ប្រពន្ធឈ្មោះ មុត សុភី មានកូន០១នាក់ ។
ឪពុកឈ្មោះ	៖ (រ) និង ម្តាយឈ្មោះ ៖ (រ) ។
ទោសពីមុន	៖ ធ្លាប់ជាប់មណ្ឌលអប់រំបន្សាបគ្រឿងញៀន១ខែ កម្រិតវប្បធម៌ ថ្នាក់ទី២ ។

ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ៖ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា កើតឡើងនៅចំណុច ភូមិព្រៃកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១៨.០០ នាទី តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានឃើញៈ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១៨.០០ នាទី កើតឡើងនៅចំណុច ភូមិព្រៃកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ដែលបង្កឡើងដោយឈ្មោះ ដែលជាមនុស្សប្រើថ្នាំញៀន (ធ្លាប់អប់រំនៅមណ្ឌលបន្សាបគ្រឿងញៀន) បានដាក់បំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ឪពុកមានដូចជា ស៊ុមបង្អួច០៤ និង ទូរលើកញ្ចក់០១ ដោយកាំបិតនិងដែក ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងរករឿងឪពុកបង្កើត និង ក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្លួនទៀតផង ។ ក្រោយមកឪពុកបានរាយការណ៍ជូនសមត្ថកិច្ចមូលដ្ឋានឱ្យចុះមកធ្វើការឃាត់ខ្លួនតែម្តង ។

<u>ដំណាក់កាលមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌</u>

បានឃើញ៖ កំណត់ហេតុឃាត់ខ្លួនឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

បានឃើញ៖ កំណត់ហេតុចាប់យកវត្ថុតាង ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

បានឃើញ៖ កំណត់ហេតុស្តាប់ជនល្មើសឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ បញ្ជាក់ថាៈ នៅថ្ងៃកើតហេតុ ខ្លួនបានយករណារអារឈើទៅវាយកញ្ចក់ទូ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមកក៏មានសមត្ថកិច្ចមកធ្វើការឃាត់ខ្លួនតែម្តង ។

បានឃើញ៖ របាយការណ៍សរុបលេខៈ០៦៦ របក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា៖ ឆ្លងតាមការស៊ើបអង្កេត ស្រាវជ្រាវប្រមែប្រមូលវត្ថុតាងជុំវិញរឿងហេតុខាងលើ គឺមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាលេចពីតម្រុយមានពិរុទ្ធភាព អាចដាក់បន្ទុកទៅលើជនសង្ស័យ ៖

១. ឈ្មោះ

ពិតជាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា ពិតប្រាកដមែន ។

<u>ដំណាក់កាលអយ្យការៈ</u>

បានឃើញ៖ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខៈ៥៥៣ដកសស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់អយ្យការ អមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល។

បានឃើញ៖ ដីកាសន្និដ្ឋានឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

ដំណាក់កាលចៅក្រមស៊ើបសួរ៖

បានឃើញ៖ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជនត្រូវចោទឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ បញ្ជាក់ថាៈ ខ្លួនពិតជាបានវាយបំផ្លាញទូកញ្ចក់របស់ឪពុកម្តាយពិតប្រាកដមែន ដោយសារតែខ្លួនខឹងនឹងម្តាយខ្លាំងពេក ។

បានឃើញ៖ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជនរងគ្រោះឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ បញ្ជាក់ថាៈ នៅថ្ងៃកើតហេតុ កូនរបស់ខ្លួនឈ្មោះ បានវាយបំបែកកញ្ចក់ទូ និងគ្រឿងខោអាវនៅក្នុងទូឱ្យរាយប៉ាយពេញផ្ទះ ។

បានឃើញ៖ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ បញ្ជាក់ថាៈ នៅថ្ងៃកើតហេតុឈ្មោះ ពិតជាបានវាយបំផ្លាញសម្ភារៈនៅក្នុងផ្ទះពិតប្រាកដមែន ។

បានឃើញ៖ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ បញ្ជាក់ថាៈ នៅថ្ងៃកើតហេតុ ខ្លួនបានឃើញឈ្មោះ ឡើងទៅលើផ្ទះ ហើយវាយបំផ្លាញសម្ភារៈនៅក្នុងផ្ទះឱ្យខូចខាតអស់ ។

បានឃើញ៖ ដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនលេខៈ១៤៣៥ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ និងដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខៈ១៤៣៦ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ លើឈ្មោះ ។

យោបល់របស់តំណាងអយ្យការ[1]

យល់ឃើញថា៖ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១៤.០០ នាទី មាន **ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា** កើតឡើងនៅចំណុច ភូមិកំពង់ក្របៅ ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល បង្កឡើងដោយឈ្មោះ ពិតប្រាកដមែន ដោយឈ្មោះនេះ បានវាយបំផ្លាញសម្ភារៈនៅក្នុងផ្ទះ ដូចជា ស៊ុមរូបថត និង កញ្ចក់ទូជាដើម ។

យល់ឃើញថា៖ នៅដំណាក់កាលធ្វើដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ តំណាងអយ្យការបានធ្វើការចោទប្រកាន់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ ពីបទ៖ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា និងមាត្រា៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

---

[1] [illegible]

យល់ឃើញថា៖ ផ្អែកតាមចម្លើយរបស់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ . ជនរងគ្រោះឈ្មោះ និងសាក្សីឈ្មោះ និងឈ្មោះ បានបញ្ជាក់ថា ឈ្មោះ ពិតជាបានបំផ្លិចបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងផ្ទះពិតប្រាកដមែន។

យល់ឃើញថា៖ មកដល់ដំណាក់កាលធ្វើជីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរនេះ ដោយផ្អែកលើចម្លើយរបស់ ជនត្រូវចោទ ជនរងគ្រោះ និង មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ បានបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់ថា៖ អំពើរបស់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ មានធាតុផ្សំគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចោទប្រកាន់ពីបទ៖ **ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា** មាត្រា៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។ ដូច្នេះ គប្បីតំណាងអយ្យការរក្សាទុកបទចោទប្រកាន់ឱ្យនៅដដែល ។

យល់ឃើញថា៖ មានភស្តុតាងដាក់បន្ទុកគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ទៅលើ៖

១./ ជនត្រូវចោទឈ្មោះ (ក្នុងឃុំ)

ពីបទ៖ **ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា** កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១៤.០០ នាទី នៅចំណុចភូមិព្រែកព្រៃង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល មាត្រា៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

ប្ដឹងសុំឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរសម្រេច:

-បញ្ជូនជនត្រូវចោទឈ្មោះ (ក្នុងឃុំ)ទៅជំនុំជម្រះ ។

ធ្វើនៅអយ្យការ,ថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧

តំណាងអយ្យការ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៦

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

លេខ៖...៤៤២...ដកសស

ដីកាដំណោះស្រាយ

ចំពោះ ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ ៧២៦ ស.ក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងរដ្ឋអយ្យការ អមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខៈ ៩០៤ សស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខៈ ៤៥៣ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងរដ្ឋអយ្យការ អមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខៈ ៦៨៦ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការ អមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់មក ឃើញថា៖

កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១៤.០០ នាទី កើតឡើងនៅចំណុច ភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល ដែលបង្កឡើងដោយឈ្មោះ ដែលជាមនុស្សវែកថ្នាំញៀន (ធ្លាប់អប់រំបណ្ដាច់ថ្នាំញៀន) បានវាយបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ឪពុកខ្លួនដូចជា ស៊ុមរូបថត ០៤ និងទូរកញ្ចក់ ០១ ដោយការខឹងសម្បារ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងគំរាមឪពុកខ្លួន និងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្លួនទៀតផង ។ ក្រោយពេល ឪពុកបានរាយការណ៍ទៅសមត្ថកិច្ចមូលដ្ឋានឱ្យចុះមកធ្វើការឃាត់ខ្លួនតែម្តង ។

យល់ឃើញថា៖

១/ ផ្អែកតាមរបាយការណ៍របស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ចម្លើយរបស់ជនត្រូវចោទ, ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ និងចម្លើយរបស់សាក្សី បានបញ្ជាក់ថា: ជនត្រូវចោទឈ្មោះ ពិតជាបានបំផ្លិចបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងផ្ទះឪពុកខ្លួនមែន ដោយឈ្មោះនេះ បានវាយបំផ្លាញសម្ភារៈនៅក្នុងផ្ទះដូចជា ស៊ុមរូបថត និងកញ្ចក់ទូជាដើម។ ដែលអង្គហេតុរបស់ជនត្រូវចោទខាងលើគឺគ្រប់គ្រាន់ធាតុផ្សំនៃការចោទប្រកាន់ពីបទ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា មាត្រា ៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១៤.០០ នាទី កើតឡើងនៅចំណុចភូមិព្រែកព្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្ដាល ។

២/ តាមសំអាងហេតុខាងលើ៖ មានភស្តុតាងដាក់បន្ទុកគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ទៅលើឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ (ក្នុងឃុំ) ពីបទ៖ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិព្រែកត្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១/ បញ្ជូនជនត្រូវចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ (ក្នុងឃុំ) ពីបទៈ ធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅភូមិព្រែកត្រែង ឃុំសិត្បូ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៤១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ព្រមទាំងសំណុំរឿង ភស្តុតាង និងបញ្ញើរាយនាមជនដែលជាប់ទាក់ទិនទៅតុលាការដើម្បីជំនុំជម្រះតាមច្បាប់ ។

២/ រក្សាទុកជនត្រូវចោទឈ្មោះ នៅក្នុងឃុំពន្ធនាគាររហូតដល់ពេលចូលបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការជំនុំជម្រះ ។

កណ្តាល ថ្ងៃទី...19...ខែ07...... ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

ព្រះរាជអាជ្ញារង

ទ្រី ឡាបញ្ញើ

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

កណ្តាល ថ្ងៃទី...19 ខែ07.....ឆ្នាំ២០១៧

[illegible]

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

លេខ: ...១១១..... ដកដស/១៧

ដីកាដំណោះស្រាយ

យើង អនុប្រធាននៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

-បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០៦៤ អ.ក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

-សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ: ០៥៥ ស.ស ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរ លេខ: ០៥៨ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ: ១៤៨ ដកសព ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យសំណុំរឿងចប់សព្វគ្រប់មក ឃើញថា៖

កាលពីថ្ងៃទី០៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ មានជនសង្ស័យឈ្មោះ បានប្រើឈ្មោះ ទៅទិញថ្នាំញៀនប្រភេទម៉ាទឹកកកពីឈ្មោះ ជាអ្នកជួញដូរថ្នាំញៀន ដោយយកមកចាក់ចែងប្រើប្រាស់ជាមួយនឹងលោកសង្ឃឈ្មោះ និងឈ្មោះ នៅវត្តសំប៉ាន ស្ថិតនៅភូមិសំប៉ាន ឃុំកោះធំ(ខ) ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល ។ លុះដល់ថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង១៣ និង០៥ នាទីរសៀល ក៏ត្រូវសមត្ថកិច្ចនៃអធិការដ្ឋាននគរបាលស្រុកកោះធំ ចុះបង្ក្រាបចាប់បានឈ្មោះ និងឈ្មោះ រួចសមត្ថកិច្ចក៏បានបន្តទៅចាប់ឈ្មោះ ហៅ និងឈ្មោះ ជាអ្នកជួញដូរដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន ដោយបានដកហូតថ្នាំញៀនចំនួន១៥កញ្ចប់តូច ស្មើនឹង ០,៧១ ក្រាម ។

យល់ឃើញថា៖

១/ ពានភស្តុតាង និងធាតុផ្សំគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ពីពិរុទ្ធភាព ក្នុងការដាក់បន្ទុកលើជនត្រូវចោទឈ្មោះ ហៅ ភេទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ និងឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ២៧ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ ពីបទ: ជួញដូរដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន ប្រព្រឹត្តនៅភូមិសំប៉ាន ឃុំកោះធំ(ខ) ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ។

២/ តាមចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ និងឈ្មោះ ក៏ដូចជាចម្លើយរបស់ ឈ្មោះ និងឈ្មោះ ផ្ទាល់ រួមទាំងវត្ថុតាង នានានៅក្នុង សំណុំរឿង បង្ហាញឲ្យឃើញ ថាឈ្មោះ និងឈ្មោះ មិនបានប្រព្រឹត្តដូច ការចោទចោទប្រកាន់ គឺគ្រាន់តែប្រមូលប្រាក់គ្នាដើម្បីទិញថ្នាំញៀន យកមកប្រើប្រាស់ទេ មិនបានបែងចែក បញ្ជា ឬចែកចាយ ដើម្បីបញ្ចូលសារធាតុញៀនទៅក្នុងរាងកាយអ្នកដទៃដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន នោះឡើយ ។

ដូច្នេះគប្បីកែប្រែបទចោទលើឈ្មោះ និងឈ្មោះ ប៉ាល់ ឆាង ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១/ កែប្រែបទចោទលើឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៣៧ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ និងឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ១៨ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ពីបទៈចាត់ចែងដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន តាមមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ទៅជាបទៈ ប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន តាមមាត្រា ៤៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ប្រព្រឹត្តនៅភូមិសំប៉ាន ឃុំកោះធំ(ខ) ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ។

២/ បញ្ជូនជនត្រូវចោទឈ្មោះ ហៅ ភេទប្រុស អាយុ ៤៤ ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ , ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ២៧ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ពីបទៈជួញដូរដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន និងឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៣៧ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ,ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ១៨ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ពីបទៈប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវសារធាតុញៀន ប្រព្រឹត្តភូមិសំប៉ាន ឃុំកោះធំ(ខ) ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ព្រមទាំងសំណុំរឿង, បញ្ជីរាយនាមជនដែលជាប់ទាក់ទិន ព្រមទាំងវត្ថុតាង ទៅតុលាការដើម្បីជំនុំជម្រះតាមច្បាប់ ។

៣/ ដោះលែងឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ៣៧ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ និងឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ១៨ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ ឲ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ។

៤/ រក្សាជនត្រូវចោទឈ្មោះ ហៅ ភេទប្រុស អាយុ ៤៤ ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ និងឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ២៧ឆ្នាំ ជនជាតិខ្មែរ អោយនៅជាប់ឃុំបណ្តោះអាសន្ន រហូតដល់ពេលចូលបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការ ៕

កណ្តាល, ថ្ងៃទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧
អនុប្រធានសាលាដំបូង

បានទទួលអនុវត្ត
ក្រឡាបញ្ជី

បានទទួល និងឯកភាព
កណ្តាល, ថ្ងៃទី ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧
អគ្គនាយកអយ្យការ

ព្រះរាជអាជ្ញារង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៧

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

លិខិតជូនដំណឹងពីការសម្រេចបញ្ជូន
សំណុំរឿងទៅជំនុំជម្រះ

លេខ.....078......... យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

បានឃើញ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

បានឃើញសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៩៨៩ អក ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ របស់តំណាងអយ្យការ អមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

សូមជូនដំណឹងដល់ឈ្មោះ ខាវ ភេទប្រុស អាយុ៦១ឆ្នាំ ជាជនត្រូវចោទ (ក្នុងឃុំ) មានទីលំនៅមុនពេលឃុំខ្លួនភូមិគគីរធំ ឃុំគគីរធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្ដាល ។

ក្នុងសំណុំរឿងខាងលើនេះយើងបានសម្រេច

បញ្ជូនសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៩៨៩ អក ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ ជនត្រូវចោទឈ្មោះ ខាវ ភេទប្រុស អាយុ៦១ឆ្នាំ ពីបទៈ រំលោភលើទំនុកចិត្ត ប្រព្រឹត្តនៅភូមិកំពង់ចម្លង ឃុំព្រែកទន្លាប់ ស្រុកលើកដែក ខេត្តកណ្ដាល កាលពីថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលបញ្ញត្តិឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៣៩១ និង៣៩២ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ទៅជំនុំជម្រះតាមនីតិវិធីច្បាប់ ។

អាស្រ័យហេតុនេះសូមលោក លោកស្រីជ្រាបជាដំណឹង ។

កណ្ដាល, ថ្ងៃទី..19.....ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង ....បានប្រគល់លិខិត
ជូនដំណឹងនេះដល់ឈ្មោះ.....
ទីលំនៅភូមិ ....ឃុំ
ស្រុក..........................ខេត្ត.....................
នៅថ្ងៃទី....ខែ..........ឆ្នាំ.........ផ្ទាល់ដៃរួចហើយ ។
ធ្វើនៅថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ.......
អ្នកទទួល អ្នកប្រគល់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៨

សាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល

លេខ:[illegible]

លិខិតជូនដំណឹងពីដីកាដំណោះស្រាយ

យើង ជាចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តកណ្តាល ។

-បានឃើញ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០៨០៧-០២៤ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧។

-បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ២១៧ អក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។

-បានឃើញ សំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ ១៤៥ សស ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។

ពីបទ បើកបរដោយធ្វេសប្រហែស ខ្ជីខ្ជា និងប្រុងប្រយ័ត្នបណ្តាលឲ្យស្លាប់អ្នកដទៃ ប្រព្រឹត្តនៅភូមិត្រពាំងពើក ឃុំពើក ស្រុកអង្គស្នួល ខេត្តកណ្តាល កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៨៥ នៃច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក។

-បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ ១៤២ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧។

សូមជម្រាបមកជនត្រូវចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣៧ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិចាស់ ឃុំពេជ្រមុន្នី ស្រុកគងពិសី ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

នោះយើងបានសម្រេច បញ្ជូនសំណុំរឿងទៅជំនុំជម្រះ តាមដីកាដំណោះស្រាយលេខ 200.... ដក.ដស ចុះថ្ងៃទី ..14... ខែ..03... ឆ្នាំ២០១៧ ។

ដើម្បីលោក-លោកស្រីជ្រាបជាដំណឹង។

កណ្តាល ថ្ងៃទី 14 ខែ..03... ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង .... បានប្រគល់លិខិតអញ្ជើញនេះឱ្យឈ្មោះ .... ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិ.............................. ឃុំ/សង្កាត់.............................. ស្រុក/ខណ្ឌ.............................. ខេត្ត/រាជធានី.............................. នៅថ្ងៃទី .... ខែ.............. ឆ្នាំ.............. ផ្ទាល់រួចហើយ ដោយយើងបានទុកចុងដីកានេះមួយច្បាប់ឲ្យសាមីខ្លួន ហើយប្រាប់ថា ឲ្យសាមីខ្លួនប្រគល់ចុងដីកានេះដល់ក្រឡាបញ្ជីនៅពេលចូលទៅដល់តុលាការ ឬអយ្យការ។

អ្នកទទួលលិខិត
ហត្ថលេខា ឬផ្តិតមេដៃ

អ្នកប្រគល់

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៩

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

លេខ ...127......ដកបជឃប

ដីកាបង្គាប់ឱ្យបញ្ជូនជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្នុងឃុំជាបណ្ដោះអាសន្ន

យើង ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល

-បានឃើញ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ: នស/រកម/០៨០៧/០២៤ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៧ ។

-បានឃើញ សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ៧២៦ អក ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលេខ: ៥៥៣ ដកសស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញសំណុំរឿងស៊ើបសួរលេខ: ៤០៤ សស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញដីកាសម្រេចឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលេខ: ១៤៣៥ ដកសឃខ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលេខ: ១៤៣៦ ដកបឃខ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ: ៦៨០ ដកសព ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ របស់តំណាងអយ្យការ អមសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

-បានឃើញដីកាដំណោះស្រាយ លេខ: 662...ដកដស ចុះថ្ងៃទី...19...ខែ...07......ឆ្នាំ២០១៧ របស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ នៃសាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១- រក្សាការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ រហូតដល់ពេលចូលបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការ ។

២- បង្គាប់ឱ្យប្រធានពន្ធនាគារ ខេត្តកណ្ដាល រក្សាទុកជនត្រូវចោទរូបនេះតាមដីកាបង្គាប់នេះ ។

កណ្ដាល, ថ្ងៃទី...19... ខែ...កក្កដា... ឆ្នាំ២០១៧

ចៅក្រមស៊ើបសួរ

យើង..ប្រធានពន្ធនាគារខេត្តកណ្ដាលបានអនុវត្តឃុំខ្លួន

ឈ្មោះ..ភេទ.............អាយុ.............ឆ្នាំ ជាតិ..............................ពី

បទ ៖...ប្រព្រឹត្តនៅភូមិ...

ឃុំ..ស្រុក...................................ខេត្ត..។

កាលពីថ្ងៃទី..........ខែ..............ឆ្នាំ..............តាមអំណាចដីកានេះកាលពីថ្ងៃទី........ខែ.................

ឆ្នាំ.........................ត្រង់លេខខ្លួន.......................................។

សំគាល់ ៖ ជននេះត្រូវឃុំខ្លួនផ្សេងទៀតពីបទ ៖...

កាលពីថ្ងៃទី...........ខែ............ឆ្នាំ...........ត្រង់លេខខ្លួន..........................តាមអំណាចដីកាបង្គាប់

ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ..................ចុះថ្ងៃទី.........ខែ............ឆ្នាំ............របស់សាលាដំបូងខេត្តកណ្ដាល។

(បើគ្មានដាក់ថាគ្មាន)

ធ្វើនៅថ្ងៃទី.......... ខែ.......... ឆ្នាំ២០១៧

ប្រធានពន្ធនាគារ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សាលាឧទ្ធរណ៍

សាលក្រមសាលាឧទ្ធរណ៍
សំណុំរឿងសភាស៊ើបសួរ
លេខ ៦៨
ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧
សាលដីកា
លេខ: ១០ "ក្រVI.អប"
ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
សាលាឧទ្ធរណ៍ភ្នំពេញ

បង្កើតឡើងតាមតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ២០០៧ និងច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការដែលប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧១៤/០១៥ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ បានបើកសវនាការជាអសាធារណៈ នៅសាលសវនាការសាលាឧទ្ធរណ៍ នាថ្ងៃទី ០៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម:

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សា

លោក	**អិន ឆាន់ ទិមុល**	ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា
លោក	**ខួន រតនា**	ចៅក្រមប្រឹក្សា
លោក	**តូ ពៅស៊ីន**	ចៅក្រមប្រឹក្សា

តំណាងមហាអយ្យការ

កញ្ញា **ទីប គឹមកល្យាណ** ព្រះរាជអាជ្ញា

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

លោក **ទេព ធីរិទ្ធិ**

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៃសំណុំរឿងសភាស៊ើបសួរលេខ ៦៨ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ដែលមាន:

-ជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ធ្វើស្រែ ទីកន្លែងកំណើតនៅភូមិក្រូចឆ្មា ឃុំក្រវ៉ាញ ស្រុកក្រវ៉ាញ ខេត្តពោធិ៍សាត់ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] (រ) ម្តាយឈ្មោះ [redacted] (រ) ជានីតិជន ទោសពីមុន គ្មាន ។

មានមេធាវី **មួន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យ ។

ត្រូវបានដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ: ហិង្សាដោយចេតនាដោយមានស្ថានទម្ងន់ ដែលប្រព្រឹត្តនៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២១៨ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស ជាតិខ្មែរ អាយុ ២២ឆ្នាំ មុខរបរ បញ្ចូលបទចម្រៀង ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្ត

តាកែវ ប្រពន្ធឈ្មោះ [redacted] មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ [redacted](រ) ម្តាយឈ្មោះ [redacted] (រ) ទោសពីមុន គ្មាន ។

អង្គហេតុដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការពិនិត្យមានដូចតទៅ

កាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ០៧ និង៣០នាទី នៅចំណុចភូមិអង្គត្នោតកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ មានករណីហិង្សាដោយចេតនាមានស្ថានទម្ងន់ទោស មួយបានកើតឡើង ដែលបង្កដោយជនសង្ស័យឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២៥ឆ្នាំ បានធ្វើសកម្មភាពយកដែកចុងស្រួចសម្រាប់ថ្កក់ទឹកកក កាប់លើឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២៣ឆ្នាំ បណ្តាលឲ្យរងរបួសជាច្រើនកន្លែង ។ មូលហេតុនៃអំពើហិង្សានេះ គឺមកពីឈ្មោះ [redacted] ខឹងជនរងគ្រោះឈ្មោះ [redacted] និយាយឌឺដងដាក់ខ្លួនកាលពីថ្ងៃមុន ក្រោយកើតហេតុសមត្ថកិច្ច បានធ្វើការចាប់ឃាត់ខ្លួនឈ្មោះ [redacted] ដើម្បីសាកសួរ និងកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនមកអយ្យការអមសាលាដំបូងខេត្តតាកែវ ចាត់ការតាមនីតិវិធី ។

-បានឃើញ ចម្លើយរបស់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] ឆ្លើយនៅចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តតាកែវថា: កាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោងប្រហែល ១២ និង៣៥នាទីថ្ងៃត្រង់ បងប្អូនរបស់ខ្លួនមកពីភ្នំពេញមកលេងប្រហែលបួនដប់នាក់ ហើយក៏នាំគ្នាផឹកស៊ីនៅផ្ទះរបស់ខ្លួន ពេលនោះអស់ទឹកកក ខ្លួនក៏បានដើរទៅទិញទឹកកកឆ្លងថ្នល់ផ្លូវជាតិលេខ ៣ នៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ពេលទិញរួច ខ្លួនក៏ត្រឡប់មកវិញដើរដល់ចិញ្ចើមផ្លូវពីខាងលិច ស្រាប់តែឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២៣ឆ្នាំ ជិះម៉ូតូដឹកប្រពន្ធហើយម៉ូលហ្គេយ៉ាងលឿន ខាំមាត់សំឡក់ដាក់ខ្លួន ហើយក៏ជិះម៉ូតូផុតទៅ ពួកវាជិះម៉ូតូនោះរស់នៅភូមិឃុំជាមួយខ្លួន ។ លុះមកដល់ថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ខ្លួនបានឃើញឈ្មោះ [redacted] កំពុងបញ្ចូលបទភ្លេងទូរស័ព្ទនៅមុខរោងចក្រ ខ្លួនក៏យកទំពក់ដែកស្រួច ដែលខ្លួនទុកថ្កក់ទឹកកកមកវាយឈ្មោះ [redacted] មួយទំពក់ មុតត្រូវស្មាខាងឆ្វេង ចេញឈាម ពេលនោះខ្លួនបានបម្រុងវាយថែមទៀត តែត្រូវអ្នកជិតខាងចាប់ បន្ទាប់មកខ្លួនក៏ជិះម៉ូតូគេចខ្លួន ហើយមិនដឹងថា ព្រះដែកនៅកន្លែងណាទេ ។ ខ្លួនសូមបញ្ជាក់ថា ពីមុនមកឈ្មោះ [redacted] តែងតែឌឺដងដាក់ខ្លួនរហូត ។ លុះមកដល់ថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៦ ខ្លួនត្រូវបានសមត្ថកិច្ចចាប់ឃាត់ខ្លួនតែម្តង ។ ខ្លួនសុំ សំណូមពរឲ្យចៅក្រមស៊ើបសួរជួយសម្រាលទោសដល់រូបខ្លួនផង ខ្លួនដឹងពីកំហុសរបស់ខ្លួនហើយ ។

-បានឃើញ ចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ **ហ៊ិន កុសៀន** ឆ្លើយនៅចៅក្រមស៊ើបសួរសាលាដំបូងខេត្តតាកែវថា: កាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ វេលាម៉ោង ១២ និង៣០នាទីថ្ងៃត្រង់ ខ្លួនកំពុងតែបញ្ចូលបទចម្រៀងទូរសព្ទដៃ ស្រាប់តែឈ្មោះ **ឈី ពន្លក** ភេទប្រុស អាយុ ២៥ឆ្នាំ មានទីលំនៅសព្វថ្ងៃនៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ បានយកដែកស្រួចកាប់ទឹកកក មានទំហំប្រហែលជាប៉ុនកូនដៃមានប្រវែងជា ០៥តឹក មកកាប់ខ្លួន

ដោយខ្លួនមិនដឹងខ្លួន បណ្តាលឲ្យរងរបួសស្នាមចំនួន ០៥កន្លែង ត្រូវចំកែងភ្នែកខាងឆ្វេងមួយកន្លែង ត្រូវកែងមាត់មួយកន្លែង ត្រូវដៃឆ្វេងមួយកន្លែង និងត្រូវភ្លៅមួយកន្លែង ។ ក្រោយកើតហេតុរួចខ្លួនបានទៅលាងរបួសនៅមណ្ឌលសុខភាពអង្គតាសោម នៅពេលលោកគ្រូលាងរបួសខ្លួនរួចលោកគ្រូពេទ្យបានឲ្យថ្នាំខ្លួនលេបចំនួន ០៥ថ្ងៃ ហើយនៅពេលខ្លួនត្រឡប់មកពីមណ្ឌលសុខភាពវិញ ខ្លួនក៏បានទៅប្តឹងនៅប៉ុស្តិ៍រដ្ឋបាលឃុំអង្គតាសោម ពីរឿងឈ្មោះ [redacted] បានមកកាប់ខ្លួន ។ ក្រោយពីខ្លួនបានលេបថ្នាំពីមណ្ឌលសុខភាព ខ្លួនបានហៅលោកគ្រូពេទ្យឯកជន មិនស្គាល់ឈ្មោះនៅភូមិអង្គខ្មោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ មកព្យាបាលខ្លួនបន្តអស់រយៈពេលចំនួន ២៥ថ្ងៃ ។ ចំពោះខ្លួនមិនដែលនិយាយឌីដងទៅឲ្យឈ្មោះ [redacted] ហើយក៏ពុំដែលមានទំនាស់ជាមួយគ្នាដែរ ។ ដូច្នេះ ក្នុងរឿងនេះ ខ្លួនបានប្តឹងសុំទាមទារប្រាក់ថ្លៃថ្នាំព្យាបាល និងជម្ងឺចិត្តជាប្រាក់ចំនួន **៦០,០០(ប្រាំមួយពាន់)ដុល្លារអាមេរិក** ហើយសុំឲ្យតុលាការផ្តន្ទាទោសជនល្មើសទៅតាមច្បាប់ ហើយនៅពេលតុលាការសួរចម្លើយជនរងគ្រោះឃើញថា របួសស្នាមត្រូវបានជាសះស្បើយហើយ ។

-បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឲ្យស៊ើបសួរលេខ ៧៩អ.ក/១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តតាកែវ ។

-បានឃើញ ដីកាបង្គាប់ឲ្យឃុំខ្លួនលេខ ៥៨/០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តតាកែវ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នលេខ ៨២៨/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តតាកែវ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

១-មិនអនុញ្ញាតឲ្យឈ្មោះ [redacted] ភេទប្រុស អាយុ ២៥ឆ្នាំ មុខរបរ រកស៊ីធ្វើស្រែ មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិអង្គខ្មោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ដែលជាប់ចោទពីបទ **"ហិង្សាដោយចេតនាមានស្ថានទម្ងន់ទោស"** ប្រព្រឹត្តនៅភូមិអង្គខ្មោតខាងកើត ឃុំអង្គសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឲ្យផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ២១៨ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ហើយត្រូវបានឃុំខ្លួននៅមន្ទីរឃុំឃាំងខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ នៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នទេ ។

ដីកាសម្រេចនេះត្រូវបានមេធាវី **មួន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] សុំប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នលេខ ៨២៨/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តតាកែវ គ្រប់ចំណុចទាំងមូលនៃសេចក្តីសម្រេច ។

បានឃើញ សេចក្តីចម្លងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់មេធាវី មួន **សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] សុំប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងដីកាសម្រេច

មិនអនុញ្ញាតឲ្យជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំជាបណ្ដោះអាសន្នលេខ ៤២៤/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តតាកែវ គ្រង់ចំណុចទាំងមូលនៃសេចក្តីសម្រេច ។

-បានឃើញ របាយការណ៍ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ចៅក្រមសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

-បានឃើញ សេចក្តីសន្និដ្ឋានចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ របស់ព្រះរាជអាជ្ញានៃមហាអយ្យការសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

នាពេលពិភាក្សាដេញដោល

-ជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] (អវត្តមាន)

-មេធាវី **មូន សៀងលី** (វត្តមាន)

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] (អវត្តមាន)

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាអានរបាយការណ៍សង្ខេប

តំណាងមហាអយ្យការបានកត់សម្គាល់ប្តឹងសុំថា ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារក្នុងសំណុំរឿង និងក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍នៃរឿងមកយល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវី មូន សៀងលី ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] បានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមមាត្រា ២៦៧ និង មាត្រា ២៧២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ ឈ្មោះ [redacted] រងបទចោទប្រកាន់មជ្ឈឹមមានព្យសនកម្មរបួសបន្តិចបន្តួច ហើយត្រូវបានពេទ្យលាងរបួសរួចក៏ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ហើយបានជាសះស្បើយរួចហើយ ។ ជនត្រូវចោទមានទីលំនៅច្បាស់លាស់ មុខរបរពិតប្រាកដ ការស៊ើបសួរមានភាពជឿនលឿន ។ ប្រសិនមានដាក់ប្រាក់ធានានីតិវិធីថា នឹងចូលរួមអនុវត្តតាមការកោះហៅរបស់តុលាការ ស្នើសុំឲ្យក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចដាក់ជនត្រូវចោទឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការជំនួសវិញ ។

-មេធាវី **មូន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានកត់សម្គាល់ប្តឹងសុំថា: ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៥ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តតាកែវ បានចេញដីកាសម្រេចលេខ ៥៧ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ បដិសេធនឹងការស្នើសុំឲ្យដោះលែងកូនក្តីខ្លួនឲ្យនៅក្រៅឃុំ តាមពាក្យសុំចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។ យោងតាមសំអាងហេតុនៃដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្នលេខ ៤២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ មិនមានមូលហេតុដែលជាភាពចាំបាច់នៃការឃុំខ្លួនកូនក្តីខ្លួនឡើយ ។ ហេតុនេះ កូនក្តីខ្លួនមិនសុខចិត្ត ហើយបានប្រគល់សិទ្ធិឲ្យខ្លួនជាមេធាវីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែកលើមូលហេតុដូចខាងក្រោម:

យោងតាមមាត្រា ២០៣ នៃក្រមនិតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវតែគោរពគោលការណ៍សេរីភាពរបស់ជនត្រូវចោទយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានគតិយុត្តិ នៅក្នុងការឃុំខ្លួនកូនក្តីខ្លួនជាបណ្តោះ

អាសន្ន និងគោលការណ៍សច្ចធានិកទោស ជាចម្បងលើកលែងតែមានលក្ខខណ្ឌ និងមូលហេតុផ្សេងៗទៀត នៃមាត្រា ២០៤ និងមាត្រា ២០៥ ។ ការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចយោងលើសំអាងហេតុថា នីតិវិធីមិនទាន់បញ្ចប់ ទើបមិនអាចឲ្យកូនក្តីខ្លួននៅក្រៅឃុំបាននោះទេ ព្រោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន និងការដោះលែងជនត្រូវចោទឲ្យមានសេរីភាព ផ្អែកតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ គឺមិនមានតម្រូវ លុះត្រាតែនីតិវិធីនៃការស៊ើបសួរបានបញ្ចប់សិននោះទេ ហើយជាក់ស្តែងការសាកសួរចម្លើយកូនក្តីខ្លួន ក៏បានធ្វើឡើងរួចរាល់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចៅក្រមក៏មិនអាចសំអាងហេតុថា ដើម្បីបញ្ចប់បទល្មើសនោះទេ ព្រោះបទល្មើសនៅក្នុងអង្គហេតុនៃសំណុំរឿងនោះ គឺបទល្មើសបានបញ្ចប់រួចទៅហើយ ហើយការបញ្ចប់សកម្មភាពបទល្មើសនោះ ក៏ធ្វើឡើងដោយឆន្ទៈស្ម័គ្រចិត្តបញ្ឈប់របស់កូនក្តីខ្លួនដែរ ។ លើសពីនេះ ការដែលសំអាងហេតុថា កូនក្តីខ្លួនអាចនឹងបង្កភាពច្របូកច្របល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងអាចបង្កើតឲ្យមានបទល្មើសជាថ្មីទៀតនោះ គឺមិនមានភាពសមហេតុផលទេ ព្រោះជាក់ស្តែង កូនក្តីខ្លួនប្រព្រឹត្តបទល្មើសនៅក្នុងអង្គហេតុនៃសំណុំរឿងនេះ គឺជាអំពើដែលប្រព្រឹត្តឡើងដោយកំហឹងមួយឆាវរបស់កូនក្តីខ្លួន និងមានការញុះញង់ជម្រុញដោយជនរងគ្រោះចំពោះកូនក្តីខ្លួនឈានដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយនោះ ។ ហេតុនេះ វាជាកំហុសរបស់ជនរងគ្រោះផងដែរ ។ ហេតុនេះ កូនក្តីខ្លួនសុំតម្កល់ប្រាក់ចំនួន **៣,០០០,០០០(បីលាន) រៀល** សម្រាប់ធានានៅក្រៅឃុំ និងសុំឲ្យក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចបដិសេធសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យនៅក្រៅឃុំលេខ ៨២៨/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ចោល ហើយសន្យាថា កូនក្តីខ្លួននឹងចូលរួមនីតិវិធីនៅពេលមានការកោះហៅរបស់តុលាការ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់អំណានចម្លើយរបស់ជនត្រូវចោទ

-ក្រោយពីបានស្តាប់អំណានចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានកត់សម្គាល់ប្តឹងសុំរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំរបស់មេធាវី

-ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារក្នុងសំណុំរឿង

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់។

សំអាងហេតុ

១-បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់មេធាវី **មួន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] បានធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។ ហេតុដូច្នេះ សភាស៊ើបសួរសាលាឧទ្ធរណ៍អាចទទួលជំនុំជម្រះបានយោងតាមមាត្រា ២៦៧ មាត្រា ២៧០ និងមាត្រា ២៧២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-ជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] ត្រូវបានដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ ហិង្សាដោយចេតនាមានស្ថានទម្ងន់ គ្រង់មាត្រា ២១៨ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ប្រព្រឹត្តនៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំ

អង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ហើយជនត្រូវចោទត្រូវបានចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងខេត្តតាកែវ សម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន តាមដីកាលេខ ៨២៨/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ។ ដីកានេះត្រូវបានលោកមេធាវី **មួន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។

៣-តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការបានកត់សម្គាល់ប្តឹងសុំថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវី **មួន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] បានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមមាត្រា ២៦៧ និងមាត្រា ២៧២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ ឈ្មោះ [redacted] រងបទចោទប្រកាន់មជ្ឈិម មានព្យសនកម្មតិចតួច ហើយបានជាសះស្បើយរួចហើយ ។ ជនត្រូវចោទមានទីលំនៅច្បាស់លាស់ មុខរបរពិតប្រាកដ ការស៊ើបសួរមានភាពជឿនលឿន ។ ប្រសិនមានដាក់ប្រាក់ធានានីតិវិធីថា នឹងចូលរួមអនុវត្តតាមការកោះហៅរបស់តុលាការ ស្នើសុំឲ្យក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចដាក់ជនត្រូវចោទឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការជំនួសវិញ ។

៤-តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី **មួន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] បានកត់សម្គាល់ប្តឹងសុំថា កូនក្តីខ្លួនរងបទចោទមជ្ឈិម មិនមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សន្តិសុខសង្គមនោះទេ កិច្ចស៊ើបសួរក៏ជឿនលឿនដែរ កូនក្តីខ្លួនមានទីលំនៅនៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ ហើយក៏គ្មានភស្តុតាងអ្វីដែលត្រូវស្រាវជ្រាវដែរ ។ កូនក្តីខ្លួនសុំដាក់ប្រាក់ធានានីតិវិធីចំនួន **៣,០០០,០០០(បីលាន)រៀល** និងសុំឲ្យក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចបដិសេធសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យនៅក្រៅឃុំលេខ ៨២៨/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ចោល ហើយសន្យាថា កូនក្តីខ្លួននឹងចូលរួមនីតិវិធីនៅពេលមានការកោះហៅរបស់តុលាការ ។

៥-តាមការពិនិត្យឯកសារចម្លើយជនត្រូវចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានបញ្ជាក់ឲ្យដឹងថា ស្នាមរបួសបានសះជាវិញហើយ ។ជនរងគ្រោះបានចេញទៅប្រកបមុខរបរជីវភាពប្រចាំថ្ងៃវិញហើយមែន ។

៦-ជនត្រូវចោទមានទីលំនៅច្បាស់លាស់ មានមុខរបរពិតប្រាកដ បានសន្យាថានឹងចូលខ្លួនមកតុលាការគ្រប់ពេលដែលតុលាការកោះហៅ មិនបង្កការលំបាកដល់ការស៊ើបសួររបស់តុលាការ ភស្តុតាងត្រូវបានតុលាការប្រមូលចាប់យករួចហើយ បទល្មើសក៏បានបញ្ចប់ដែរ បទចោទមជ្ឈិម មិនមានភាពស្មុគស្មាញទេ និងបានសុំតម្កល់ប្រាក់ធានាតាមនីតិវិធី ការដោះលែងជនត្រូវចោទឲ្យនៅក្រៅឃុំ ក្រុមប្រឹក្សាមិនមានការបារម្ភថា ប៉ះពាល់ដល់នីតិវិធីស៊ើបសួររបស់តុលាការទេ ។

៧-ជនត្រូវចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវបានតុលាការកត់ត្រាចម្លើយរួច ។ ការស៊ើបសួរមានភាពជឿនលឿន ។ ហេតុនេះ ការដោះលែងជនត្រូវចោទឲ្យនៅក្រៅឃុំ មិនមានឥទ្ធិពលដល់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងភស្តុតាងដែរ ។

៨-គោលការណ៍សេរីភាពត្រង់មាត្រា ២០៣ ការដាក់ជនត្រូវចោទឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការត្រង់មាត្រា ២២៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងសារាចរស្តីពី ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិដាក់ជនត្រូវចោទឲ្យនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការលេខ ០១កយ,សរ/១៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ គប្បីយកមកប្រើក្នុងករណីនេះ ។

ហេតុដូចនេះ វិនិច្ឆ័យសេចក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់លោកមេធាវី **មួន សៀងលី** ការពារសិទ្ធិឲ្យជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធដីកាសម្រេចមិនអនុញ្ញាតឲ្យជនត្រូវចោទនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នលេខ ៤២៤/២០១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ របស់សាលាដំបូងខេត្តតាកែវ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-សម្រេចដោះលែងជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] (អត្តសញ្ញាណមាននៅក្នុងសំណុំរឿងស្រាប់) ដែលបានដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យពីបទ ហិង្សាដោយចេតនាមានស្ថានទម្ងន់ ត្រង់មាត្រា ២១៨ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ប្រព្រឹត្តនៅភូមិអង្គត្នោតខាងកើត ឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ ។

៤-សម្រេចដាក់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ [redacted] ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការនូវចំណុចដូចតទៅ:

ក-មិនត្រូវចាកចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ-មិនត្រូវផ្លាស់ប្តូរលំនៅស្ថានដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពីចៅក្រមស៊ើបសួរ ។

គ-ត្រូវចូលទៅបង្ហាញខ្លួននៅប៉ុស្តិ៍នគរបាលឃុំអង្គតាសោម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ រៀងរាល់ថ្ងៃទី ០១ នៃខែនីមួយៗ ។

ឃ-ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងការកោះហៅរបស់តុលាការ ។

ង-ឲ្យឈ្មោះ [redacted] ដាក់ប្រាក់ធានាចំនួន **៤,០០០,០០០(បួនលាន)រៀល** នៅអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលសាលាឧទ្ធរណ៍យ៉ាងយូរត្រឹមថ្ងៃទី ១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

៥-បង្គាប់ឲ្យលោកប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំងខេត្តតាកែវ ធ្វើការដោះលែងឈ្មោះ [redacted] ចេញពីពន្ធនាគារជាបន្ទាន់ ប្រសិនឈ្មោះនេះមិនត្រូវបានឃុំខ្លួនពីបទល្មើសអ្វីផ្សេងទៀតទេ ។

-សាលដីកានេះប្រកាសជាអសាធារណៈនៅថ្ងៃទី ១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ ។

ក្រឡាបញ្ជី	**ចៅក្រមប្រឹក្សា**	**ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា**
ហត្ថលេខា:**ឆេព ធីរិទ្ធិ**	ហត្ថលេខា:**តូ ពៅស៊ីន,ឡុង រតនា**	ហត្ថលេខា:**អ៊ិន ថាន់ ទិបុល**

បានចម្លងចេញត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម។
ភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី ១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧
ក្រឡាបញ្ជី

បានឃើញ
ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា

អ៊ិន ថាន់ ទិបុល

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

***

សាលាឧទ្ធរណ៍

***

លេខ:.....05.......

បង្កាន់ដៃទទួលប្រាក់

បានទទួលពីឈ្មោះ ...[illegible]...

ទីលំនៅ...[illegible]...

ចំនួនទឹកប្រាក់សរុប...1000 [illegible] ([illegible])...

ពីដំណើរ...[illegible]...

.... ថ្ងៃ..13.. ខែ..[illegible].. ឆ្នាំ ២០១7

[illegible]

[illegible]

[illegible] 15/18-01-17

[illegible]

[illegible] 10 [illegible]

10-3-2017

ប៊ុន_សារ៉ាត់

យោបល់របស់ព្រះរាជអាជ្ញាដែលចូលរួមសន្និដ្ឋាន
សំណុំរឿងជំនុំជម្រះនៃសាលាឧទ្ធរណ៍

លខសំណុំរឿង	សាលដីកា	ថ្ងៃទី.ខែ.ឆ្នាំ	ជនល្មើស	បទល្មើស	សេចក្តីសំរេចរបស់សភាជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ [illegible] យោបល់របស់ព្រះរាជអាជ្ញាថ្ងៃទី..13.ខែ.[illegible].ឆ្នាំ.2017... យោបល់របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា
4/20.02.2017	10/ក [illegible]	10.[illegible].2017	[illegible]	[illegible]	- [illegible]
				[illegible]	[illegible]
					- [illegible]
				[illegible]	- [illegible]
				[illegible]	- [illegible] 4 លាន [illegible]
				[illegible]	
					+ [illegible]
					[illegible]
					[illegible]
					[illegible]
					[illegible]
					[signature]

[illegible] (handwritten date below signature)